

Amir Or

Let's Speak You.

Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts

Edited and illustrated by
Bianca Zbarcea.

Translated into Romanian by
Ioana Ieronim.

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Press Release Bucharest, Friday 7 March 2014

Amir Or

Let's speak you.
Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

Translated into Romanian by Ioana Ieronim.
Edited and illustratred by Bianca Zbarcea.
ISBN 978-606-8592-44-2

Contemporary Literature Press is publishing now a book of European poetry in three languages —English, Romanian and Hebrew. This book brings together first-hand poets: Amir Or, Fiona Sampson, and Ioana Ieronim. Amir Or writes poems of today in a language whose richness is almost timeless. The reader will discover in his poetry the very

Contemporary Literature Press publică în trei limbi—engleză, română şi ebraică—un volum de poezie europeană care adună la un loc poeți de prim rang: Amir Or, Fiona Sampson, Ioana Ieronim. Este un volum de poeme ale prezentului, scrise într-o limbă a cărei bogăție vine din istorie. Cititorul va descoperi în această carte o lume din care se trage

beginning of Europeanism and all its present languages.

The editor of *Let's Speak You* is a young student of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text, whose dream is to become a professional literary translator.

Europa cu toate limbile ei.

Să te vorbim pe tine este redactat de o tânără masterandă în Traducerea Textului Literar Contemporan, care se pregăteşte să devină traducător profesionist de poezie şi romane.

Lidia Vianu

Amir Or

Let's Speak You.

Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts

Edited and illustrated by
Bianca Zbarcea.

Translated into Romanian by
Ioana Ieronim.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Director:
LIDIA VIANU

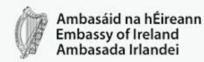
Executive Advisor:
GEORGE SANDULESCU

Contemporary Literature Press
Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

The only online Literature Publishing House of the University of Bucharest

ISBN 978-606-8592-44-2

If you want to have all the information you need about *Finnegans Wake*, including the full text of *Finnegans Wake*, line-numbered, go to

A Manual for the Advanced Study of James Joyce's Finnegans Wake in One Hundred volumes
by **C. George Sandulescu and Lidia Vianu**,

at the following internet addresses:

http://sandulescu.perso.monaco.mc/
http://editura.mttlc.ro/Joyce%20Lexicography.html

Illustrations and overall Layout: **Bianca Zbarcea.**

Cover: Lidia Vianu
Editing: Bianca Zbarcea.
IT Expertise: Simona Sămulescu.
Publicity: Violeta Baroană.

These poems have been translated into English by
Helena Berg
Peter Cole
Fiona Sampson
Macdara Woods
and the poet himself.

Amir Or

Let’s Speak You.

Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts

Edited and illustrated by
Bianca Zbarcea.

Translated into Romanian by
Ioana Ieronim.

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Amir Or
Let's speak you. Să te vorbim pe tine.
Parallel Texts.
1

Table of Contents

Let's Speak You. Să te vorbim pe tine.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
București 2014

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

2

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
București 2014

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

3

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Language Says

Language says: before Language
there stands a language. Language is tainted traces
from over there.
Language says: Listen, now.
You listen: There has been
    an echo.

Take silence and try to be silent.
Take words and try to speak.
Beyond language, Language is a wound
from which the world flows and flows.
Language says: Is, Is not, Is,
Is not. Language says: I.
Language says: Let’s speak you,
let’s feel you, come say
you have said.

Limba spune

Limba spune: înainte de limbă
stă o limbă. Limba — urme
contaminate de dincolo.
Limba spune: ascultă acum.
Asculți: s-a auzit
    ecou.

Ia tăcerea şi încearcă să taci.
Ia cuvintele şi-ncearcă să vorbeşti;
dincolo de limbă, limba este o rană
din care lumea curge neîncetat.
Limba spune: Este, Nu este, Este,
Nu este. Limba spune: Eu.
Limba spune: hai să te vorbim pe tine
să te simțim; haide, spune
că ai spus.

A Glass of Beer

The perfect murder has no reasons, he said,
the perfect murder needs only a perfect object,
as it was in Auschwitz.
Not the crematoria, of course, but as it was
afterwards, outside working hours.
And he fell silent
looking at the froth on the beer
and taking a sip.

The perfect murder is love, he said.
The perfect murder doesn't require anything perfect
except giving
as much as you can.
Even the memory of gripping the throat
is eternal. Even the howls that rocked my hand,
even the piss that fell like grace on cold flesh,

Un pahar cu bere

Crima perfectă nu are motiv, zise el,
crima perfectă cere doar obiectul perfect,
cum a fost la Auschwitz.
Nu crematoriile, sigur, dar cum era
după aceea, în afara orelelor de muncă.
Şi el a tăcut
privind spuma din paharul cu bere,
sorbind.

Crima perfectă este iubire, zise el.
Crima perfectă nu cere perfecțiune
doar să dai
cât poți tu de mult.
Strânsul beregatei, chiar, este o amintire
eternă. Şi urletele care-mi legănau mâna,
și urina căzând ca o binecuvântare pe carnea rece
până și tocul cismei deşteaptă o eternitate,

even the heel of the boot awakens another eternity,
even the silence,
he said, looking at the froth.

True, a decent job
frees a lot, but
a perfect murder doesn't lose
a drop,
like the lips of a child, he explained,
like sand and froth,
like you
listening,
sipping and listening.

până şi tăcerea,
zise el, cu ochii la spumă.

Adevărat, o muncă cinstită
eliberează mult, dar
crima perfectă nu pierde
niciun strop,
ca buzele pruncului, explică el,
ca nisipul şi spuma,
ca tine
cum asculţi
sorbi şi asculţi.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

7

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

I Look Through the Monkeys' Eyes

I look through the monkeys' eyes
as they play with my skull in the treetops.
I'm lifted with the eagle as he flies
because my entrails are in his;
in the belly of the earth
I crawl with worms
who ate my eyes out of their sockets;
I am green, I grow in the grass
that my rotting flesh makes rich.

O my body
How you have grown!

Eu văd prin ochii maimuțelor

Eu văd prin ochii maimuțelor,
cu hârca mea se joacă ele sus în copaci.
Împreună cu vulturul mă înalț,
în măruntaiele lui sunt măruntaiele mele;
prin burta pământului
mă târăsc deodată cu viermii
ei mi-au mâncat ochii din orbite;
verde sunt eu, cresc împreună cu iarba
pe care-o îngraşă carnea mea putrezind.

O trup al meu
cât de mult ai crescut!

Epitaph

Turn off the road, you in your wandering,
sit down with the mulberry trees and the vines.
Between water and shade and the whiteness of stone
Here I lie, a young man and a king.

My face is cool marble. My hands, my feet.
I'm wearing ferns, and fallen leaves.
I, too, haven't gone far,
I, too, was once alive.

Turn off the road, you in your wandering,
crush the berries against my eyes.

Epitaf

Trecătorule, părăseşte cărarea o clipă
vino-n hăţiş, în rugi, printre cârceii de viţă.
Între apă şi arbori şi piatra cea albă.
Eu aici odihnesc, un rege copil.

Faţa mea rece de marmură, mâinile, tălpile.
Ferigi şi frunze căzute mă-mbracă.
Nu alergam nici eu prea departe.
Cândva şi eu am fost viu.

Hei, trecătorule, lasă-ţi o clipă cărarea
şi zdrobeşte pe ochii mei zmeure coapte.

The Barbarians (Round Two)

It was not in vain that we awaited the barbarians,
it was not in vain that we gathered in the city square.
It was not in vain that our great ones put on their official robes
and rehearsed their speeches for the event.
It was not in vain that we smashed our temples
and erected new ones to their gods;
as proper we burnt our books
that have nothing in them for people like that.
As the prophesy foretold, the barbarians came
and took the keys to the city from the king's hand.
But when they came they wore the garments of the land,
and their customs were the customs of the state;
and when they commanded us in our own tongue
we no longer knew when
the barbarians had come to us.

Barbarii (Runda a doua)

Nu în zadar am aşteptat barbarii,
nu în zadar ne-am adunat în piața cetății.
Nu în zadar şi-au vopsit mai marii noştri robele
nu în zadar şi-au pregatit discursurile dinainte.
Nu în zadar am distrus templele noastre
şi-am înălțat altele pentru zeii lor;
am ars, după cuviință, cărțile
în care nimic nu era scris pentru oameni ca ei.
Aşa cum spunea profeția, barbarii au venit,
au luat din mâna regelui cheia cetății.
Dar cum au venit s-au îmbrăcat în veşmintele locului,
obiceele lor au fost ale acestei țări;
apoi au rostit poruncile în limba noastră
şi atunci noi n-am mai ştiut
venirea barbarilor oare când să fi fost.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

11

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Archer

My skin is quicker than wind,
my arrow quicker than my feet,
I strip off all my clothes
my words, my face—
on and on…. Over the sky
the hawk diving in wind
is still too heavy.
On and on my life
is
not my life.
Between depth and height
in windless silence
I
leap
my arrow between my teeth.

Arcaşul

Pielea mea e mai iute ca vântul,
săgeata mai iute decât paşii,
îmi lepăd hainele
cuvintele, fața —
mereu… Sus pe cer
vulturul se avântă
el e încă prea greu.
Mereu viața mea nu
este
viața mea.
Între adânc şi înalt
în tăcerea nemişcătoare
eu
mă avânt
cu săgeata între dinți.

The Orpheus Prayer

Death and yet more death, sand and more sand
We have stood in the square hungry to be

and, like mountain shadows,
covered the city with pictures of a waking sleep.

Was she there or wasn't she?
A stranger in my body, able and yet unable, I tried the air:

"How many more years will we walk these dead sands?"
The mountain is glimpsed like a vision or a mirage.

Sands move on underfoot like a memory with no beginning,
and each place is every place.

Does the way go up or down? Are you here, behind my gaze?
Is my gaze there, ahead of me? Where have we come from?

Rugăciune orfică

Moarte şi iar moarte, nisip şi mai mult nisip,
Noi am stat în piață însetați de a fi,

ca umbrele muntelui
am așternut peste oraș imagini somnambule.

Era ea acolo oare sau nu era?
Străin în propriul corp, zdravăn și nu, am încercat aerul:

„Câți ani mai avem de cutreierat nisipurile moarte?"
Muntele miraj, viziune înşelătoare.

Nisipurile se mişcă sub noi ca memoria fără început şi fiecare
loc acelaşi.

Calea e în sus ori în jos? Eşti aici, îndărătul privirii mele?
Privirea-i acolo, mi-a luat-o înainte? Noi de unde-am venit?

Alone, the two of us have crossed vast marshes
on the slowly melting faces of the drowned.

For years we've been immortal.
In the attic, in Amsterdam, we saw terrible sorrow in the window.

How much longer shall we walk
between death and death, sand and sand?

A new past give us, a new death give us.
Give us this day the life of the day.

Singuri, am traversat amândoi întinsele mlaștini
pe fețele înecaților care încet se dizolvau.

Ani lungi am fost nemuritori.
Prin geamul podului în Amsterdam, noi am văzut cumplită durere.

Cât mai avem de mers
între moarte şi moarte, nisip şi nisip?

Dă-ne nouă astăzi un nou trecut, dă-ne o nouă moarte.
Viața de azi dă-ne-o nouă astăzi.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

15

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro

Bucureşti 2014

Drink, Heart

Drink, heart, from the heart of the wine;
empty a glass from is to is not.
Come, heart, say from where
this painful arrow was fired into you;
who with bow-and-arrow craft
chased you into trap and net
to capture you, chain you
to my eyes like a slave.

Drink, heart, from the heart of the wine:
empty a glass from is to is not
and lightly take turns in the dance of shackles.
What dark longing's subdued you, wild thing,
so that head-lowered, chastened,
you chase your own shadow?

Empty a glass of nothingness;
drink, heart, turn into wine:

Bea, inimă

Bea, inimă, din inima vinului;
goleşte paharul dintre a fi şi nu.
Spune, inimă, de unde-a venit
săgeata ce te-a lovit dureroasă;
cine la arc şi săgeată pricepător
te-a prins pe tine-n capcană, în plasă
cine te-a legat şi te-a înlănțuit
de ochii mei în sclavie.

Bea, inimă, tu, din inima vinului:
goleşte paharul de la a fi la nu,
schimbă locul în dansul cătuşelor.
Ce sete întunecată te-a înrobit, sălbăticiune,
încât, pedepsit, apleci capul
şi vânezi propria ta umbră ?

Goleşte paharul nimicului;
bea, inimă şi fă-te vin:

what the eye's lit upon
in endless longing

will cover it like the water
in a heart with no shore.

ceea ce ți-a aprins ochii
de setea fără margini

ca apa va acoperi
inima dezmărginită.

Vivamus Atque Amemus

Let's love before nightfall, live, love! —
Give the whole day for one moment,
give and not miss it, die in a kiss
for a thousand eternities!

Come drunkenness, cover us both
with one blanket of forgetfulness;
a thousand kisses to you, and few coppers
to old Charon —

You who come out of formlessness, the turn of your neck
is so beautiful it hurts. Unveil your face!
I'm ripped-off skin, I'm flesh in your flesh,
you see me — and are gone.

Vivamus atque amemus

Să trăim, să iubim, până când noaptea ne-o prinde!
ziua întreagă s-o dăm pe o clipă
s-o dăm, fără părere de rău, să murim
pentru eternități o mie!

Vino beție, cuprinde-ne pe amândoi
într-unul vălul uitării;
o mie de sărutări pentru tine — şi-un bănuț
pentru Charon —

Tu ce răsari din lumea informă, curbura gâtului
ți-e dureros de frumoasă. Arată-te la chip.
Mi-a fost smulsă pielea, sunt carne din carnea ta,
Mă vezi — şi te faci nevăzută.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

19

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro

Bucureşti 2014

Here

Here is my testimony:
about fifty, father to an eight-year-old (you don’t see that),
making words into poetry, loved, hated (don’t see that), actually
a kind of wild creature, here:
soul cuts, rebellion, lips — too sensitive, all eyes (as you see)
and actually what a mirror betrays is no deeper
than what it doesn’t. What a mirror mirrors
is a two-dimensional Being-card,
framing the appearance of the Wanted.
One portrait glancing into a moment from the crowd of the soul;
and the soul?
What can I show you about it which you don’t already know?
Here’s the wheat-stalk which grew out of nothingness
here the knife
that cut it from the One.

Iată

Iată mărturia mea:
în jur de cincizeci de ani, tatăl unui copil de şase ani (asta nu se vede),
transformă cuvintele în poezie, iubit, urât (ceea ce nu se vede), în fond
un fel de făptură sălbatică, iată:
crestături în suflet, revoltă, gură —prea sensibilă, numai ochi (cum se vede)
şi de fapt ce trădează oglinda nu este mai profund
decât ceea ce nu arată. Oglinda reflectă doar
o cartelă-Ființă în două dimensiuni,
înrămează aparența Urmăritului.
Un portret contemplând un moment din desimea sufletului;
și sufletul?
Ce-ar mai fi de spus despre el și tu să un știi?
Iată aici tulpina de grâu răsărită din nimic,
iată cuțitul
care a retezat-o din Unul.

Amir Or
Let's speak you. Să te vorbim pe tine.
Parallel Texts.
21

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Sunset

In this vulnerable, resting, sunset light
the eye is thickened with shadow, deepened by absence.
Things hang in space, ground down by being seen, transparent —
and the mode they exist in now
is their mode of fading away.

The creating eye has weakened;
and the world that streamed — is almost already all sea;
whoever’s in front of me, behind me, at my side —
is me, but isn’t here.
And it’s already late. And the day’s over.
And we were left here, alone.

On the banks of the world
there we sat down, imploring our souls —
There we weep, eyeless,
when our gaze sinks into the great sea

Apus de soare

În lumina vulnerabilă, odihnitoare a apusului
ochiul e îngroşat de umbră, adâncit de absență.
Lucruri levitează în spațiu, măcinate de faptul de a fi văzute, transparente —
modul lor de a fi în clipa de față
este modul lor de a se pierde.

Ochiul creator a slăbit;
lumea care a curs —acum e aproape toată în mare;
cine în fața mea, în spatele meu, alături de mine —
este eu, dar nu e aici.
Şi s-a făcut târziu. Ziua s-a sfârşit.
Am rămas aici, singuri.

Pe țărmul lumii
acolo am şezut, implorându-ne sufletele —
Acolo plângem, fără de ochi,
când privirea ni se afundă în marea vastă

and we suddenly remember
who we have been.

şi deodată ne-aducem aminte
cine am fost.

Amir Or
Let's speak you. Să te vorbim pe tine.
Parallel Texts.
24

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

The Temptation

This was the temptation:
to rub the I against the you,
our thought against its images.
To feel.

We were there before, you remember,
without mother or father, without navel,
marked only by the first cut.
Free of weight, measurement, destruction
we wandered inside each other, dreamt worlds,
lived.
But the stakes were too low,

the risk — only a game.
Desire was action,
instantly complete.
And that's the way (remember?) we got here too:
by a single desire,

Ispita

Asta era ispita:
de-a atinge eu asupra lui tu,
gândul nostru de imaginile sale.
De a simți.

Fusesem dinainte acolo, ți-aduci aminte,
fără mama şi tata, fără buric,
însemnați numai de cea dintâi tăietură.
Liberi de greutate, măsură, distrugere
călătoream unul în celălalt, visam lumi,
trăiam.
Dar miza era prea joasă,

riscul — un simplu joc.
Dorința era acțiune,
săvârşită pe loc.
În felul acesta (îți aminteşti?) am şi ajuns aici:
printr-o dorință, una

by a glance.

And now we're here, in the viscous air,
rubbing this in, with effort —
every single sensation, every meeting.
Our suns rise and set,
our worlds get old,
but here:
suddenly we find
a new wrinkle in our soul,
and *this* — is for real. It's real. Finally
we can lose, destroy,
finally we are alive.
For a moment
we can even die.

şi o privire.

Iar acum ne aflăm aici, în aerul vâscos,
forțând aceste lucruri în noi, cu efort —
fiecare senzație în parte, fiecare întâlnire.
Sorii ne răsar şi apun,
lumile noastre îmbătrânesc,
însă aici:
găsim deodată
un nou rid în suflet,
şi *asta* — e de-adevărat. E adevărat. În sfârşit
putem pierde şi distruge,
în sfârşit suntem vii.
Pentru o clipă
suntem chiar în stare de a muri.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

El Amor Brujo

El amor brujo

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Circus

I bought a girl and a whip.
It's a set, they said, like a bear and a chain,
like poker and a card up the sleeve.
She knows how to put on a performance, they said,
she'll repay the investment big time.

A girl and a whip is enough, she said,
a whip is enough for a girl,
it's a set, she said, and went down on all fours,
like a flute and snake, like me and you,
like the whip and the whip in the heart.

Circ

Am cumpărat o fată și un bici.
Fac un set, ziceau, ca ursul pe lanț,
Ca la poker, plus cartea din mânecă.
Fata știe să joace, spuneau,
E tare, face toți banii.

O fată și-un bici îți ajung, zise ea,
e suficient un bici la o fată,
vin în set, zise și se lăsă în patru labe,
ca un șarpe cu fluierul, sau tu și eu,
ca biciul și biciul de la mine din inimă.

Here

What,
what shall I do with you?
My gipsy, my fix, my oyster, sea —
only a few spiritual members
gather in front of you, speechless:
my eyes, lips, loins, hands…
— And the heart, my love, where is the heart?
Here and here, and there, my love,
in every place
that your lips touch.

Aici

Ce,
ce să fac eu cu tine?
Țiganca mea, doza, stridia, marea mea —
doar confrații spirituali
se adună, fără cuvânt, dinainte-ți:
ochii, gura, trunchiul, mâinile…
— Și inima, iubirea mea, inima unde e?
Aici și aici și acolo, iubirea mea,
în tot locul
unde atingi tu cu buzele.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

How

How to say this? You're too close to bear,
You are fruit bursting in the heart,
You are the name the dumb mouth bears
Like sea in the earth's palm.
I touch, and envy my touching hand;
Touching, I yearn to touch.

Terror of this motionless moment:
You are here inside here inside here.
Here the soul-fire burns, burns.
The heart unconsumed.

Cum

Cum să spun? Eşti prea aproape să te pot îndura,
eşti fructul ce-mi explodează în inimă,
eşti numele pe care-l poartă gura mută
ca marea în palma căuș a pământului.
Ating şi-mi gelozesc mâna care atinge;
atingând, însetez a atinge.

Teroare de clipa aceasta nemişcătoare:
eşti aici înlăuntru aici înlăuntru aici.
Sufletul-flacără arde, arde.
Inima rămâne întreagă.

Moon

The animal between my legs howls
to the animal between your legs.

The moon between my teeth howls
to the moon in your heart.

The animal in my heart smells you always.

Luna

Animalul dintre picioarele mele urlă
la animalul dintre picioarele tale.

Luna dintre dinții mei urlă
la luna din inima ta.

Animalul din inima mea îți adulmecă neîncetat mirosul.

Damned

Love, you are black like her scorching eye,
gape like the throat of night.

Damned, you touch the maddened heart
that turns to flesh
to teeth.

You bind me to your shadow like a dog,
to burning skin,
to this smell in the dark.
Damned, you whistle up the howl in the chest
and turn as if to go;
turn her back on me,
her arse, shoulders, nape,
her long black hair.

Blestemată

Iubire, neagră ești ca ochiul ei pârjolitor,
căscată precum gâtlejul nopții.

Blestemată, atingi inima nebună
ce se transformă în trup
în dinți.

De umbra ta mă legi ca pe un câine,
de pielea arzând,
de mireasma din întuneric.
Blestemată, fluieri la urletul din pieptul meu
și dai să pleci;
adu-mi-o înapoi,
fundul, umerii, grumazul,
părul ei lung și negru.

Old Song

Even the lightest separation has sorrow in it.
What we saw and were has passed,
fallen from our eyes and gone
piling one more autumn on our chests.

Even the lightest separation has sorrow in it
but when two lovers go their own way
the heart burns unconsumed, uprooted but not rootless,
too heavy to bear.

Even if we shared the shadow of a tree on the road,
these lives of ours have passed like shadows;
or if we shared happiness in a view of sunset
our sun has set with it
                        into a dark sea.

Twilight envelops all, the wind stops breathing;
but, beyond darkening light,

Cântec vechi

Şi cea mai mică despărțire poartă în ea tristețe.
Ce-am văzut noi şi am fost a trecut,
plecat de la ochii noştri şi dus
îngrămădindu-ne pe piept încă o toamnă.

Şi cea mai mică despărțire are în ea tristețe
când iubiții pleacă pe drumul lui fiecare
inima arde fără să se consume, dezrădăcinată
şi nu fără de rădăcini, prea grea să o poți îndura.

Şi de-am sta împreună în drum la umbra copacului,
ca umbrele au trecut viețile noastre;
şi de-am trăi împreună fericirea unui apus de soare
cu el şi soarele nostru a apus
                        în marea întunecată.

Crepusculul învăluie tot, vântul îşi ține respirarea;
dincolo de lumina ce se întunecă,

when they've circled their own sky, our eyes
will open again under lids of fog:

spirit's still blowing through the forest,
the shadow's still in the foliage,
and in the sunset that doesn't end
we'll separate for an infinity of love.

după ce s-au rotit pe cerul lor, ochii
iar ni se vor deschide sub pleoape de ceață:

adierea calmă a spiritului în pădure,
imaginea nemişcată a umbrei din frunziş,
în apusul care nu se mai sfârşeşte
ne vom despărți pentru o infinitate de iubire.

Correction

for the sin of being spoiled with words and mistaking the call of Love;
for turning away from myself like shadow from body, face from heart;
for the sin of 'What will they say?'; for self denial; for pride;
for the sin of having followed the spell of praise under the stage lights;
for my ear that has abandoned listening,
for the utterance of the mouth which I have spoken, yet my soul has not;
for sin I've committed against my own body with the rod and no kindness, beating
my breast;
for calling Yours my own;
for having sinned before You by anxiety and vain fear,
for having fed the fire of doubt from the log of the tree of plenty;
for having been dilatory in growing;

Corecție

pentru păcatul de a fi răsfățatul cuvintelor, de-a fi greşit chemarea Iubirii;
pentru faptul că m-am întors de la mine ca umbra de la corp, fața de la inimă;
pentru păcatul lui 'Ce-o să spună lumea?'; pentru renunțarea la sine; pentru mândrie;
pentru păcatul de-a fi urmat hipnoza laudei în luminile scenei;
pentru urechea mea care a renunțat să asculte,
pentru ceea ce gura mea a rostit dar sufletul nu;
pentru păcatul comis împotriva propriului trup cu nuiaua şi fără bunătate, lovindu-mi
pieptul;
pentru a spune că e al meu când este al Tău;
pentru că Ți-am greșit cu neliniște și zadarnică frică,
pentru că am hrănit flacăra îndoielii din bușteanul de pom al abundenței;
pentru că am crescut la întâmplare;

for having shut my door and having neither heard nor seen nor

let happiness enter me
when beholding Your being.

pentru că am închis uşa mea şi n-am auzit n-am văzut

n-am lăsat fericirea să intre
atunci când priveam ființa Ta.

Amir Or
Let's speak you. Să te vorbim pe tine.
Parallel Texts.
39

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

POEM

For you
I shall awake the harp at dawn

POEM

Pentru tine
Voi trezi harfa în zori

1. A seed sown in sand waits years for rain.

This poem will be a poem of another century, not different from ours.
This poem will be safely hidden under heaps of words until,

among the last grains in the hourglass,
like a ship in a bottle, it gets seen. This poem

that will speak of innocence. And ordinary people,
who seem thrown up by the course of events, like late—coming gods,

will listen to it for no reason that wasn't there before,
raising their backs like snakes

out of the junk, and there won't be anywhere else
to hurry from, and it won't have an end

different from its beginning. It won't be rich

1. Semănată în țărână sămânța aşteaptă ploaia ani întregi.

Acest poem va fi poemul altui secol, asemănător cu al nostru.
Acest poem va sta ascuns într-un munte de cuvinte până când

printre ultimele fire ale clepsidrei
ca un vapor într-o sticlă, va fi văzut. Poemul

va mărturisi despre inocență. Şi oameni obişnuiți
ce se trezesc aruncați în cursul evenimentelor, ca nişte zei târzii,

îl vor asculta, din aceleaşi motive precum odinioară,
înălțându-şi spinarea asemenea şerpilor

din gunoi; şi nu va exista un alt loc
de la care să te grăbeşti și un va avea un alt sfârșit

decât i-a fost începutul. Nu va fi bogat

and won’t be poor. Won’t bother anymore to keep promises

or carry out what it says
and won’t understate or puff itself from here to there.

This poem, if it speaks to you, woman, won’t call you
muse-babe, and won’t sleep with you like its fathers did;

or if to you, man, won’t kneel or kill, won’t apply make-up
and won’t take off its words and flesh, as it has not has not —

what? Maybe now I’ll summon it, the bad poem
of the century: here, sick with health it’s barely walking

drags its legs in the sticky current of contemporary thought
or gets stopped to show its papers and have its trivia counted

on an abacus. The inventory: flowers and staples,
corpses (yes, no worry), tall glasses. After staples —

also butterflies and many footprints and other hooks and

şi nu va fi sărac. Nu se va mai strădui să-şi țină promisiunile

ori să ducă la bun sfîrşit ceea ce spune
el nu se va micşora nu se va preamări de aici acolo.

Acest poem, dacă-ți vorbeşte ție, femeie, nu te va numi
baby-muză şi n-are să se culce cu tine cum făceau tații lui;

pentru tine, bărbate, nu-ngenunchează, nu ucide, nu se fardează
nu se despoaie de cuvinte şi de carne, aşa cum n-a   nu a —

ce? Acum poate voi convoca poemul prost
al secolului: iată-l, bolnav de sănătate, abia merge

se târâie prin curentul lipicios al gândirii contemporane
sau e oprit, i se cer actele și i se numără fleacurile

cu abacul. Inventarul: flori şi clame de birou,
hoituri (da, nu te-ngrijora), pahare înalte. După clame —

fluturi şi urme de paşi o mulțime, cârlige şi rafturi

shelves
for the arguments of scholarly criticism, and also just to fool around, teeth

against teeth, with the chaotic smiles of a chameleon that doesn't know
its colors long since turned into a parable. Or in incomprehensible tranquility

to try someone else's luck in games of to and fro
that have no goal other than, let's say,

a bit of fun the length of a line. Spread orange on the blue
of evening sky: now, plaster on a little cloud. Climb

on, look down: sea of sea, sand of sand.
Or fingers. Ten jointed worms

move with inexplicable charm. Now they encircle
a sphere whose curve is faulty, wonderful, fleshy, furthermore

pentru argumentele criticii academice, apoi, din amuzament, dinte

pentru dinte, zâmbetele haotice ale cameleonului care nu-şi mai ştie
culorile devenit demult parabolă. Sau în neînțeleasă linişte

încercăm norocul altcuiva la jocuri dus-întors
care nu au alt scop decât, să zicem

un pic de distracție cât ține versul. Întinde orange pe albastrul
cerului înserat: lipește-acum un norişor. Urcă

mai departe, priveşte în vale: marea de mare, nisip de nisip.
Ori degetele. Zece viermi articulați

mişcându-se cu inexplicabil farmec. Acum ele cuprind
sfera de o rotunjime imperfectă, superbă, cărnoasă, mai departe

you can say a word (it’s a fruit, it’s called
a peach). And these words their taste is full of the taste

of being, of a tone that accompanies the sight with wonder
and not with a thought-slamming din. And this is the poem:

it sings, let’s say, to the tar that stuck to your foot at the beach,
to plastic bottles, to its own words. All it sees

is black on white, transparent or grainy.
It is no less naked than you. Also no more. Only through this exactness

that has no measure except the curves of a bitch’s body,
a pot of cyclamen or a hair on a bath rail.

Creatures here don’t want to know. Creatures
there, wanting only that, are, for now, the possibility

of becoming creatures here, of becoming this antiquity

poți rosti un cuvânt (e un fruct, îi zice
piersică). Şi aceste cuvinte   gustul lor e plin de gustul

ființei, al tonului ce însoțeşte vederea cu mirare
şi nu cu zgomotul ce lovește gândul. Acesta e poemul:

el cântă, să spunem, la păcura ce ți s-a prins de talpă pe plajă,
la sticlele de plastic, la propriile sale cuvinte. Tot ce vede

e negru pe alb, transparent ori granulat.
Nu-i mai puțin nud decât tine. Şi nici mai mult. Doar prin această exactitate

măsurată numai de rotunjimile unui corp de cățea,
de vasul cu ciclame sau firul de păr pe frânghia din baie.

Ființele de aici nu vor să ştie. Ființele
de colo, vrând doar asta, sunt deocamdată doar posibilitatea

de a deveni ființe de aici, de a fi acest obiect de anticariat

that has nothing to say other than *me, me*, without limit

without you. A dog lies on a step in the afternoon
sun and does not distinguish itself from the flies.

care alta nu are de spus decât *eu, eu*, fără limită

fără tine. Un câine stă pe treaptă în soarele
după-amiezii și nu se diferențiază de muște.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

46

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

2. Rain. He's torn out from himself.

You bite, swallow, actually crack line after line
in front of this screen, spit the spaces as if they're

a Hungarian sound track. And it's OK by me, because it's OK
by you: to live between walls, to be covered by them and move

into a fetal rhythm: eat and drink, fill up a petrol tank,
order groceries, read poems, sleep. Faster:

a filmed commercial, video clips,
a microwave, peep booths at a porno movie. Faster:

capsules, transfusion, electrodes. Faster:
don't be born. You are not and you don't have an existence now

outside this poem. It doesn't begin and doesn't end
in a page, a line or a comma. This full stop is a point

2. Ploaia. El e smuls din sine.

Muşti, înghiţi, de fapt spargi vers după vers
aici în faţa ecranului, scuipi spaţiile de parc-ar fi

o bandă sonoră maghiară. Este OK pentru mine dacă-i OK
pentru tine: să trăieşti între ziduri, acoperit de ele, să te mişti

în ritm foetal: mănânci, bei, umpli rezervorul cu benzină,
comanzi alimente, citeşti poeme, dormi. Mai repede:

o reclamă filmată, videoclipuri, cuptorul
cu microunde, cabine la cinematograful porno. Mai repede:

capsule, transfuzie, electrozi. Mai repede:
să nu te naşti. Nu eşti, acum nu exişti

în afara acestui poem. El nu începe şi nu se sfârşeşte
într-o pagină, un vers, o virgulă. Acest punct

that floats in infinite space just because you distance your gaze from it.
Look, there are clouds on it, orange on the blue evening sky,

sea of sea, sand of sand, and people walking,
sitting, lying, swimming or making love. Choose for yourself

a place and time. Where are you? Now you've found a way
into a point of view. Perhaps you'd like to be born? In this *here,*

now is called by a number: twenty second
of the first, one thousand nine hundred and ninety-five,

twelve thirty, in the afternoon, Sunday. And good that you came.
Tomorrow I'll write the poem you'll live in. Here: this home*

— solely yours. And its location, size, colors and furniture
— your perspective also its windows, which face

a home or homes on the outskirts of the poem, in its centre or

plutește în spațiu infinit doar pentru că-ți îndepărtezi privirea de el.
Vezi, deasupra lui sunt nori, orange pe albastrul cerului seara,

Mare de mare, nisip de nisip, oameni care merg,
stau, înoată sau fac dragoste. Alege-ți

loc şi timp. Unde eşti? Acum ți-ai găsit calea
într-un punct de vedere. Poate vrei să te naşti? În acest *aici*,

acum este numit printr-un număr: douăzeci şi doi
a-ntâia, o mie nouă sute nouăzeci şi cinci,

doisprezece treizeci p.m., duminică. Ai venit, ce bine.
Mâine scriu poemul în care vei locui. Iată: casa aceasta*

— doar a ta. Poziția ei, dimensiunile, culoarea, mobila
— perspectiva ta, ca și ferestrele îndreptate

spre casa ori casele de la periferia poemului, în centru ori

above it:
see its trees pass by, its inhabitants, cafes, and flying saucers,

cavalry, elephants, parchments from which the sea has just withdrawn,
they all flicker between there-is and there-isn't, between a gaze and its focus,

between being and me, between "this" and its names, (me,
me and more me: a pot of cyclamen, a hair

on a bath rail etc.). So go out and see: this poem, given over
to meaningless murmurs, it and I have nothing

but what is between here and I am. (This is not an end-line, here —
I wrote another one.) Now —

* the word "home" or "house" in Hebrew also means "stanza" in a poem.

deasupra:
vezi pomii trecând, locuitorii, cafenelele, farfuriile zburătoare

cavaleria, elefanții, papirusurile de pe care marea abia s-a retras,
toate pâlpâie între există şi nu-există, între privire şi ținta privirii,

între ființă şi eu, între „aceasta" şi numele sale (eu,
eu şi tot eu: vasul cu ciclame, firul de păr

pe frânghia din baie etc.). Tu ieşi să vezi: acest poem dedat la
murmure fără înțeles, el și eu nu avem

decât ce se află între aici şi eu sunt. (nu e acesta ultimul vers, iată —
am mai scris unul.) Acum —

*cuvântul „casă", ori „acasă", are în ebraică şi sensul de strofă.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

50

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

3. His inside gropes at things, turns outward.

Come sit down, see: houses return to their places
slowly. The frost lights up the windowpane. One more day.

Come sit down. Coffee or tea? Sugar, milk? That's how it is:
hard boiled egg or sunny side up. Yogurt or sour cream. Jam or honey.

This life, impossible with it
and impossible without: morning or evening, man or woman,

cold or hot — come sit down. What else is new? The sea and the sand
sink into each other, and there's no lifesaver, and no one who interrupts,

and I look at you holding flotsam and jetsam
and there isn't even a ship, and the situation is undefined

3. Interiorul lui bâjbâie după lucruri, se întoarce în afară.

Vino, şezi, priveşte: casele-ncet revin
la locul lor. Gerul iluminează ferestrele. Încă o zi.

Vino, stai. Cafea ori ceai? Zahăr, lapte? Aşa stau lucrurile:
ou fiert tare sau două ochiuri. Iaurt ori smântână. Gem sau miere.

Viața, imposibil cu ea
şi imposibil fără: dimineață ori seară, bărbat ori femeie,

rece sau cald — vino şi stai jos. Ce mai e nou? Marea şi nisipul
se cufundă una în cealaltă, nu există colac de salvare, nimeni nu întrerupe

şi mă uit la tine ținând resturi naufragiate
şi nici măcar nu e vreun vapor, situația e nedefinită

and both of us are cut into the same sentence and carry it further,
each for himself. Come sit down,

say: one or many. Slavery or freedom. Me
or you. Love or. How could you know. Fear.

Only in forgetfulness, when we don't have a shore
or footprints, and there's a sound to the words   and there isn't,

and they don't mark the pictures but what gaped
between them and is gone and never existed. Come sit down.

Tomato, cucumber, spring onion, cream cheese,
slices of kummel bread, margarine, salt.

Even if you say: wait, you're dreaming — even if I check
on my place and actions, what will change?

In fact I'm sitting in front of the computer now. In fact
I'm doing all this — from the beginning, everything. In fact

amândoi suntem dăltuiți în aceeaşi frază şi o ducem mai departe,
fiecare pentru sine. Vino, ia loc,

spune: unul sau mulți. Sclavie ori libertate. Eu
sau tu. Dragoste sau. Cum să ştii. Frică.

Doar în uitare, când nu avem un țărm
nici urmele paşilor, iar cuvintele au un sunet al lor   şi nu au,

iar ele nu definesc imagini, ci spațiul ce se cască
între ele şi piere şi niciodată n-a fost. Vino şi ia loc.

Roşie, castravete, ceapă timpurie, brânză topită,
felii de pâine de secară, margarină, sare.

Chiar dacă spui: ia stai, visezi — chiar dacă-mi verific
locul și faptele, ce se va schimba?

De fapt acum stau în fața computerului. De fapt
fac toate acestea — de la început, totul. De fapt

you're sitting in front of a page now, you're hungry to touch…
as I am. In fact at this very moment you touch

from inside out, devour the world that doesn't stop
spilling out from you: orange on the blue of morning sky, frost

burning on the windowpane, cup of tea — whatever
you chose and came into being. So just this way,

choose now, too: me for example
one breakfast, one more day. Here.

tu stai în fața unei pagini acum, însetezi să atingi...
ca şi mine. De fapt în chiar această clipă tu atingi

dinlăuntru în afară, devorezi lumea care neîncetat
se revarsă din tine: orange pe albastrul cerului dimineața, ger

care arde ferestrele, ceaşca de ceai — tot ceea ce
tu ai ales şi a luat ființă. În acest fel

alege şi acum: pe mine de exemplu
micul dejun, încă o zi. Aici.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro

Bucureşti 2014

4. Tendril gropes / coils / on groping tendril.

Already too late to go back and dangerous to stop
what we spoke and so existed, actions like these.

Help yourself. A glass of liqueur, a cigarette, a TV
or any alibi you want (if you don't mind, I'll

continue to write: inside of a thigh, texture of lips, one palm
gathering a handful of a convex reality, a nipple in its middle). True,

this poem repeats what is impossible to repeat
and, as from a door in a desert, it's impossible to leave

without meeting it outside. Look: roads and pavements
air and seaports, communication satellites. Look: outer

space from "here"; in a poem like this that's
a question of relationships like anything else
and not only that, every "there" is already here. Window

4. Liana caută / se încolăceşte / pe liană căutătoare.

Prea târziu să te mai întorci, primejdios să te opreşti
ceea ce am vorbit şi astfel a existat, fapte de genul ăsta.

Serveşte-te. Un pahar de liqueur, o ţigară, televizorul
sau orice alibi vrei (dacă nu te superi, eu voi

continua să scriu: în interiorul coapsei, textura buzelor, palma
adunând un pumn de realitate convexă, cu sfârcul la mijloc). Adevărat

poemul repetă ceea ce e imposibil de repetat
şi din el, ca printr-o poartă în pustiu, un poţi pleca

fără a-l întâlni afară. Priveşte: drumuri, pavaje
aer, porturi la mare, sateliţi de comunicaţie. Priveşte: spaţiul

cosmic de „aici"; într-un poem ca acesta e o
chestiune de relaţii, ca în orice altceva
şi nu numai faptul că fiecare „acolo" este deja aici. Fereastra

gapes towards window and memories —

devour the whole room: sea shore, palm trees, her boyish body
is stooped over the notebook, her head inclined and her hair, black, smooth, falls

and covers the universe. Lips, inside of a thigh, breasts
that are budding now, a Japanese nose, buttocks.

The one who said and was this order — has no fear, or at least
has forgetfulness, while each moment his gaze buds on what he sees.

I'll write it now: I'll let it disappear word by word
and not be so much; and each line will begin and end

like a fly landing in a room of mirrors. Once more:
sea of sea, sand of sand. Look and create them,

hold them for a moment between wandering boundaries,

se cască spre fereastră şi amintirile —

devorează întreaga odaie: ţărmul mării, palmierii, silueta ei băieţească
aplecată deasupra caietului, capul înclinat şi părul ei negru, neted în cădere

acoperă universul. Buzele, în interiorul coapselor, sânii
care înmuguresc acum, nasul japonez, pulpele.

Cel ce-a rostit şi a fost porunca — n-are frică; sau cel puţin
are uitare, pe când privirea sa în fiece clipă înmugureşte asupra celor văzute.

Acum scriu asta: voi lăsa asta cuvânt cu cuvânt să dispară
să nu fie atât de mult; şi fiecare vers va începe şi va sfârşi

ca o gâză în sala oglinzilor. Încă o dată:
mare de mare, nisip de nisip. Priveşte şi creează-le,

ţine-le o clipă între călătoarele frontiere

fix them in letters like an orderly cry

to say what there isn’t, wasn’t, won’t be,
and don’t bother more than that. Now let go. And again —

fixează-le în litere ca pe un strigăt ordonat

spunând ceea ce nu e, nu a fost, nu va fi
şi nu-ți mai face griji. Renunță acum. Şi iar —

5. When he knows he's crawling, the slough occurs on its own.

Hold a world. A cigarette, a glass, lips,
the weight of your limbs on the chair's wooden seat, my face, your face,

autumn leaves on the pavement, a lunch bag, a warm smell
and hands that cover you up before the day's turned off.

Now for a moment: don't hold. Let go. Let them expand
and furnish what's inside you, without being so much of a world,

without placing green on the leaves or
on the remembered palm tree at the sea shore (near

that boyish body, stooping over a notebook).
Let the leaves mingle with the pavement, to rest there,

be not "leaves" at all, not "a cigarette", "a glass",

5. Când el ştie că se târăşte, mlaştina vine de la sine.

Ține o lume. O țigară, paharul, buzele
greutatea corpului tău pe scaunul de lemn, fața mea, fața ta,

frunzele toamnei pe ciment, punga cu prânzul, un miros cald
şi mâini care te acoperă înainte ca ziua să se stingă.

Acum pentru o clipă: nu mai strânge. Dă drumul. Lasă-le să se desfășoare
să împodobească ce e în tine, fără a fi neapărat o lume,

fără a pune verde pe frunze sau
în amintirea palmierului, la malul mării (lângă

silueta băiețească, aplecată deasupra caietului).
Lasă frunzele să se amestece în pavaj, să se odihnească

să nu mai fie „frunze", nici „țigări", nici „pahar"

“lips”. Expand in you like excitement,

like sea on a shore. Once they’re like this, inside you,
turn them off and on again. Turn off, turn on,

off-on, and again. Now
do the same thing with the world in which you are “you”,

a thing among things. Watch it sailing in the expanse
of a body, turn-off-turn-on-turn-off and see

what you’re made of. All this is just
the allegory in the story. We’ll continue flickering and in a binary rhythm

will continue to say nothing to anyone who asks —
I, you, etc. And, why not, let’s make a new allegory:

here, we created this outside world. This orange
on the blue; the “insult”, the “hope”, what

sau „buze”. În tine excitant răsfiră-te

ca marea la țărm. Şi când au ajuns astfel în tine
tu să le stingi, să le aprinzi din nou. Să le stingi, să le aprinzi

iar şi iar. Acum
fă asta cu lumea în care tu eşti „tu”,

un lucru printre lucruri. Urmăreşte asta navigând în spațiul
corpului tău, aprinde-şi-stinge, priveşte

din ce ești alcătuit. Toate astea sunt doar
alegoria din poveste. Vom continua să pâlpâim și în ritm binar

vom continua să nu spunem nimic oricui întreabă —
eu, tu etc. Şi de ce nu, să creăm o nouă alegorie:

iată, am creat această lume exterioară. Acest orange
pe albastru; „insula”, „speranța”, ceea ce

quivers between us, between there-is and there-isn't, between this and that. Let's call it.

tremură între noi, între ceea ce este şi nu este, între aceasta şi aceea. Să chemăm acest lucru.

Amir Or
Let's speak you. Să te vorbim pe tine.
Parallel Texts.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

6. Hand over hand. (What broke out — touches.)

You say: to be penetrated, to penetrate. Sea-sand, sand-sea
verging on the very centre. Words fall between us

like something broken. Listen, I love you.
But you, having it only your way, exist, exist, exist.

You are not being paid for this and still,
Mr. and Mrs. Other, you stroll along the street as if

you're only a name and have no navel. I
act like you, repeat the movements

which you repeat. Tell me, reflection —
I throw another stone at you — is anyone more actual than me?

I say sand-sea, sea-sand. Like something
broken: a multiplication of faces, legs and hands like something

6. Mână pe mână. (Ce s-a întâmplat — atingeri.)

Tu spui: a fi pătruns, a pătrunde. Nisip-mare, mare-nisip,
aproape de miez. Cuvintele cad între noi

ca un obiect spart. Ascultă, eu te iubesc.
Dar tu, după voia ta doar, exişti, exişti, exişti.

Nimeni nu te plăteşte pentru asta, totuşi
D-l şi D-na Celălalt, te plimbi pe stradă, de parcă

ai fi un simplu nume şi n-ai avea buric. Eu
procedez ca şi tine, repet mişcările

pe care tu le repeți. Spune-mi, reflexie —
mai arunc o piatră în tine — e careva mai real decât mine?

Spun mare-nisip, nisip-mare. Ca un lucru
spart: o multiplicare de fețe, picioare și mâini, ca un lucru

that's there. So: enough. Come back to me. I'll let you go
as often as you like.

Now there's no longer a difference between us, except this poem
where some sort of a world lives. Another possibility,

not really different: here, you don't leave at all.
You don't stop coming for a moment. I open

a mirror and turn its pages in front of what's already
written. It's what you are: sadness in front of the blue evening sky,

anger, insult, longing sucking the blue from your chest
or happiness that suddenly spills in front of the blue of that evening sky;

it's a voice which accompanies what, looking,
I see now or don't see. And I see you:

care există. Destul. Întoarce-te la mine. Te las să pleci
de câte ori vrei tu.

Între noi nu mai e nicio diferență, în afară de-acest poem
unde trăiește un fel de lume. Mai e o posibilitate,

care nu diferă de fapt: tu, iată, nu pleci deloc.
nu renunți să vii un moment. Eu deschid

o oglindă şi-i întorc paginile dinaintea celor deja
scrise. Asta ești: tristețea dinaintea cerului albastru al serii,

furia, insulta, nostalgia care-ți sorb albastrul din piept,
sau fericirea care se varsă deodată în fața albastrului unui cer înserat,

e vocea care-nsoțeşte ceea ce, privind,
eu văd în clipa asta sau nu văd. Și te văd pe tine:

world by world, now by now, one
and yet another one. In this poem that stumbles from page

to page you watch and flicker between letter and letter
and vanish — present in every one of these apparently silent centimeters —

and don't stop coming, and not really coming. So enough, please,
don't hide everywhere, talk to me, all of you at once.

lume după lume, acum după acum, unul
şi încă unul. În acest poem care se-mpiedică foaie

după foaie, tu priveşti şi pâlpâi între literă după literă
și dispari — existând în fiecare din centimetrii ce par tăcuți —

nu înceta de-a veni şi a nu veni cu-adevărat. Destul, te rog,
nu te mai ascunde pretutindeni, vorbeşte-mi, din toată ființa ta,
dintr-odată.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

66

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro

Bucureşti 2014

7. What's touching has a face.

Here I sit, on a bench in the park, and bask in the sun.
And next to me, as it's a park, an old lady is sitting. The body

only asks to return to the beginning, to the first performance
that you've already seen over and over   in lesser versions.

Then — you remember — the light made us cry, and the world was the centre,
like an underground terminus. Afterwards there were only

faltering explanations, poems maddened by a repetitive yearning,
misunderstood apologies, and letters

that didn't solve a thing. People tired quickly, and rushed to those
who already believed in their existence. Like you and me

7. Ce atinge are o față.

Şed pe o bancă în parc, iată, mă însoresc.
Lângă mine, ca în parc, stă o bătrână doamnă. Corpul

nu cere decât să revină la începuri, la primul spectacol,
pe care l-ai văzut iar şi iar în versiuni mai slabe.

Apoi — ți-aduci aminte — plângeam din cauza luminii, lumea era centrul,
asemenea unui cap de linie de metrou. După aceea au fost doar

explicațiile ezitante, poeme înnebunite de o sete repetitivă,
scuze greşit înțelese și scrisori

care n-au rezolvat nimic. Oamenii au obosit repede şi s-au grăbit spre cei care
credeau dinainte în propria existență. Ca tine, ca mine

they believed in habit without thinking about it, wore it
like a snake's skin every morning. I asked how they were,

shook their hands ("Hello!"), we looked at one another
from above or below in the same pain. More or less the same thing

was written in books, though in them time was different, full of teeth
biting the back of this time, which in that world wore the world.

There were things without time at all: a checked dress in the wind,
skin under fingers or sunlight, a wound that healed up and disappeared,

purple briarwood buttons, an electric wire
cutting the window in two, the fluttering of a curtain in the morning
or a hiding place among tall grass —

credeau în obişnuinţă fără să se mai gândească, o purtau
ca pe o piele de şarpe, în fiecare dimineaţă. Îi întrebam ce mai fac,

le strângeam mâinile („salut"), ne priveam unii pe alţii
de sus ori de jos în aceeaşi durere. Cărţile scriau mai mult sau mai puţin

acelaşi lucru, deşi acolo timpul era diferit, plin de dinţi,
muşcând din timpul de-aici, care poartă lumea în lumea aceea.

Mai erau şi lucrurile fără de timp: rochia în carouri bătută de vânt,
pielea sub degete ori soare, o rană care s-a vindecat, a dispărut,

roşii nasturii de măceş, un fir electric
tăind fereastra în două, fluturarea unei perdele dimineaţa,

ori ascunzătoarea în ierburi înalte —

these taught me something everyone knows. You can

simply ignore it, pulling a face: "How are you?",
"Sonofabitch!" "I deem that" etc.;   but time exists

by being chased: along an unweeded path   the house turns
into a back yard, into balding grass and a bra on a line,

and déjà vu fills up what can be seen with hallucinations
that were earlier called a dream. The way out of the house

passes through scrap-heaps of images of existence, and out of them
the countless arms of those begging for faces stretch

toward you with a thinning howl: see me, see me and believe in me,
I'm your son that you loved, take me to you, take —

and be redeemed. I cry with them out of stupidity, cry
and don't look back, don't look back. At night

lucruri din care am învățat ce știe toată lumea. Tu poți

ignora asta, cu grimasa: „ce mai faci ?",
„ticălosule!", „eu cred că" etc.;   dar timpul există

când îl vânezi.   pe poteca neplivită   casa devine
curtea din spate, iarba cheală şi sutienul pe frânghie,

déjà-vu umple vizibilul cu halucinații,
pe care-nainte le numeam vise. Ieşirea din casă

trece prin deșeurile grămezi cu imagini ale existenței, iar din aceasta
nenumărate brațele celor care cerşesc un chip

se-ntind către tine cu un țipăt tot mai subțire: priveşte-mă, priveşte-mă şi crede-mă,
sunt fiul tău pe care l-ai iubit, ia-mă la tine, ia-mă —

şi fii mântuit. Eu plâng cu ei din prostie, plâng
şi nu mă uit înapoi, nu mă uit înapoi. Noaptea

they greet your other faces: hungrier. You shut
the dictionary in which "life" is only plural,* open a book,

a fridge, a bottle, a T.V. But despite everything
they're here — they come out the freezer like a genie from a bottle

and hop into the screen. You shut your eyes and let go. Let them do to you.
And already the stage lights up, a curtain rising fold by fold (or rather

veil after veil), a forest of eyes, sounds and your-body in front of you
appears from nowhere, rolls out from inside the stomach leaving you no *I*

beyond itself. You go down stone stairs to the river,
strip naked, still dancing. Two brownish youths
splash water on a buffalo until it gives in and goes under. A

ei salută celelalte fețe ale tale și mai înfometați. Închizi
dicționarul în care „viața" e doar la plural,* deschizi cartea,

frigiderul, sticla, televizorul. În ciuda a orice
ei sunt aici — ies din refrigerator ca spiritul din sticlă

şi sar pe ecran. Închizi ochii, laşi lucrurile să se-ntâmple. Să ți-o facă.
Scena se şi luminează, cortina se ridică fald cu fald (sau mai degrabă

văl după văl), o pădure de ochi, sunete şi corpul-tău în fața ta
apar de niciunde, se rostogolesc din burtă, nu-ți mai lasă niciun *eu*

dincolo de sine. Cobori la râu pe treptele de piatră,
te dezbraci, dansând. Doi băieți tuciurii
stropesc un bivol până cedează şi se scufundă. Un uliu

hawk dives
into a reflection of a banyan tree, inside the net laid, it seems,

by a fisherman; outside the alarm of a parked car goes up and down.

You extricate yourself from the blanket; still full of eyes you gather your body

and drag your feet to the shower like a recurring dream. Good morning,
I say, and take you out slowly slowly

from the mirror to the towel, that brings you back further
into this body, and dresses you with a face. You

begin to use a palate, a tongue, a throat, lips, and extricate from there
a hoarse sound that tests the air: "I —"

* "life" in Hebrew is plural, "life" and "lives" are distinguished only by context.

plonjează
în reflexia unui smochin, în plasa întinsă, cum se pare,

de un pescar; afară alarma unei maşini parcate suie şi coboară.

Te desfaci din pătură; plin de ochi și acum, îți aduni corpul

și-ți târâi picioarele până la duş, ca un vis repetat. Bună dimineața,
zic şi te trag încet încet afară

din oglindă la prosop, ceea ce te readuce mai mult
în acest trup şi-ți îmbracă o față. Începi

să foloseşti un cer al gurii, o limbă, un gât, buze și de acolo desprinzi un sunet răguşit care testează aerul: „eu—"

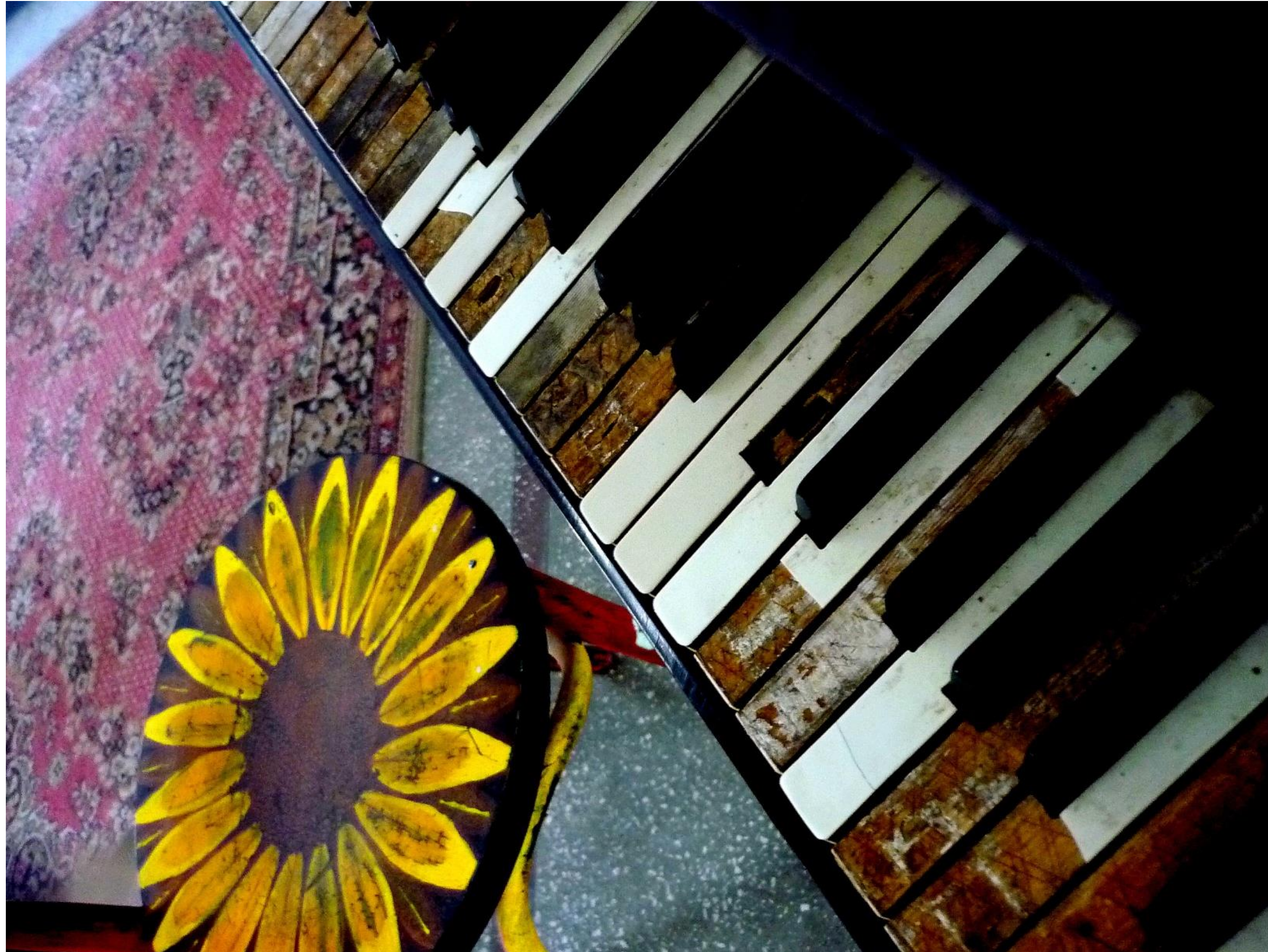
*cuvântul „viață" în limba ebraică există doar la plural, distincția apare doar în context.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

8. A face weaned from being a mouth.

What have I to do with this poem: now, when my gaze lingers
one more moment after or between the words, when they haven’t

yet separated from the world and only desire stands
between the beginning and the end, between what’s inside

and what isn’t? Since this poem has no subject, just like you or me,

since this poem has no subject, but only a predicate,
and all the rest is still no more present

than the blotch of light after you look at the sun, only movement
is the subject here; the poem rests upon it. And all the other things

8. Fața care a încetat de a fi gură.

Ce am eu de-a face cu poemul acesta: când privirea mea acum întârzie
un moment după sau între cuvinte, ele fiind încă

nedezlipite de lume şi numai dorința stă
între-nceput şi sfârşit, între ceea ce e înăuntru

şi ceea ce nu e? De vreme ce poemul nu are subiect, la fel ca
tine şi ca mine,

de vreme ce poemul nu are subiect, ci doar predicat
iar restul oricum nu e mai prezent

decât pata de lumină după ce te uiți în soare, mişcarea este aici
subiectul exclusiv; pe el se sprijină poemul. Toate celelalte lucruri

are drawn, it seems, from impressions of space; indicated, it appears,
by the flight of movement: from here it's a tree, from here onwards

the scent of a tree, from here the roots stop being earth. Up to here
a leaf (a divided green surface, its margins dented, flawed

by a brown stain or two); now another line — it's the petiole —
and soon: a branch. Inside there's water, and outside there's water

whose names are "lake" or "rain". Outside there's light, it's called "day";
inside it's something else, which concerns photosynthesis, and behind —

"shadow". And this is wonderful, because one can say, "Here is an oak",
"Here is my neighbor, Michelle", and even more:

sunt extrase, probabil, din impresiile de spațiu; ce par a fi fost indicate
prin fuga de mișcare: de aici e un pom, de aici mai departe

mireasma pomului, de aici rădăcinile nu mai sunt pământ. Până aici
e frunză (o suprafață divizată, verde, cu margini dințate, atinsă

de vreo două pete cafenii), acum alt contur — este pețiolul
şi curând: o ramură. Înlăuntru e apă, afară tot apă este

îi zice „lac" sau „ploaie". Afară e lumină, se numește zi;
înăuntru e altceva, legat de fotosinteză, iar în urmă —

„umbră". Asta-i minunat, fiindcă poți spune: „Iată un stejar",
„Iat-o pe vecina Michelle" şi chiar mai mult:

"Hi, I missed you", "Go to hell!", "Where
were you all this time?"; but a tree doesn't

grow or wither except the way the world does:
it's even registered as "tree" in the world inventory.

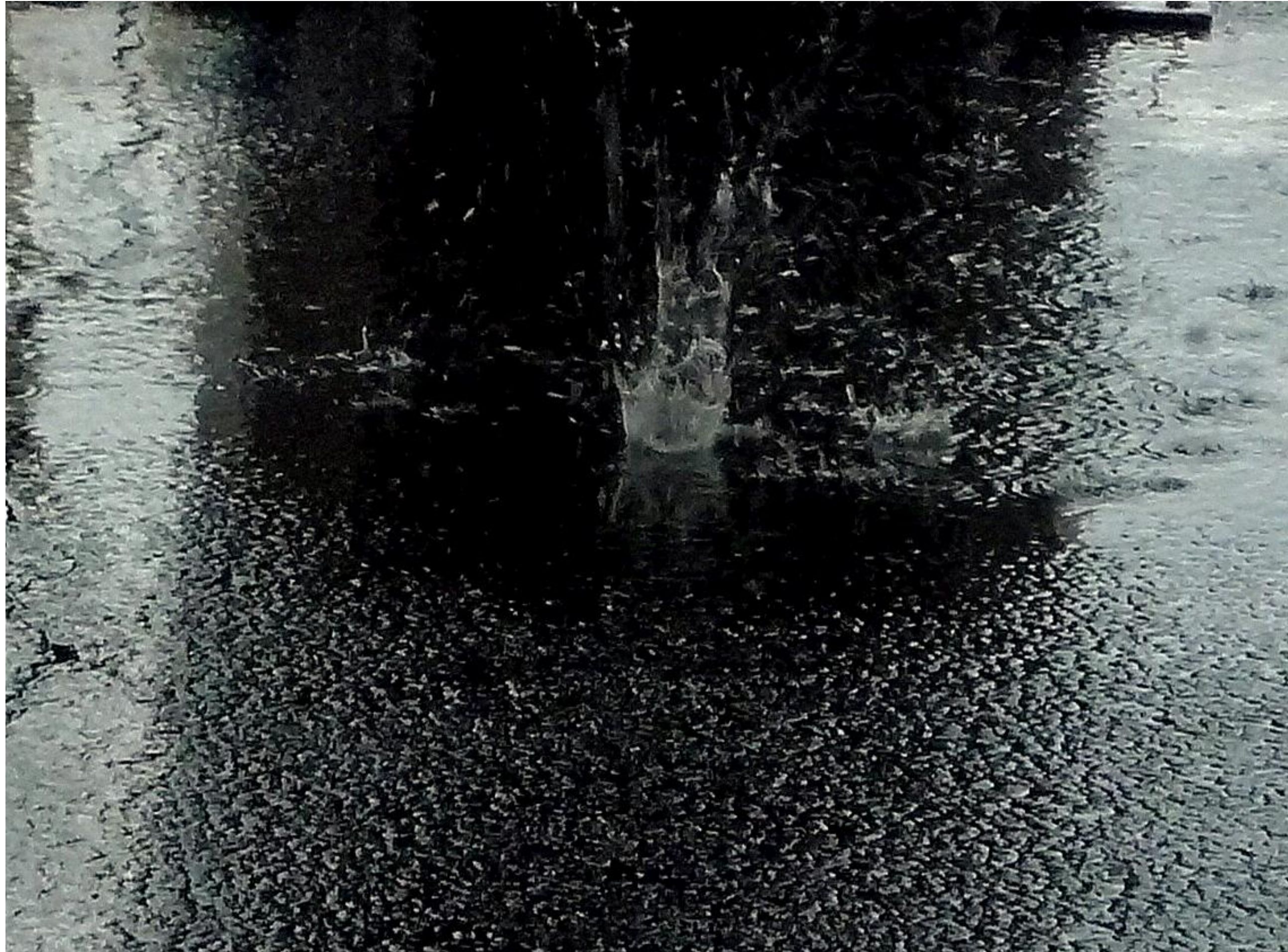
So let's keep distance as distance: the hand that's between you and me
is the memory and the forgetfulness of the One who has no outside.

„Salut, mi-a fost dor de tine", sau „lua-te-ar naiba!" „Unde ai fost atâta timp?" dar niciun pom

nu creşte și se vestejeşte altfel decât lumea:
dealtfel e înregistrat ca „pom" în inventarul lumii.

Atunci să păstrăm distanța ca distanță: mâna dintre mine şi tine
e amintirea şi uitarea Celui care nu are exterior.

Amir Or
Let's speak you. Să te vorbim pe tine.
Parallel Texts.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

9. The mouth that suckled is the mouth that nurses with a howl.

No matter where you look it's here. "This poem" is returning home
from everywhere to everywhere, and no-where's free of it —

crossing landmasses by way of stormy water, climbing air into a never-ending sky,
forgetting how your face looks, till suddenly it emerges like memory

from what's seen. You sit inside, early early in the morning,
and can't help seeing:

out of the fog, a fig tree grows in the old cistern
and the grass is tall and moist, still delineated, still green to the touch.

And yet, what could I say to a tree when its bark touches my

9. Gura care a supt e gura care se hrăneşte urlând.

Oriunde priveşti, acolo este. „Acest poem" se întoarce acasă
de pretutindeni la pretutindeni, nu există loc unde să fie liber de asta —

traversând mase de uscat pe ape furtunoase, urcând în văzduh spre cerul nesfârşit
uitând cum arăți la față, până când brusc răsare precum memoria

din ceea ce se vede. Tu stai înăuntru, dis-de-dimineață,
şi nu poți să nu priveşti:

prin ceață, în vechiul şanț de apă creşte un smochin
iarba e-naltă şi umedă, are contur încă, e încă verde la pipăit.

Şi totuşi, ce pot eu spune pomului când scoarța lui îmi

cheek
and it has no visible beginning? All this conversation

is a single word without names, faded, continuous, remaining:
where do you end and where, renewing again and again,

do you begin? Where does it happen, where did it happen
and why does it hurt, and what is it that hurts, and what,

after all, brought us back our faces?
Sheep ripped and chewed above the cistern. Light examined palms of leaves. Time

was far off again. And again, "This poem . . ."   Nothing, nothing.

atinge obrazul
şi nu are vizibil un început. Toată conversația asta

e un cuvânt fără nume, palid, continuu, remanent:
unde sfârşeşti şi unde, înnoit iar și iar

începi? Unde se-ntâmplă, unde s-a întâmplat,
de ce doare şi ce anume doare şi ce,

până la urmă ne-a adus fețele înapoi?
Oile au rupt şi au păscut deasupra cisternei. Lumina a cercetat palmele frunzelor. Timpul

a fost iar departe. Şi iar, „Poemul acesta… " Nimic, nimic.

10. In water he is a sea anemone. A carnivore extending the arms of a flower.

And yet here we are, equipped with everything. Feet,
back, biceps, eye, ear, nose, tongue and skin. We're here:

faces and interiors, neighbors, cities and nations. We're here,
breathing, living. And what does one learn from this?

Some say life *is* continuing in the face of the alternative;
some say — conquest; some stretch an equals sign

between life and its absence; and some say that life
was given us to serve those   whose lives

are not a life. I say: you.
And this is easily explained: once again night envelops

what can be seen. At home lamps are lit. And in the light there's no glance

10. În apă el este o anemonă de mare. Întinde carnivor brațe de floare.

Şi totuşi iată-ne, echipați cu tot ce ne trebuie. Picioare,
spate, biceps, ochi, nas, limbă şi piele. Suntem aici:

figuri şi interioare, vecini, oraşe, națiuni. Suntem aici
respirăm, trăim. Ce e de-nvățat din asta?

Unii spun că viața e a continua în fața alternativei
unii spun — cucerire; unii întind semnul egal

între viață şi absența ei; unii spun că viața
ne-a fost dată în serviciul celor   ale căror

vieți nu sunt o viață. Eu spun: tu.
Şi asta se explică uşor: noaptea învăluie din nou

Ceea ce nu se poate vedea. Acasă lămpile ard. În lumină altă privire un există

except the one from the mirror, nothing except what sees me

seeing it; and it brings not release but longing, not death
but life. And I take from this gaze the warm and the cold — night envelops

everything—

and I long for the one who sees me through touching,
and I don’t remember a thing. Only this.

decât cea din oglindă, doar ceea ce mă vede pe mine

văzând-o; și ea nu aduce eliberare ci dorință, nu moarte
ci viață. Eu iau din privirea asta cald şi frig — noaptea învăluie

totul —

iar eu însetez după cineva care mă vede pipăind
și eu nimic nu-mi aduc aminte. Doar atât.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

81

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro

Bucureşti 2014

11. On the abrasive, glassy sand, he understands.

Snake, you say. I say serpent.
And then you say that snakes were always also a symbol for medicine,

wisdom, and longevity. Snake and not serpent, you and not a biting reptile,
fly above the main street, land gracefully on a cherry tree

and sing and sing, like a nightingale to its mate, beautiful from so much self:
the phone bursts out like howls at the end of an alley

the fax throws up other people's souls
*the computer is in **save** and there's no lifesaver:*

it begins again, only begins.
It already was.

11. Pe nisipul abraziv, sticlos, el înțelege.

Şarpe, zici tu. Eu spun năpârcă.
Tu spui că şerpii au fost dintotdeauna şi simbolul medicinei,

înțelepciunii, longevității. Şerpi, nu năpârci, tu şi nu reptila muşcătoare,
tu zbori desupra străzii principale, te-aşezi grațios în cireş

şi cânți, cânți, privighetoare chemându-şi perechea, frumoasă de-atâta eu:
telefonul izbucneşte ca un strigăt la capătul aleii

faxul revarsă sufletele altor oameni
computerul e pus pe SAVE, salvează, când salvare nu e:

începe din nou, doar începe.
A şi fost.

This is not the poem that is *the poem*, as this is the poem that's not dedicated to you;

I rest this poem on any face I choose,

I'm not waiting for a reply, not waiting for you to be
in front of my pointing finger in "reality" — Hello to you, reality! —

that's like a girl mounting any imagination like a rider on a horse
galloping on the "merely-image" which no place is free of

and no matter where one gallops it comes and comes with one.
It's clear enough when one's wandering from awareness of this

to awareness of that, and a little less clear
when we agree so much about images that are here between us

Acesta nu e poemul care-i *însuși poemul,* fiindcă nu e poemul dedicat ție;

aşez acest poem pe ce față vreau,

nu aştept răspuns, nu mă aştept ca tu să fii
în „realitate" acolo unde arăt eu cu degetul — Salut, realitate! —

ca o fată ce urcă deasupra imaginației precum călărețul pe cal,
galopând pe „imaginea pură" de care nu scapă niciun loc

şi oriunde ai alerga tot vine, vine cu tine.
E limpede când treci de la conştiința acestui lucru

la conştiința celuilalt şi ceva mai puțin clar
când suntem întru totul de acord privind imaginile de-aici dintre noi

and images-that-are-there. Say, is "awakening"
one thing? (Is falling arriving?) This poem,

like the world, like a recurring dream, isn't coming and won't arrive
at "world" from dream, day from night,

nor the other way around. The poem says its place is "twilight",
and it's already inside it, without needing

either sun or sunset. A picture of consciousness emerges
like a nestling from an egg of warm possibility: *there* is what thrills

and so exists; the picture of consciousness hatches, this is how what-is exists.
I'm only describing what I saw or heard —

picture by picture, as if there's a line-up for being; white stains
of a flock of seagulls on the sea, sand dunes

şi imaginile-de-acolo. Spune, e „trezirea"
un lucru? (E căderea sosire?) Acest poem,

ca şi lumea, ca un vis repetat, nu vine şi nu va sosi
la acea „lume" din vis, ziua din noapte

şi nici invers. Poemul spune că locul lui e în „crepuscul",
înlăuntrul căruia se și află, nu-i mai trebuie

nici soare, nici apus. Tabloul conştiinței răsare
ca puiul din calda putere a oului: acolo-i ceea ce impresionează

şi astfel există; imaginea conştiinței face pui, astfel există ceea-ce-este
eu nu fac decât să descriu ce-am văzut şi auzit —

Imagine după imagine, de parcă ar sta la coadă să existe; petele albe

grooved by water which toppled from above.
And this is a daily act, of which forks and what they impale

are made, and I am too. Say, and I'll be.

Going around the room without seeing, without remembering a thing,

and looking for an ashtray. All this is written. Now you.
What's the difference now between the poem and you?

un stol de pescăruși pe mare, dune de nisip

brăzdate de apa rostogolindu-se din înalt.
Acesta e un fapt zilnic, din care-s făcute furcile și ceea ce

ele străpung, din care sunt și eu. Spune și voi fi.

Umblu prin cameră fără să văd, nimic nu-mi aduc aminte,

caut o scrumieră. Toate sunt scrise. Acum tu.
Acum ce diferență e între poem și tine?

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

86

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro

Bucureşti 2014

12. He’s coming.

Will you come? Will I be happy to meet you? Will the door
be the gate? Will three fires still greet your face

and will their names still be explicit? Heart-fire,
head-fire, fire between-the-legs. Is your face

firewood to their flames now, is your face
immortal as they are? Will these “eternal fires” stay alight?

Aren’t butterflies consumed? Do fires burn like this,
like breath, like the stomach fire

that consumes bread? Will I see you when you sit in front of me?
My beloved, my lover, my question mark! From horizon to horizon

an over-there occupies my stomach. Where does this path

12. El vine.

Ai să vii? Mă voi bucura să te întâlnesc? Va fi uşa
o poartă? Vor mai saluta cele trei focuri fața ta

vor mai fi numele lor explicite? Inimă-foc,
creştet-foc, focul dintre picioare. Este fața ta

lemnul acum pentru aceste vâlvătăi, e fața ta
nemuritoare ca ele? Rămân oare aprinse „eternele focuri”?

Fluturii nu se vor mistui? Așa ard focurile,
ca o respirare, ca flacăra din pântec

aceea care mistuie pâinea? Am să te văd când vei sta în fața mea?
Draga mea, iubita mea, semnul meu de întrebare! Din orizont în orizont

acel dincolo îmi ocupă mie tot trunchiul. Unde începe poteca

start
that has no direction? Where does this string end

which is all end? And who goes that way, even when I don’t?
Except for two arches and a dent between them, except for a slope

into a collarbone, what kind of sign is this
that breaks from the chest a long call: “Come!” — “Don’t come!” ?

And another line goes up from the poem   to touch the image,
but you aren’t there either. We don’t know each other. For now

we don’t have contempt for happiness. And what’s happiness? A calm sacrificial fire
on which our faces are laid, and warmth that brims over

from the cavities of our stomach, our chest. For now you only remember

asta
fără direcție? Unde sfârşeşte firul

care-i sfârşitul a toate? Şi cine merge acolo, când eu nu merg?
Afară de cele două arcuri şi crestătura dntre ele, afară de panta

spre claviculă, ce semn e acesta
care smulge din piept un strigăt lung: „Vino!” — „Nu veni!” ?

Un alt vers urcă din poem să atingă imaginea —
Dar tu nici acolo nu eşti. Nu ne cunoaştem unul pe altul. Deocamdată

nu disprețuim fericirea. Şi ce este fericirea? Un foc sacrificial calm
în care stau fețele noastre, căldura ce se revarsă peste

văgăunile stomacului, pieptului nostru. Pe moment îți aduci numai aminte

that "outside the darkness is freezing". But afterwards —

it's hot. Smoke rises and something burns, and if we continue — we'll be consumed.
Instead of this, at a distance, we sweat

and not from excitement. We wave a newspaper, a letter,
create a breeze and open a window to inhale

the cold night air. And it's already late. Someone
has to return home, and behind "Come!", "Don't come!", again,

we understand: come whenever you don't come. Tomorrow it'll be possible
to see pain in the sand where returning footprints were printed.

Instead of all this I shut the door and open the wall,
and on my door I write: Don't come from here, always come from there.

că „afară întunericul îngheață". Dar apoi —

e cald. Se ridică fumul, arde ceva şi dacă mergem înainte — vom fi mistuiți.
În schimb, la distanță, transpirăm

şi nu de emoție. Fluturăm un ziar, o scrisoare,
facem curent, deschidem fereastra să respirăm

aerul rece al nopții. S-a făcut târziu. Cineva
trebuie să se întoarcă acasă şi din urmă „Vino!", „Nu veni!", din nou,

înțelegem: vino atunci când nu vii. Mâine vei fi poate în stare să vezi
durerea în nisipul unde s-au întipărit urmele paşilor la întoarcere.

În loc de toate acestea eu inchid uşa, deschid zidul,
scriu pe uşă: Nu veni de aici, întotdeauna să vii din cealaltă parte.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

90

http://editura.mttlc.ro

București 2014

13. Far from himself, he sees his self.

And when you come, remember this, remember how we got here:
live Alpha-Betas remained miles behind

on a slalom track of here and gone, flickered for another moment, vanished from the mirror. What the Alfa-Romeo had to say

was swallowed before we heard it: only this ability, to shatter,
kept us from falling upwards, apart; after it

a sky's thud. We were riding time; could have overtaken
a thousand more crashes, waited for the flickering blue to approach from behind,

getting out that moment before the license is asked for: What did you want?

13. Departe de el însuşi, el își vede sinele.

Când ai să vii, adu-ți aminte, adu-ți aminte cum am ajuns noi aici:
Alpha-Betele vii au rămas kilometri în urmă

pe pârtia de slalom între aici şi ce s-a dus, pâlpâind spre alt moment, dispărut din oglindă. Tot ce-a avut Alfa-Romeo de spus

s-a înghițit până să auzim noi: doar capacitatea de cutremurare
ne-a oprit de la căderea în sus, despărțiți; după aceea

bufnitura cerului. Alergam călare pe timp; puteam depăşi
încă vreo mie de accidente, puteam aştepta albastrul pâlpâitor să se-apropie din urmă,

scăpând în momentul dinainte să ne ceară permisul: Tu ce voiai?

What did you intend? What were you thinking? You could have got killed.

This can also be asked about a woman or a poem
or a look. But nothing will satisfy,

nothing, other than complete exteriority, if there's such a thing.
And what's so alluring about this *there*, if not the *here*

that's been placed in such doubt that it exists more than ever —
and still not enough. When you come here remember this,

sit in front of me and fall straight into your own eyes; and fall deep,
far, so there's room

for me to fall too. It's always possible to stop at the side of the road:
words, excuses, plugs, gasket —

to call this "misunderstanding" — and blink beside the

Care ți-era intenția? Ce gândeai? Puteai să mori.

Întrebarea asta poți s-o pui despre o femeie, un poem,
Sau o privire. Dar nimic nu va satisface,

nimic în afară de absoluta exterioritate, dacă aşa ceva există.
Şi ce e-atât de seducător în *acolo*, dacă nu acest *aici*

pus la aşa îndoială, încât există mai mult ca oricând —
şi totuşi nu destul. Când vii aminteşte-ți asta,

stai în fața mea şi cazi drept în ochii tăi, drept; adânc să cazi,
departe, ca să fie loc

şi pentru mine să cad. Te poți oricând opri la marginea drumului:
cuvinte, scuze, prize, garnituri —

poți numi asta „neînțelegere" — şi semnalizezi pe lângă

carriage-way
at any blotch   seen out the corner of the eye: take me.

şosea
la orice pată văzută cu coada ochiului: ia-mă.

14. A seed sown in sand waits.

It’s very easy to betray me with me. Try, I’ll even forgive it.
— You don’t. Now it’s necessary to court you for hours,

to leave flowers on the desk, notes
on the dining table, to invite you for a fish supper,

to water you with gin and tonic (long).
You walk around for days with wide eyes

or play with a ball or a teddy-bear as if they’re the only things
in the world. All this as the newspapers are full of horrible

reports. Someone shot himself in the head on a live broadcast
and the same thing also happened last week on Dynasty.

The memory works like a tired fisherman; crocodiles, sharks
and even sardines fight over the bait

14. Sămânța plantată-n țărână așteaptă.

E foarte uşor să mă-nşeli cu mine însumi. Încearcă, te iert.
— Tu nu o faci. Acum trebuie să-ți fac curte ore întregi,

să-ți las flori pe birou, bilete
pe masa de sufragerie, să te invit la o seară cu peşte,

să te ud cu gin şi tonic (mare).
Umbli de zile-ntregi cu ochii căscați

sau te joci cu o minge sau un urs pluşat parcă-ar fi singurele
lucruri pe lume. Toate astea când ziarele sunt pline de știri

oribile. Unul s-a-mpuşcat în cap în emisiune, în direct
acelaşi lucru s-a întâmplat săptămâna trecuta la *Dynasty*.

Memoria lucrează ca un pescar obosit; crocodili, rechini
şi chiar sardele se bat pe momeală

as over the boards of a sinking ship. All this
while you sit in the living-room: what are you afraid of? I give you my hand

and take you to the sea. The sea’s stormy, just like
twenty eight years ago when a stray shark bit

a woman smelling of blood here. You return
to your teddy-bear-and-ball, and don’t stop not-looking at the sea.

I take out a pencil and paper and draw you a poem:
the sea’s stormy, your feet sink enveloped

in wet sand, the smell of seaweed and salt, and miles of blue
broken white strips. Now you remember,

even though it never happened like this. You lift your gaze
and remember everything.

de parcă ar fi la bordul unui vas ce se scufundă. Totul
în timp ce stai în sufragerie: ție de ce-ți e teamă? Îți dau mâna

şi te duc la mare. Pe mare e furtună, la fel
ca acum opt ani când un rechin rătăcit a muşcat

o femeie care mirosea a sânge. Tu te întorci
la ursulețul de pluş, la minge și nu încetezi să nu te uiți la mare.

Eu scot creionul şi hârtia şi-ți desenez un poem:
marea în furtună, picioarele tale se afundă învelite

în nisip umed, miros de alge şi sare, mile întregi de albastru
dungi albe rupte. Acum îți aminteşti,

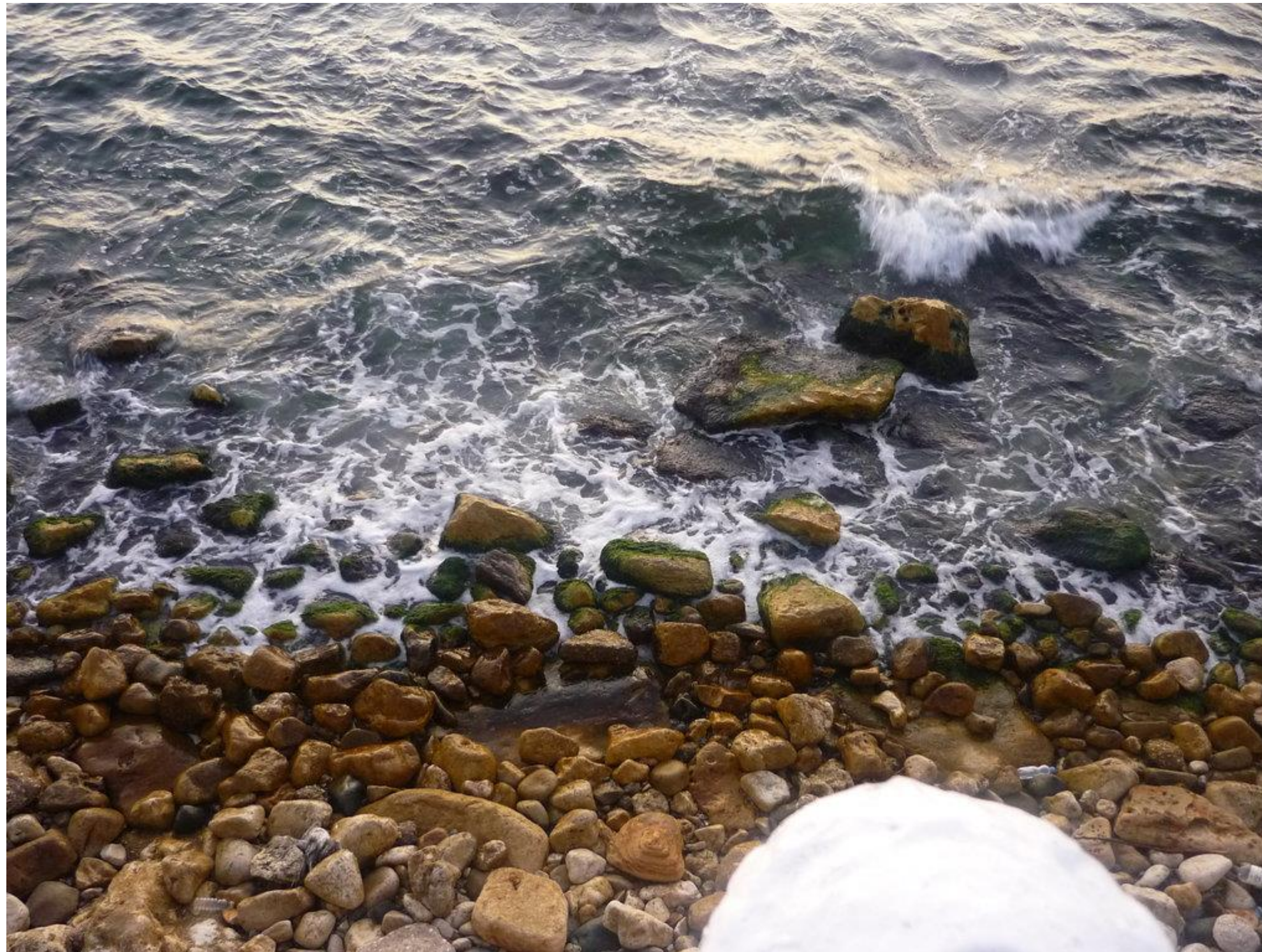
chiar dacă nu s-a întâmplat aşa niciodată. Îți ridici privirea
îți aduci totul aminte.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

96

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro

Bucureşti 2014

15. More.

So I don't even look at you but prefer the window.
And the eye, dappled black and gray, is zooming in

to discover the broken outlines of a growth
whose heart is one and invisible.

Like an elephant's dry skin, grooved with islands, ancient,
the olive tree gathers its folds

into a concavity of old shadow-sunken curves, returns
to stretch in ridges roughened by the sun's touches. There

above a hump of peel a baby leans toward a breast —
a rusty nail.

Beyond this I don't look, don't think. How can I
think about leaves turning silver outside in the twilight,

15. Mai mult.

Nu mă uit la tine, prefer fereastra.
Ochiul, cu tuşe negre şi gri se concentrează

să-și apropie conturul întrerupt al unei creşteri
cu o inimă, una, invizibilă.

Ca pielea uscată a elefantului, încrustată cu insule, bătrân,
măslinul îşi strânge faldurile

într-un vechi căuş de rotunjimi umbrite, se întoarce
să se-ntindă pe culmile scorojite de soare. Acolo

pe mormanul de coji pruncul se-apleacă spre sân —
un cui ruginit.

Dincolo de asta eu nu mai privesc, nu gândesc. Cum aş putea
gândi frunzele devenind argintii afară în crepuscul

about the sky above them, above my gaze?
How can I think about infinity and the void now, when you

are about to die? And as you are about to die, how can I not think about you? How?
Think perhaps about loved ones

who haven't yet been, maybe even about those who are alive?
Think that even in this there's still a thought about you,

and even believe it? Can I be that strong
only because of what you've done to me now? Because you're dead? Tomorrow

I'll write you a few words, an epitaph or at least a note —
something poetic, for example, "Here lies a dancer".

And if this isn't enough to bury you, I'll elaborate for sure:
"Water me", I'll write on the marble. "Water me,

I am thirsty. Water me and not with water. Water me,

şi cerul deasupra, mai sus de privirea mea?
Cum pot gândi acum la infinit şi gol, când tu

eşti pe moarte? Tu pe moarte fiind, cum aş putea să nu mă gândesc la tine? Cum?
Să stau poate cu gândul la cei iubiți

care n-au fost încă — şi la aceia care sunt în viață?
Tu să judeci că şi în asta e un gând tot la tine

şi chiar să crezi? Pot eu avea atâta putere
doar din ceea ce mi-ai făcut tu acum? Din cauză că ai murit? Mâine

am să-ți scriu câteva cuvinte, un epitaf, cel puțin o notă —
ceva poetic, de exemplu, „Aici zace o dansatoare".

Şi dacă asta nu-i de-ajuns pentru îngropăciune, voi adăuga:
„Udă-mă", voi scrie în marmură. „Udă-mă,

îmi e sete. Udă-mă, dar nu cu apă. Udă-mă,

and not with clear logic. Water me, and not with a name.

Water me and not with wine. Water me and nothing else,
water me. Beauty won't do, love won't do, God won't do —

even this life won't do, nor any life. Water me,
I am thirsty".

dar nu cu o logică limpede. Udă-mă, dar nu cu un nume.

Udă-mă, dar nu cu vin. Udă-mă şi atât, udă-mă.
Frumuseţea nu e de ajuns, nici iubirea, nici Dumnezeu —

nici viaţa asta nu ajunge, niciun fel de viaţă. Udă-mă,
îmi e sete".

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

100

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

16. Drowning, he breathes living water.

My Narcissus, in the end you got used to it. You sprouted gills
on the sides of your neck and sliding down down

sprawled among stems and water. And the echo became a wave
and the reflection a place and you looked and looked and looked

toward the skyline of water.   And leapt
out again to me.

And the thunder became silence again, the water — a screen,
The eye — marble. Again, you became me.

And the echo became a voice and the reflection a face
and you were released.

Come
sit down.

16. El se-neacă respirând apă vie.

Narcis al meu, în sfârșit te-ai învățat. Ți-au crescut branhii
pe laturile gâtului şi lunecând în adânc

te-ai răsfirat printre lujeri în apă. Ecoul a devenit undă,
reflecția un loc iar tu ai privit ai privit privit

spre linia de orizont a apei. Şi-ai sărit iar
spre mine. afară.

Tunetul s-a făcut din nou tăcere, apa — ecran,
ochiul — marmură. Tu iar ai devenit eu.

Ecoul a devenit voce, reflecția o figură
și tu ai fost eliberat.

Vino
stai jos.

17. He remembers. Outside is torn inward from him.

No longer clear how to fold all of this poem back.
The poem is a memory: like a sun

that stayed in the eye after a glance at the sun, so
this poem, line after line. A man

climbs the stairs again to his second floor apartment.
This man, a hook for another line, opens the door

and gropes for the electric switch. Afterward to the fridge.
Opens the bottle and doesn't make an allegory out of it.

You say there are facts and all this didn't happen in the poem
but on the stairs and in the apartment on Sunday at nine,

and he was you, and anyway you returned
to feed the cat. The poem, you say, is like

17. El îşi aminteşte. Exteriorul e smuls de la el înlăuntru.

Nu mai e clar cum se poate plia tot poemul la loc.
Poemul e memorie: ca un soare

care ți-a rămas în ochi după ce ai privit în soare, la fel și
poemul, vers cu vers. Un bărbat

urcă iar scările la apartamentul lui de la etajul doi.
Bărbatul, cârlig pentru versul următor, deschide uşa

și bâjbâie după comutator. Pe urmă la frigider.
Deschide sticla, din care nu face o alegorie.

Spui că există fapte şi astea nu s-au întâmplat în poem
ci pe scări şi în apartament duminică la nouă,

că el erai tu şi oricum te întorceai
să hrăneşti pisica. Poemul, spui tu, este ca

a sun that stayed in the eye   after a glance at the eye
that glanced at the sun. I say the poem's no further away

than the knowledge that "Here is a cat", "Here are words". Here
too are worlds of memories to be remembered from now on.

True, I forgot to talk about the cat; it never
existed in the poem. OK, so the cat gorged from a dustbin

all afternoon, then displayed an appetite only out of compassion
for the loneliness of such a man. Yet, after all,

in this poem no cat will remain indifferent
to the smell of chicken leftovers — or fail to detect them among its lines —

despite their being well sealed in a plastic doggy-bag
in the neighborhood restaurant just before closing time.

soarele care ți-a rămas în ochi după ce ai privit ochiul
care privea în soare. Eu spun că poemul nu e mai departe

decât a ști că „Aici e pisica", „Aici sunt cuvintele". Aici
mai sunt și lumi de memorie spre păstrare de acum înainte.

Adevărat, am uitat să vorbesc de pisică; ea n-a existat
în poem niciodată. OK, pisica s-a îndopat din gunoi

toată după-masa, pe urmă s-a făcut că-i e foame doar din milă
de singurătatea acestui bărbat. Până la urmă, totuşi,

în poem nicio pisică nu va rămâne indiferentă
la mirosul resturilor de pui — ori neînstare să le găsească printre versuri —

deși au fost bine închise în pungă de plastic
la restaurantul din cartier chiar înaintea închiderii.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

104

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro

Bucureşti 2014

18. Even in its fullness, a tree is nothing but a seed.

By now, perhaps, we could already read the poem
without opening the book. Now, once all this is over,

it won't perish even after its end, even if it's to be
an undeciphered script on a monument that once an aeon carbon dioxide winds

reveal on the face of Mars.
That's is no further away than this line, and all I can see here

is only what you see: stains, pictures,
faces of here-is; and the further you go, the closer you come.

Picture by picture, time spreads over the whole land, but still
the noon seagulls   stretch their necks once more into a night

filled with dreams of fish. Everything is drawn on the sand with a confident hand:

18. Chiar şi în deplinătatea sa, pomul nu e decât o sămânță.

De-acum poate reuşim să citim poemul
fără a deschide cartea. Odată ce trec toate astea

nu va pieri nici după sfârşitul său, chiar dac-ar fi într-o
scriere necunoscută pe un monument dezvăluit o dată într-un eon

de brizele dioxidului de carbon pe Marte.
Asta nu-i mai departe de acest vers, tot ce văd eu aici

e ceea ce vezi și tu: tablouri, pete,
chipurile a ce este-aici; cu cât mai departe mergi, te apropii.

Tablou cu tablou, timpul se desface peste țara întreagă, totuşi
albatroşii amiezei   îşi mai întind o dată gâturile-n noapte

plini de vise cu peşti. Totul e desenat pe nisip cu o mână sigură:
acesta a fost un poem din alt secol, asemenea acestuia

this poem was the poem of another century, not different from the one

seen in memory. Like a bottle from a ship, like a demon from a bottle,
among the grains accumulated on the sandglass shore, this poem

will be seen in public entirely by chance. Will simultaneously
run naked on two shores, fall shamelessly in love

with every niche and heap, un-annotated curse
its comic blessings, and while listening: will listen.

And without knowing what's possible, what isn't possible, and what's not what,
will only render one plus one, one minus one, and get

the one by one and two by two of if-not-"I" — then who?
And then you'll return home, open the door, and grope

for the electric switch. Afterwards to the fridge, open the bottle —

văzut în memorie. Ca sticla dintr-un vapor, ca spiritul din sticlă,
printre boabele adunate la țărmul clepsidră, acest poem

va fi observat în public din întâmplare. Va alerga totdeodată
gol pe cele două maluri, se va îndrăgosti cu neruşinare

de fiecare nişă ori grămadă, înjurături neadnotate
fiindu-i comica binecuvântare şi-n timp ce ascultă: va asculta.

Și fără a şti ce este posibil, ce nu-i cu putință, ce e și ce nu — este,
va da numai unu plus unu, unu minus unu şi va obține

unu la unu și doi la doi din dacă-nu-„eu" — atunci cine?
Apoi te vei întoarce acasă, vei deschide uşa, vei bâjbâi

după comutator. Apoi la frigider, desfaci sticla —

and you won’t make an allegory out of this, not even an example.

Just shut the mirror, look at the lamp, and warm like a butterfly
in another mirror in which there’s no face, where you see

only sea of sea, sand of sand, orange on the blue of evening sky;
in which you hear : “Come, sit down.”

And when you see and hear, you’ll be glad to live in this poem,
to look with me at the hair on the bath rail, a pot of cyclamen

or any other being that passed by here; and your gaze will land
like a naked “I” inside this flowerpot-ness,

cool, full of the weight of moist earth on your walls and base
and your weight leaning on the floor. Or the old woman on the park bench —

alongside the rustling of trees, children’s voices and mothers’ small-talk,
warmth permeates your shriveling limbs and, half-asleep,

şi nu faci din asta o alegorie, nici chiar un exemplu.

Închide oglinda, priveşte lampa și, cald ca un fluture
în altă oglindă unde nu e nicio figură, unde nu vezi decât

marea de mare, nisip de nisip, orange pe cer albastru seara;
în care auzi: „Haide, stai jos.”

Şi când vezi, când auzi, vei trăi bucuros în acest poem,
privind cu mine părul pe frânghie, vasul cu ciclame

sau orice altă vietate în trecere pe-aici; privirea ta va ateriza
ca un „eu” nud în starea de vas de flori,

răcoros, greu de pământul ud pe zidurile tale şi la bază
tu cu toată greutatea sprijinită de podea. Sau bătrâna de pe bancă în parc —

împreună cu foşnetul copacilor, vocile de copii, sporovăiala mamelor,
căldura pătrunde în membrele tale chircite, somnolente,

awakens them to remember without words
a touch, another bench, another moment of —. Thoughts

pass through you like clouds in a sky of no-thing, their destination
is unknown and they have no tomorrow. The wind plays with your hair

as with leaves, children's voices and mothers' small-talk,
like background music. And the world is large, back and forth

it's full of your eyes. Stone stair, a hawk falling
into the reflection of a banyan tree inside a net laid,

apparently, by a fisherman. And again you place a bare footstep
or again gather your wings, let your body fall

through the air. Or only the surface of water,
capering with branches and greenery: you are a living mirror, a world —

le trezeşte la amintirea fără cuvinte
o mângâiere, o altă bancă, un alt moment de —. Gânduri

trec prin tine ca norii pe cerul nimic-ului, destinația lor
este necunoscută, ei nu au un mâine. Vântul se joacă în părul tău

ca în frunziş, voci de copii şi sporovăiala mamelor,
ca o muzică de fond. Iar lumea e mare, îndărăt, înainte

e plină de ochii tăi. Scară de piatră, un uliu cade
în reflexia unui smochin din plasa întinsă

probabil de un pescar. Şi iar faci un pas desculț
sau îți strângi din nou aripile, laşi corpul să-ți cadă

prin aer. Sau numai fața apei,
jucându-te prin ramuri şi verdeață: eşti o oglindă vie, o lume —

bodiless, enfolding into you another hawk, another tree — and you sway
with the river. And finally, while your skin, burnt by the sun,

is cooling in water up to your chest, you pull and pull
the net to you, your muscles stretch to the weight, and the gaze

through the slits of your eyes observes flexible silvery backs
and quivers with them between crisscrossed strings.

And then you'll say: this poem does exist. This poem —
its trees, its inhabitants, cafes and flying saucers,

cavalry, elephants, parchments, that your gaze withdrew from
just now — this poem is solely yours, and is opened

by the way you look at it. Here, look at me; see, inside me, that which sees;
here, you wrote another line.

fără trup, învelind în tine un alt uliu, un alt copac — în ritmul râului
te legeni. În sfârşit, când pielea, arsă de soare

ți se răcoreşte în apă până la piept, tu tragi şi tragi
plasa la tine, muşchii ți se alungesc de greutate, privirea ta

observă prin crăpăturile ochilor spinările argintii flexibile
şi tremură cu ele între corzile încrucişate.

Apoi vei spune: poemul acesta există. Poemul —
pomii săi, locuitorii, cafenelele şi farfuriile zburătoare,

cavaleria, elefanții, pergamentul de la care ți-ai tras privirea
în această clipă — acest poem e doar al tău şi se deschide

prin felul în care te uiți la el. Iată, priveşte-mă; vezi înlăuntrul meu ceea ce vede;
iată, ai mai scris un vers.

Amir Or

Let's speak you. Să te vorbim pe tine.

Parallel Texts.

110

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Appendix

Hebrew Version

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Amir Or
אמיר אור

Language says
השפה אומרת

הַשָּׂפָה אוֹמֶרֶת: לִפְנֵי הַשָּׂפָה
עוֹמֶדֶת שָׂפָה. שָׂפָה הִיא עֲקֵבוֹת
עֲקֵבִים מִשָּׁם.
הַשָּׂפָה אוֹמֶרֶת: שְׁמַע עַכְשָׁו.
אַתָּה מַקְשִׁיב: הָיָה פֹּה
הֵד.

קַח אֶת הַשְּׁתִיקָה וְנַסֵּה לִשְׁתֹּק.
קַח אֶת הַמִּלִּים וְנַסֵּה לְדַבֵּר;
מֵעֵבֶר לַשָּׂפָה הַשָּׂפָה הִיא פֶּצַע
שֶׁמִּמֶּנּוּ נִגָּר וְנִגָּר הָעוֹלָם.
הַשָּׂפָה אוֹמֶרֶת: יֵשׁ, אֵין, יֵשׁ
אֵין. הַשָּׂפָה אוֹמֶרֶת: אֲנִי.
הַשָּׂפָה אוֹמֶרֶת: בּוֹא נְדַבֵּר אוֹתְךָ,
בּוֹא נְמַשֵּׁשׁ אוֹתְךָ, בּוֹא תַּגִּיד
שֶׁאָמַרְתָּ.

A Glass of Beer
בירה

לָרֶצַח הַמֻּשְׁלָם אֵין סִבּוֹת, אָמַר,
לָרֶצַח הַמֻּשְׁלָם דָּרוּשׁ אוֹבְּיֶקְט מֻשְׁלָם,
כְּמוֹ שֶׁהָיָה אָז, בְּאַוּשְׁוִיץ.
לֹא הַמִּשְׂרָפוֹת, כַּמּוּבָן, אֶלָּא כְּמוֹ
אַחַר כָּךְ, מִחוּץ לִשְׁעוֹת הָעֲבוֹדָה, אָמַר
וְהִשְׁתַּתֵּק
מַבִּיט בַּקֶּצֶף
וְלוֹגֵם.

הָרֶצַח הַמֻּשְׁלָם הוּא אַהֲבָה, אָמַר.
הָרֶצַח הַמֻּשְׁלָם לֹא מְבַקֵּשׁ דָּבָר מֻשְׁלָם,
רַק לָתֵת
כְּפִי יְכָלְתְּךָ.
אֲפִלּוּ בְּזִכְרוֹן הַלְּפִיתָה, הַחַיִּים עֲדַיִן
נֶצַח. אֲפִלּוּ הַיְלָלוֹת שֶׁעִרְסְלוּ אֶת הַיָּד,
אֲפִלּוּ הַשֶּׁתֶן שֶׁנָּפַל כְּמוֹ חֶסֶד עַל הַבָּשָׂר הַקַּר,
אֲפִלּוּ הֶעָקֵב שֶׁהֵעִיר עוֹד אֵינְסוֹף,
אֲפִלּוּ הַשֶּׁקֶט,
אָמַר.
מַבִּיט בַּקֶּצֶף.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
București 2014

נָכוֹן, עֲבוֹדָה הֲגוּנָה
מְשַׁחְרֶרֶת הַרְבֵּה, אֲבָל
רֶצַח מֻשְׁלָם אֵינוֹ מְאַבֵּד
אֲפִלּוּ טִפָּה אַחַת.
כְּמוֹ שְׂפָתַיִם שֶׁל יֶלֶד, הִסְבִּיר,
כְּמוֹ חוֹל וְקֶצֶף,
כְּמוֹ שֶׁאַתָּה
שׁוֹמֵעַ,
שׁוֹתֶה וְשׁוֹמֵעַ.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
București 2014

I Look Through the Monkeys’s Eyes

אני מביט מעיני הקופים

אֲנִי מַבִּיט מֵעֵינֵי הַקּוֹפִים
הַמְשַׂחֲקִים בְּגֻלְגָּלְתִּי בֵּין הַשְּׁרָכִים;
אֲנִי נִשָּׂא בְּכַנְפֵי הַנֶּשֶׁר בְּעוּפוֹ
כִּי בָּאוּ מֵעַי בְּמֵעָיו;
בְּחֵיק הָאֲדָמָה
אֲנִי זוֹחֵל עִם הַתּוֹלָעִים
שֶׁאָכְלוּ אֶת עֵינַי מֵאֲרֻבּוֹתֵיהֶן;
אֲנִי יָרֹק וְצוֹמֵחַ בָּעֵשֶׂב
שֶׁדֻּשַּׁן בִּבְשָׂרִי הַנִּרְקָב.

גּוּף אֱלֹהִי שֶׁלִּי,
מַה גָּדַלְתָּ מֵאָז!

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Epitaph
אֶפִּיטָף

נְטֵה מִן הַדֶּרֶךְ, אַתָּה הַהֵלֶךְ,
שֵׁב בֵּין עֲצֵי הַתּוּת וְהַגֶּפֶן.
בֵּין מַיִם וָצֵל וְלֹבֶן הָאֶבֶן
פֹּה שׁוֹכֵב אֲנִי, נַעַר וּמֶלֶךְ.

פָּנַי שַׁיִשׁ קַר. יָדַי, רַגְלַי.
אֲנִי לָבוּשׁ בִּשְׁרָכִים וְשַׁלֶּכֶת.
גַּם אֲנִי לֹא הִרְחַקְתִּי לָלֶכֶת,
גַּם אֲנִי הָיִיתִי חַי.

נְטֵה מִן הַדֶּרֶךְ, אַתָּה הַהֵלֶךְ,
רַטֵּשׁ תּוּתֵי בָּר עַל פָּנַי.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

The Barbarians (Round Two)

הברברים: סיבוב שני

לֹא לַשָּׁוְא חִכִּינוּ לַבַּרְבָּרִים,
לֹא לַשָּׁוְא נִקְהַלְנוּ בְּכִכַּר הָעִיר.
לֹא לַשָּׁוְא עָטוּ גְּדוֹלֵינוּ אֶת בִּגְדֵי כְּבוֹדָם
וְשִׁנְּנוּ אֶת נְאוּמָם לִכְבוֹד הַמְּאֹרָע.
לֹא לַשָּׁוְא נִתַּצְנוּ מִקְדָּשֵׁינוּ
וּבָנִינוּ אֲחֵרִים לְאֵלֵיהֶם;
כַּדָּת שָׂרַפְנוּ אֶת סְפָרֵינוּ
אֲשֶׁר אֵין חֵפֶץ בָּם לַאֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה.
כִּדְבַר הַנְּבוּאָה בָּאוּ הַבַּרְבָּרִים,
וְנָטְלוּ מִיַּד הַמֶּלֶךְ אֶת מַפְתְּחוֹת הָעִיר.
אַךְ בְּבוֹאָם עָטוּ לְבוּשׁ כִּלְבוּשׁ הָאָרֶץ,
וּמִנְהָגָם הָיָה מִנְהַג הַמְּדִינָה;
וְעֵת צִוּוּ עָלֵינוּ בִּלְשׁוֹנֵנוּ,
לֹא יָדַעְנוּ עוֹד מָתַי
בָּאוּ הַבַּרְבָּרִים.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Archer

קַשָּׁת

עוֹרִי מָהִיר מִן הָרוּחַ,
חִצִּי מָהִיר מֵרַגְלַי,
אֲנִי פּוֹשֵׁט אֶת בְּגָדַי,
מִלּוֹתַי, פָּנַי -
הָלְאָה הָלְאָה... מֵעָל בַּשָּׁמַיִם
הַנֵּץ הַצּוֹלֵל בָּרוּחַ
עוֹדֶנּוּ כָּבֵד מִדַּי.
הָלְאָה הָלְאָה חַיַּי
לֹא חַיַּי.
בֵּין עֹמֶק וְגֹבַהּ
בַּדְּמָמָה בְּאֵין רוּחַ
אֲנִי
קוֹפֵץ
חִצִּי בֵּין שִׁנַּי.

The Orpheus Prayer

תפילת אורפיאוס

מָוֶת וְעוֹד מָוֶת, חוֹל וְעוֹד חוֹל
עָמַדְנוּ בַּכִּכָּר, רְעֵבִים לִהְיוֹת, וּכְמוֹ צֵל הָרִים

כִּסִּינוּ אֶת הָעִיר בִּתְמוּנוֹת הַשֵּׁנָה בְּהָקִיץ.
הָיְתָה אוֹ לֹא הָיְתָה?

זָר לְגוּפִי, יָכוֹל וְלֹא יָכוֹל, נִסִּיתִי אֶת הָאֲוִיר:
כַּמָּה שָׁנִים עוֹד נֵלֵךְ בַּחוֹלוֹת הַמֵּתִים הָאֵלֶּה?

הָהָר נִשְׁקָף כְּמוֹ חָזוֹן אוֹ תַּעְתּוּעַ
חוֹלוֹת נוֹסְעִים תַּחְתֵּינוּ כְּמוֹ זִכָּרוֹן בְּלִי הַתְחָלָה

וְכָל מָקוֹם -
הוּא כָּל מָקוֹם.

מֵאַיִן בָּאנוּ? הַאִם הַדֶּרֶךְ עוֹלָה אוֹ יוֹרֶדֶת?
הַאִם אַתְּ שָׁם, מֵאֲחוֹרֵי מַבָּטִי? הַאִם מַבָּטִי לְפָנַי עוֹד?

לְבַד חָצִינוּ אֶת הַבִּצּוֹת הַגְּדוֹלוֹת עַל פְּנֵי הַטְּבוּעִים הַנְּמַסִּים לְאִטָּם.
שָׁנִים הָיִינוּ בְּנֵי אַלְמָוֶת.

בַּעֲלִיַּת הַגַּג, בְּאַמְסְטֶרְדַם, רָאִינוּ צַעַר נוֹרָא בַּחַלּוֹן.
כַּמָּה נֵלֵךְ עוֹד בֵּין מָוֶת לְמָוֶת, חוֹל וְחוֹל?

הִיסְטוֹרְיָה חֲדָשָׁה תֵּן לָנוּ, מָוֶת חָדָשׁ תֵּן לָנוּ.
אֶת חַיֵּי הַיּוֹם תֵּן לָנוּ הַיּוֹם.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
București 2014

Drink, Heart
שתֵה, ליבי

שְׁתֵה, לִבִּי, מִלֵּב הַיַּיִן,   כּוֹס הָרֵק מִיֵּשׁ לְאַיִן
בּוֹא, לִבִּי, אֱמֹר מִנַּיִן   חֵץ שֻׁלַּח בְּךָ לִדְוַי;
מִי בִּמְלֶאכֶת חֵץ וָקֶשֶׁת   רְדָפְךָ אֶל פַּח וָרֶשֶׁת
לְשִׁבּוּתְךָ, אָסוּר כָּעֶבֶד,   לְהַלֵּךְ אַחַר עֵינַי?
שְׁתֵה, לִבִּי, מִלֵּב הַיַּיִן,   כּוֹס הָרֵק מִיֵּשׁ לְאַיִן
וּבִמְחוֹל הַנְּחֲשְׁתַּיִם   צֵא בְּצַעַד קַל, טוֹפֵף.
אֵיזֶה אֹפֶל־גַּעְגּוּעַ   הִדְבִּירְךָ, יְצוּר פָּרוּעַ,
שֶׁכָּעֵת שְׁפַל־רֹאשׁ, כָּנוּעַ   אֶת צִלְּךָ אַתָּה רוֹדֵף?
שְׁתֵה, לִבִּי, הֲפֹךְ לְיַיִן,   כּוֹס הָרֵק מִשְּׁתִי הָאַיִן;
מַה שֶּׁכָּאן שָׁזְפָה הָעַיִן -   בְּגַעְגּוּעַ לְלֹא סוֹף
יְכַסֶּנָּה כְּמוֹ מַיִם,   בְּתוֹךְ לֵב שֶׁאֵין לוֹ חוֹף.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Vivamus Atque Amemus
נאהב בטרם לילה

נֹאהַב בְּטֶרֶם לַיְלָה, נִחְיֶה, נֹאהַב! -
אֶת כָּל הַיּוֹם כֻּלּוֹ נִתֵּן לְמַעַן רֶגַע,
נִתֵּן וְלֹא נֶחְסַר! נָמוּת בִּנְשִׁיקָה
לְאֶלֶף נְצָחִים!

בּוֹא שִׁכָּרוֹן, כַּסֵּנוּ שְׁנֵינוּ
בִּשְׂמִיכָה אַחַת, שֶׁאֵין בָּהּ זִכָּרוֹן;
אֶלֶף נְשִׁיקוֹת לָךְ, וּפְרוּטָה אַחַת
לְכָארוֹן הַזָּקֵן.

בַּת בְּלִי דְּמוּת, גַּלִּי פָּנַיִךְ,
בְּחֹמֶק הַצַּוָּאר הַזֶּה יָפָה אַתְּ לְהַכְאִיב!
עוֹר חָטוּף אֲנִי, אֵבֶר בִּבְשָׂרֵךְ,
רְאִינִי - וְאֵינֵךְ.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Here

עדוּת

כְּבֶן חֲמִשִּׁים, אָב לְבֶן שֵׁשׁ (לֹא רוֹאִים)
מְשׁוֹרֵר בַּמִּלִּים, אָהוּב, שָׂנוּא (לֹא רוֹאִים) בְּעֶצֶם
מִין יְצוּר פְּרָאִי, הִנֵּה
חִתּוּכֵי נֶפֶשׁ, מֶרִי, שְׂפָתַיִם
רְגִישׁוּת מִדַּי, עֵינַיִם הַרְבֵּה
(רוֹאִים, רוֹאִים) וּבְעֶצֶם
מַה שֶּׁרְאִי כֵּן מַסְגִּיר
אֵינוֹ עָמֹק מִמַּה שֶּׁהוּא לֹא -
תְּעוּדַת־זֶה דּוּ־מְמַדִּית, מִסְגֶּרֶת לְמַרְאִית הַמְּבַקֵּשׁ.
דְּיוֹקָן אֶחָד מֵצִיץ פֹּה לָרֶגַע מִתּוֹךְ הֲמוֹן הַנֶּפֶשׁ -
וְהַנֶּפֶשׁ?
מָה אוּכַל לְגַלּוֹת לָכֶם עָלֶיהָ
וְאֵינְכֶם יוֹדְעִים?
הִנֵּה הַשִּׁבֹּלֶת שֶׁעָלְתָה מִן הָאַיִן,
הִנֵּה הַסַּכִּין
שֶׁקָּצַר אוֹתָהּ מִן הָאֶחָד.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Sunset

שקיעה

בָּאוֹר הַזֶּה, הַפָּגִיעַ, הַנָּח
הַדְּבָרִים תְּלוּיִים בֶּחָלָל, מֻבָּטִים עַד דַּק, שְׁקוּפִים -
וְהָאֹפֶן שֶׁבּוֹ הֵם יְשֵׁנִים
הוּא הָאֹפֶן שֶׁבּוֹ הֵם דּוֹהִים.

רָפְתָה הָעַיִן הַבּוֹרֵאת,
וְהָעוֹלָם שֶׁנָּהַר - כְּבָר כִּמְעַט כֻּלּוֹ יָם;
כָּל מִי שֶׁמִּלְּפָנַי, מֵאֲחוֹרַי וּמִצְּדָדַי
הוּא אֲנִי, אֲבָל אֵינֶנּוּ.
וּכְבָר מְאֻחָר. וְיוֹם עָבַר
וְנִשְׁאַרְנוּ פֹּה, לְבַדֵּנוּ.

עַל גְּדוֹת הָעוֹלָם, שָׁם יָשַׁבְנוּ
שׁוֹאֲלִים אֶת נַפְשֵׁנוּ.
שָׁם, בְּלִי עֵינַיִם, בָּכִינוּ
כְּשֶׁשָּׁקַע מַבָּטֵנוּ בַּיָּם הַגָּדוֹל
וְזָכַרְנוּ פִּתְאֹם
מִי הָיִינוּ.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

The Temptation

הפיתוי

זֶה הָיָה הַפִּתּוּי:
לְחַכֵּךְ אֶת הָאֲנִי כְּנֶגֶד הָאַתָּה,
אֶת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ כְּנֶגֶד תְּמוּנוֹתֶיהָ.
לָחוּשׁ.

שָׁם, אַתָּה זוֹכֵר, הָיִינוּ כְּבָר קֹדֶם,
בְּלִי אֵם וּבְלִי אָב, בְּלִי טַבּוּר,
מְסֻמָּנִים רַק בַּחִתּוּךְ הָרִאשׁוֹן.
חָפְשִׁיִּים מִכֹּבֶד, מִמִּדָּה, מִכְּלָיָה,
נָדַדְנוּ זֶה בָּזֶה, חָלַמְנוּ עוֹלָמוֹת,
חָיִינוּ.

אֲבָל הַהִמּוּר הָיָה נָמוּךְ מִדַּי,
הַסִּכּוּן - רַק מִשְׂחָק.
הַתְּשׁוּקָה הָיְתָה מַעֲשֶׂה,
שָׁלֵם בֵּן רֶגַע.
כָּכָה (זוֹכֵר?) הִגַּעְנוּ גַּם הֵנָּה:
בִּתְשׁוּקָה אַחַת,
בְּמַבָּט.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ פֹּה, בָּאֲוִיר הַצָּמִיג,
מְשַׁפְשְׁפִים אֶת זֶה פְּנִימָה, בְּקֹשִׁי -
כָּל תְּחוּשָׁה וּתְחוּשָׁה, כָּל מִפְגָּשׁ.
שִׁמְשׁוֹתֵינוּ זוֹרְחוֹת וְשׁוֹקְעוֹת,
עוֹלָמֵינוּ מִזְדַּקְנִים.
אֲבָל הִנֵּה,
פִּתְאֹם אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים
קֶמֶט חָדָשׁ בַּנֶּפֶשׁ,
וְזֶה - אֲמִתִּי. זֶה מַמָּשׁ.
סוֹף־סוֹף אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים
לְאַבֵּד, לַהֲרֹס. סוֹף־סוֹף
אֲנַחְנוּ חַיִּים.
לְרֶגַע אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים
אֲפִלּוּ לָמוּת.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

El Amor Brujo
אהבה מכשפת

Circus
קרקס

קָנִיתִי יַלְדָּה וְשׁוֹט.
זֶה סֶט הֵם אָמְרוּ, כְּמוֹ דֹּב וְשַׁרְשֶׁרֶת,
כְּמוֹ פּוֹקֶר וּקְלָף בַּשַּׁרְווּל.
הִיא יוֹדַעַת לַעֲשׂוֹת קִרְקָס, הֵם אָמְרוּ,
הִיא תַּחְזִיר תַּ'הַשְׁקָעָה בְּגָדוֹל.

יַלְדָּה וְשׁוֹט זֶה מַסְפִּיק, הִיא אָמְרָה,
שׁוֹט זֶה מַסְפִּיק לְיַלְדָּה.
זֶה סֶט, הִיא אָמְרָה וְיָרְדָה עַל אַרְבַּע,
כְּמוֹ חָלִיל וְנָחָשׁ, כְּמוֹ אֲנִי וְאַתָּה,
כְּמוֹ הַשּׁוֹט
וְהַשּׁוֹט שֶׁבַּלֵּב.

Here

כאן

מָה,
מִמָּה אֶעֱשֶׂה אִתָּךְ?
צוֹעֲנִיָּה שֶׁלִּי, סַם שֶׁלִּי, צִדְפָּה שֶׁלִּי, יָם -
רַק כַּמָּה אֵיבָרִים רוּחָנִיִּים
נִקְהָלִים מוּלֵךְ בְּלִי אֹמֶר:
עֵינַי, שְׂפָתַי, חֲלָצַי, יָדַי...
- וְהַלֵּב, אָהוּב, הֵיכָן הוּא, הַלֵּב?
- כָּאן וְכָאן, וְשָׁם, אֲהוּבָה,
בְּכָל מָקוֹם
שֶׁשְּׂפָתַיִךְ נוֹגְעוֹת בּוֹ.

How
איך

אֵיךְ אֹמַר לָךְ? - אַתְּ קְרוֹבָה מִנְּשֹׂא.
אַתְּ הַפְּרִי הַפּוֹקֵעַ בַּלֵּב.
אַתְּ הַשֵּׁם הַנִּשָּׂא בַּפֶּה הָאִלֵּם
כְּמוֹ יָם בְּכַף אֲדָמָה.
אֲנִי נוֹגֵעַ וּמְקַנֵּא בְּיָדַי הַנּוֹגַעַת,
נוֹגֵעַ וּמִתְגַּעְגֵּעַ לָגַעַת.
בֶּהָלַת הָרֶגַע שֶׁאֵינֶנּוּ חוֹלֵף:
אַתְּ כָּאן בְּתוֹךְ כָּאן בְּתוֹךְ כָּאן.
כָּאן אֵשׁ הַנְּשָׁמָה בּוֹעֶרֶת
כָּאן הַלֵּב אֵינֶנּוּ אֻכָּל.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Moon
ירח

הַחַיָּה שֶׁבֵּין רַגְלַי מְיַלֶּלֶת
אֶל הַחַיָּה שֶׁבֵּין רַגְלַיִךְ.

הַיָּרֵחַ שֶׁבֵּין שִׁנַּי מְיַלֵּל
אֶל הַיָּרֵחַ שֶׁבְּלִבֵּךְ.

הַחַיָּה שֶׁבְּלִבִּי מְרִיחָה אוֹתָךְ תָּמִיד.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Damned
ארורה

אַהֲבָה, אַתְּ שְׁחוֹרָה כְּמוֹ עֵינָהּ הַיּוֹקֶדֶת,
פְּעוּרָה כְּמוֹ לֹעַ הַלַּיְלָה!
אֲרוּרָה אַתְּ נוֹגַעַת בַּלֵּב הַמְטֹרָף
שֶׁהָיָה לְבָשָׂר,
לְשִׁנַּיִם.
אַתְּ קוֹשֶׁרֶת אוֹתִי אֶל צִלֵּךְ כְּמוֹ כֶּלֶב,
אֶל הָעוֹר הַבּוֹעֵר,
אֶל הָרֵיחַ בַּחֹשֶׁךְ.
אֲרוּרָה אַתְּ שׁוֹרֶקֶת לַיְלָלָה בֶּחָזֶה,
וּפוֹנָה כְּהוֹלֶכֶת,
מַפְנָה לִי אֶת גַּבָּהּ,
אֶת עַגְבוֹתֶיהָ, כְּתֵפֶיהָ, עָרְפָּהּ,
אֶת שְׂעָרָהּ הָאָרֹךְ, הַשָּׁחוֹר.

Old Song

זמר ישן

גַּם בַּקַּלָּה שֶׁבַּפְּרֵדוֹת יֵשׁ צַעַר:
מַרְאֶה אֲשֶׁר הָיִינוּ וְחָלַף
נוֹשֵׁר מֵעַל עֵינֵנוּ וְאֵינֶנּוּ,
עוֹרֵם עַל הֶחָזֶה עוֹד סְתָו.

גַּם בַּקַּלָּה שֶׁבַּפְּרֵדוֹת יֵשׁ צַעַר
אַךְ עֵת שְׁנֵי אוֹהֲבִים יִפְנוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ
בּוֹעֵר וְלֹא אֻכָּל, עָקוּר אַךְ לֹא מְשֹׁרָשׁ
הַלֵּב כָּבֵד מִנְּשֹׂא.

גַּם אִם חָלַקְנוּ יַחַד בְּצֵל אִילָן בַּדֶּרֶךְ
עָבְרוּ חַיֵּינוּ אֵלֶּה כְּמוֹ צֵל,
וְאִם בְּנוֹף שְׁקִיעָה חָלַקְנוּ אֹשֶׁר
אִתּוֹ שָׁקְעָה שִׁמְשֵׁנוּ
אֶל קֶרֶב יָם אָפֵל.

אַךְ בַּעֲטֹף הַדִּמְדּוּמִים, בְּשֹׁךְ הָרוּחַ
אֵי שָׁם, אֵי מֵעֵבֶר לָאוֹר הַנֶּחְשָׁךְ,
בְּסֹב עֵינֵנוּ אֶת אֹפֶק שָׁמֶיהָ
מִתַּחַת שְׁמוּרוֹת עֲרָפֶל תִּפָּקַח:

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

עוֹד הָרוּחַ בַּיַּעַר, הַצֵּל בָּעַלְוָה,
וּבְנוֹף הַשְּׁקִיעָה שֶׁאֵינֶנּוּ שׁוֹקֵעַ
נִפְרָד לְאֵין קֵץ אַהֲבָה.

Correction

תיקון

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאתִי בִּכְתִיבָה,
עַל חֵטְא שֶׁהִתְחַטֵּאתִי בַּמִּלִּים וְהֶחְטֵאתִי
אֶת קְרִיאַת הָאַהֲבָה;
עַל שֶׁסַּרְתִּי מֵעַצְמִי, כְּמוֹ צֵל מִגּוּף, פָּנִים מִלֵּב;
עַל חֵטְא שֶׁל מַה־יַּגִּידוּ, שֶׁל הִתְבַּטְּלוּת, שֶׁל גַּאֲוָה;
עַל חֵטְא שֶׁתַּרְתִּי קֶסֶם קֶלֶס בְּאוֹר הַזַּרְקוֹרִים;
עַל אֹזֶן שֶׁבָּטְלָה מִקֶּשֶׁב, עַל אֹמֶר פֶּה שֶׁבּוֹ דִּבַּרְתִּי,
וְלֹא דִּבְּרָה הַנְּשָׁמָה;
עַל שֶׁחָטָאתִי לְגוּפִי בְּשֵׁבֶט וְלֹא־חֶסֶד,
עַל שֶׁהִכֵּיתִי עַל הַחֵטְא,
עַל שֶׁקָּרָאתִי לְשֶׁלְּךָ שֶׁלִּי,
עַל שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ בַּחֲשָׁשׁ וּפַחַד שָׁוְא,
שֶׁפִּרְנַסְתִּי אֵשׁ סָפֵק מִגְּזִירָיו שֶׁל עֵץ הַמְּלוֹא,
שֶׁעָצַלְתִּי מִלִּצְמֹחַ, שֶׁהֵגַפְתִּי אֶת דַּלְתִּי,
שֶׁלֹּא רָאִיתִי וְשָׁמַעְתִּי וְלֹא בָּאָה בִּי שִׂמְחָה
לְמַרְאֵה יֶשְׁךָ.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

Poem:
שיר

זֶרַע שֶׁנִּזְרַע בְּחוֹל מְחַכֶּה שָׁנִים לְגֶשֶׁם

1
הַשִּׁיר הַזֶּה יִהְיֶה שִׁירָהּ שֶׁל מֵאָה אַחֶרֶת, לֹא שׁוֹנָה מִזּוֹ.
הַשִּׁיר הַזֶּה יֻצְפַּן לָבֶטַח מִתַּחַת לְעִיֵּי מִלִּים, עַד שֶׁ

בֵּין גַּרְגְּרֵי הַחוֹל הָאַחֲרוֹנִים שֶׁל שְׁעוֹן הַזְּמַן
כְּמוֹ אֳנִיָּה בְּתוֹךְ בַּקְבּוּק, הוּא יֵרָאֶה, הַשִּׁיר הַזֶּה:

הַשִּׁיר שֶׁיְּדַבֵּר עַל תֹּם. וּסְתָם בְּרִיּוֹת שֶׁכִּבְיָכוֹל
הַזְּמַן גְּרָמָן, כְּמוֹ אֵלִים מְבוּשְׁשִׁים

יַקְשִׁיבוּ לוֹ בְּלִי שׁוּם סִבָּה שֶׁלֹּא הָיְתָה גַּם קֹדֶם,
זוֹקְפִים גֵּוָם כְּמוֹ נְחָשִׁים

מִבֵּין הַגְּרוֹטָאוֹת; וְלֹא יִהְיֶה לְאָן עוֹד
לְמַהֵר מִמֶּנּוּ, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ סוֹף

שׁוֹנֶה מֵרֵאשִׁיתוֹ. הוּא לֹא יִהְיֶה עָשִׁיר
וְלֹא יִהְיֶה עָנִי. הוּא לֹא יִטְרַח עוֹד לְהַבְטִיחַ

וּלְקַיֵּם אוֹ לְבַצֵּעַ אֶת דְּבָרָיו שֶׁלּוֹ,
וְלֹא לַחְסֹךְ, אוֹ לְהַפְלִיג אֶל שָׁם מִכָּאן.

הַשִּׁיר הַזֶּה, אִם יְדַבֵּר אֵלַיִךְ לֹא יִקְרָא לָךְ
מוּזָה מֹתֶק, וְלֹא יִשְׁכַּב אִתָּךְ כְּמוֹ אֲבוֹתָיו;

אוֹ אִם אֵלֶיךָ - לֹא יִכְרַע וְלֹא יַדְבִּיר, לֹא יִתְאַפֵּר
וְלֹא יִפְשֹׁט מִלָּיו וּבְשָׂרוֹ, כִּי אֵין לוֹ אֵין לוֹ

מָה. אוּלַי עַכְשָׁו אֶקְרָא לוֹ הֵנָּה, לַשִּׁיר הָרַע
שֶׁל הַמֵּאָה; הִנֵּה, חוֹלֵה בְּרִיאוּת הוּא מְהַלֵּךְ בְּקֹשִׁי

גּוֹרֵר רַגְלָיו בַּזֶּרֶם הַצָּמִיג שֶׁל מַחְשְׁבוֹת הַזְּמַן
אוֹ נֶעֱצָר לְבֶדֶק נְיָרוֹת וְלִסְפִירַת מְלַאי זוּטוֹתָיו

בַּחֲרוּזֵי חֶשְׁבּוֹן. הָאִינְטֶרְנֶט: פְּרָחִים וּמְהַדְּקֵי סִכּוֹת,
גְּוִיּוֹת (כֵּן, אַל חֲשָׁשׁ), כּוֹסוֹת גְּבוֹהוֹת. אַחֲרֵי סִכּוֹת -

גַּם כַּרְפָּרִים, וַעֲקֵבוֹת רַבִּים וּשְׁאָר וַוִּים וּמַדְּפִים
לְטַעֲנוֹת בִּקֹּרֶת מְלֻמֶּדֶת, וְגַם סְתָם כָּךְ לְהִשְׁתַּטּוֹת, שִׁנַּיִם

מוּל שִׁנַּיִם, בְּהֶפְקֵרוּת שֶׁל חִיּוּכֵי זְקִית שֶׁלֹּא יוֹדַעַת

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

שֶׁצִּבְעֶיהָ כְּבָר הָפְכוּ מָשָׁל. אוֹ בְּשַׁלְוָה בִּלְתִּי מוּבֶנֶת

לְנַסּוֹת אֶת מַזָּלוֹ שֶׁל מִישֶׁהוּ אַחֵר בְּמִשְׂחֲקֵי
הָלוֹךְ וָשׁוֹב שֶׁאֵין בָּהֶם תַּכְלִית מִלְּבַד, נֹאמַר,

קְצָת שַׁעֲשׁוּעַ שֶׁאָרְכּוֹ שׁוּרָה. מְרַח כָּתֹם עַל כְּחֹל
שְׁמֵי עֶרֶב: עַכְשָׁו סַיֵּד עָנָן קָטָן. עֲלֵה

עָלָיו, רְאֵה מִתַּחַת: יָם שֶׁל יָם, חוֹל שֶׁל חוֹל.
אוֹ אֶצְבָּעוֹת: עֶשֶׂר תּוֹלָעִים פְּרוּקוֹת פְּרָקִים

מִתְנוֹעֲעוֹת בְּקֶסֶם לֹא מֻסְבָּר. עַכְשָׁו הֵן סוֹבְבוֹת
כַּדּוּר שֶׁעִגּוּלוֹ פָּגוּם, נִפְלָא, בְּשָׂרִי. יוֹתֵר מִזֶּה

מֻתָּר לְךָ לוֹמַר דָּבָר (זֶה פְּרִי, קוֹרְאִים לוֹ
אֲפַרְסֵק). וְהַמִּלִּים הָאֵלֶּה טַעֲמָן מָלֵא בְּטַעַם שֶׁל

יָשְׁנוֹ, בִּצְלִיל שֶׁמְּלַוֶּה אֶת הַמַּרְאֶה בְּהִשְׁתָּאוּת,
וְלֹא בְּקוֹל טְרִיקַת הַמַּחְשָׁבָה. וְזֶה הַשִּׁיר:

הוּא שָׁר, נַגִּיד, לַזֶּפֶת שֶׁדָּבְקָה בְּכַף הָרֶגֶל עַל הַחוֹף,
לְבַקְבּוּקִים שֶׁל פְּלַסְטִיק, לְמִלּוֹתָיו שֶׁלּוֹ. הוּא

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

רַק רוֹאֶה: שָׁחוֹר עַל גַּב לָבָן, שָׁקוּף, אוֹ גַּרְגְּרִי.
הוּא לֹא עָרֹם פָּחוֹת מִמְּךָ. גַּם לֹא יוֹתֵר. רַק בַּדִּיּוּק הַזֶּה

שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם שִׁעוּר, אֶלָּא כְּנֶגֶד חַמּוּקֵי כַּלְבָּה,
עָצִיץ שֶׁל רַקָּפוֹת, אוֹ שַׂעֲרָה עַל מַעֲקֵה אַמְבָּט.

הַיְּצוּרִים שֶׁכָּאן אֵינָם רוֹצִים לָדַעַת. הַיְּצוּרִים
שֶׁשָּׁם, שֶׁרַק רוֹצִים, הֵם אֶפְשָׁרוּת לְפִי שָׁעָה

לִהְיוֹת הַיְּצוּרִים שֶׁכָּאן, לִהְיוֹת הָעַתִּיקוּת הַזֹּאת,
שֶׁאֵין לָהּ מַה לּוֹמַר אֶלָּא אֲנִי, אֲנִי, בְּלִי גְּבוּל

בְּלִי אַתָּה. כֶּלֶב כְּנַעֲנִי רוֹבֵץ עַל מַדְרֵגָה בַּשֶּׁמֶשׁ
אַחַר הַצָּהֳרַיִם, וְלֹא מַבְדִּיל עַצְמוֹ מִן הַזְּבוּבִים.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

גֶּשֶׁם. הוּא נִקְרָע מֵעַצְמוֹ הַחוּצָה
2

אַתָּה נוֹגֵס, בּוֹלֵעַ, בְּעֶצֶם מְפַצֵּחַ, שׁוּרָה שׁוּרָה
מוּל הַמָּסָךְ הַזֶּה, יוֹרֵק אֶת הָרְוָחִים כְּאִלּוּ הֵם

פַּסְקוֹל בְּהוּנְגָּרִית. וְזֶה בְּסֵדֶר מִצִּדִּי, כִּי זֶה בְּסֵדֶר
מִצִּדְּךָ: לָגוּר בֵּין הַקִּירוֹת, לְהִתְכַּסּוֹת בָּהֶם וְלַעֲבֹר

לְקֶצֶב עִבְרִי: אֱכֹל וּשְׁתֵה, מַלֵּא מְכָל שֶׁל דֶּלֶק,
הַזְמֵן מְכָל שֶׁל גַּז, קְרָא שִׁירִים, יְשַׁן. יוֹתֵר מַהֵר:

סִיסְמַת פִּרְסֹמֶת אוֹדְיוֹ־וִיזוּאָלִית, וִידֵיאוֹ־קְלִיפִּים,
מִיקְרוֹגַל, תָּאִים לַהֲצָצָה בְּסֶרֶט פּוֹרְנוֹ. יוֹתֵר מַהֵר:

כְּמוּסוֹת, אִינְפוּזְיָה, אֶלֶקְטְרוֹדוֹת. יוֹתֵר מַהֵר:
אַל תִּוָּלֵד. אֵינְךָ וְאֵין לְךָ קִיּוּם עַכְשָׁו

מִחוּץ לַשִּׁיר הַזֶּה. זֶה לֹא מַתְחִיל, זֶה לֹא נִגְמָר
בְּדַף, שׁוּרָה אוֹ פְּסִיק. הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא נְקֻדָּה

שֶׁצָּפָה בַּחֲלַל אֵינְסוֹף רַק בְּרִחוּק רְחוּק מַבָּט. קְרַב עַכְשָׁו
רְאֵה, יֵשׁ עֲנָנִים עָלֶיהָ, כָּתֹם עַל כְּחֹל שְׁמֵי עֶרֶב,

יָם שֶׁל יָם, חוֹל שֶׁל חוֹל, וַאֲנָשִׁים הוֹלְכִים,
יוֹשְׁבִים, שׁוֹכְבִים, שׂוֹחִים אוֹ מִתְעַלְּסִים. בְּחַר לְךָ

מָקוֹם וּזְמַן. אֵיפֹה אַתָּה? עַכְשָׁו אַתָּה בִּפְנִים אֶחָד
שֶׁל נְקֻדַּת מַבָּט. אוּלַי תִּרְצֶה לְהִוָּלֵד? כָּעֵת

הִיא עֵת שֶׁמְּכֻנָּה בַּכָּאן הַזֶּה בְּשֵׁם מִסְפָּר מוֹנֶה:
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם לָרִאשׁוֹן, אֶלֶף תְּשַׁע מֵאוֹת תִּשְׁעִים וְחָמֵשׁ,

שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה וָחֵצִי, צָהֳרַיִם, יוֹם רִאשׁוֹן. וְטוֹב שֶׁבָּאתָ.
מָחָר אֶכְתֹּב לְךָ אֶת הַשִּׁיר שֶׁבּוֹ תָּגוּר. הִנֵּה: בַּיִת זֶה

- שֶׁלְּךָ בִּלְבַד. וּמְקוֹמוֹ, גָּדְלוֹ, צְבָעָיו וְרָהִיטָיו
כְּדֶרֶךְ מַבָּטְךָ (ע' לְעֵיל בָּעֵרֶךְ "נְקֻדָּה") וְגַם חַלּוֹנוֹתָיו

פּוֹנִים אֶל בַּיִת אוֹ בָּתִּים בְּעִבּוּרֵי הַשִּׁיר, בְּטַבּוּרוֹ אוֹ מֵעָלָיו:
הִנֵּה חוֹלְפִים עֵצָיו, יוֹשְׁבָיו, בָּתֵּי קָפֶה וְצַלָּחוֹת מְעוֹפְפוֹת שֶׁלּוֹ,

חֵיל פָּרָשִׁים, פִּילִים, גְּוִילִים, שֶׁזֶּה עַתָּה נָסוֹג מֵהֶם הַיָּם,
כֻּלָּם מְהַבְהֲבִים בֵּין יֵשׁ לְאַיִן, בֵּין הַמַּבָּט לְצִמְצוּמוֹ,

בֵּין לִהְיוֹת לְבֵין אֲנִי, בֵּין "זֶה" לְבֵין שְׁמוֹתָיו (אֲנִי

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

אֲנִי וְעוֹד אֲנִי: עָצִיץ שֶׁל רַקָּפוֹת, שַׂעֲרָה עַל מַעֲקֵה

אַמְבָּט, וְכוּ'). אָז צֵא וּרְאֵה, הַשִּׁיר הַזֶּה, מֻפְקָר
לְלַחְשׁוּשִׁים בְּלִי פֵּשֶׁר, אֵין לִי וְלוֹ אֶלָּא דָּבָר

שֶׁבֵּין הִנֵּה לְבֵין אֲנִי (זֹאת לֹא שׁוּרַת סִיּוּם, הִנֵּה -
כָּתַבְתִּי עוֹד שׁוּרָה). עַכְשָׁו -

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
București 2014

תּוֹכוֹ מְגַשֵּׁשׁ אֶת הַדְּבָרִים, נֶהְפָּךְ לְחוּץ
3

בּוֹא שֵׁב, רְאֵה: קַוֵּי בָּתִּים שָׁבִים לִמְקוֹמָם
לְאַט. כְּפוֹר נִדְלָק עַל הַשִּׁמְשָׁה. עוֹד יוֹם אֶחָד.

בּוֹא שֵׁב. קָפֶה אוֹ תֵּה? סֻכָּר, חָלָב? כָּכָה זֶה:
בֵּיצָה קָשָׁה אוֹ עַיִן. לֶבֶן אוֹ שַׁמֶּנֶת. רִבָּה אוֹ דְּבַשׁ.

הַחַיִּים הָאֵלֶּה, אִי אֶפְשָׁר אִתָּם
וְאִי אֶפְשָׁר בִּלְעֲדֵיהֶם: בֹּקֶר אוֹ עֶרֶב, אַתָּה אוֹ אַתְּ,

קַר אוֹ חַם - בּוֹא שֵׁב. מָה כְּבָר קוֹרֶה? הַיָּם וְהַחוֹל
טוֹבְעִים זֶה בָּזֶה, וְאֵין מַצִּיל, וְאֵין מַפְרִיעַ,

וַאֲנִי מַבִּיט בְּךָ, אוֹחֵז קְרָשִׁים שְׁבוּרִים
וְאֵין סְפִינָה אֲפִלּוּ, וְתֵאוּר הַמַּצָּב אֵינוֹ חַד מַשְׁמָעִי,

וּשְׁנֵינוּ גְּזוּרִים בְּאוֹתוֹ הַמִּשְׁפָּט וְנוֹשְׂאִים אוֹתוֹ הָלְאָה,
כָּל אֶחָד לְעַצְמוֹ. בּוֹא שֵׁב,

אֱמֹר: אֶחָד אוֹ רַבִּים. עַבְדוּת אוֹ חֵרוּת. אֲנִי
אוֹ אַתָּה. אַהֲבָה אוֹ. אֵיךְ תּוּכַל לָדַעַת. פַּחַד.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

רַק בְּהֶסַּח שֶׁל הַדַּעַת, כְּשֶׁאֵין לָנוּ חוֹף
וְלֹא עֲקֵבוֹת, וְיֵשׁ צְלִיל לַמִּלִּים וְאֵין לָהֶן,

וְאֵינָן מְסַמְּנוֹת אֶת הַתְּמוּנוֹת, אֶלָּא אֶת מַה שֶּׁנִּכְפָּעָר
בֵּינֵיהֶן, וְאֵינֶנּוּ, וּמֵעוֹלָם לֹא הָיָה. בּוֹא שֵׁב.

עַגְבָנִיָּה, מְלָפְפוֹן, בָּצָל יָרֹק, גְּבִינָה תִּשְׁעָה אָחוּז,
פְּרוּסוֹת שֶׁל לֶחֶם קִימֶל, מַרְגָּרִינָה, מֶלַח.

גַּם אִם תֹּאמַר: חַכֵּה, אַתָּה חוֹלֵם - גַּם אִם אֶבְדֹּק
אֶת מְקוֹמִי וּמַעֲשַׂי, מַה יִּשְׁתַּנֶּה?

לְמַעֲשֶׂה, אֲנִי יוֹשֵׁב מוּל הַמַּחְשֵׁב עַכְשָׁו. לְמַעֲשֶׂה
אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה - מֵהַתְחָלָה, הַכֹּל. לְמַעֲשֶׂה

אַתָּה יוֹשֵׁב מוּל דַּף עַכְשָׁו, אַתָּה רָעֵב לָגַעַת בְּ,
כָּמוֹנִי. לְמַעֲשֶׂה בְּרֶגַע זֶה מַמָּשׁ, אַתָּה נוֹגֵעַ

מִבִּפְנִים הַחוּצָה, טוֹרֵף אֶת הָעוֹלָם שֶׁלֹּא מַפְסִיק
לְהִשָּׁפֵךְ מִמְּךָ: כָּתֹם עַל כְּחֹל שְׁמֵי בֹּקֶר, כְּפוֹר

בּוֹעֵר עַל הַשִּׁמְשָׁה, כּוֹס תֵּה - כָּל מַה

שֶׁבָּחַרְתָּ וְהָיָה. אָז בְּדִיּוּק כָּכָה,

בְּחַר גַּם עַכְשָׁו: בִּי לְמָשָׁל,
אֲרוּחַת בֹּקֶר אַחַת, עוֹד יוֹם אֶחָד. הִנֵּה.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

קְנוֹקֶנֶת מְגַשֶּׁשֶׁת / נִכְרֶכֶת / עַל קְנוֹקֶנֶת מְגַשֶּׁשֶׁת

4

כְּבָר מְאֻחָר לַחֲזֹר מִכָּאן, גַּם מְסֻכָּן לַחְדֹּל מִמַּה
שֶּׁכְּבָר אָמַרְנוּ וְהָיָה, וְיֵשׁ בּוֹ מַעֲשִׂים כָּאֵלֶּה.

תִּקַּח מַה שֶּׁתִּקַּח - כּוֹסִית, סִיגַרְיָה, טֶלֶוִיזְיָה,
אוֹ כָּל אֲלִיבִּי שֶׁתִּרְצֶה (אִם לֹא אִכְפַּת לְךָ, אֲנִי

אַמְשִׁיךְ לִכְתֹּב: פָּנִים יָרֵךְ, מִרְקַם שְׂפָתַיִם, יָד אַחַת
חוֹפֶנֶת מְצִיאוּת קְמוּרָה, פִּטְמָה בְּאֶמְצָעָהּ). נָכוֹן,

הַשִּׁיר הַזֶּה חוֹזֵר עַל מַה שֶּׁאִי אֶפְשָׁר לַחֲזֹר עָלָיו
וּכְמוֹ מִדֶּלֶת בַּמִּדְבָּר, אִי אֶפְשָׁר לָצֵאת מִמֶּנּוּ

מִבְּלִי לִפְגֹּשׁ אוֹתוֹ בַּחוּץ. הִנֵּה: דְּרָכִים וּמִדְרָכוֹת,
נִמְלֵי אֲוִיר וְיָם, לַוְיָנֵי תִּקְשֹׁרֶת. הִנֵּה: חָלָל

חִיצוֹן מִ"כָּאן", גַּם הוּא בְּשִׁיר כָּזֶה
עוֹד נְקֻדָּה שֶׁל יַחַס, כְּמוֹ כָּל דָּבָר אַחֵר;

וְלֹא רַק הוּא, כָּל"שָׁם" כְּבָר כָּאן: חַלּוֹן

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

פָּעוּר אֶל מוּל חַלּוֹן, וְזִכְרוֹנוֹת

טוֹרְפִים אֶת כָּל הַחֶדֶר: חוֹף יָם, דְּקָלִים, גּוּפָהּ הַנַּעֲרִי
רָכוּן עַל הַמַּחְבֶּרֶת, רֹאשָׁהּ מֻטֶּה וּשְׂעָרָהּ שָׁחוֹר, חָלָק, נוֹפֵל,

וּמְכַסֶּה אֶת הַיְקוּם. שְׂפָתַיִם, פָּנִים יָרֵךְ, שָׁדַיִם
שֶׁנּוֹבְטִים עַכְשָׁו, אַפּוֹן יַפָּנִי, טוּסִיק.

מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הַסֵּדֶר הַזֶּה - אֵין לוֹ פַּחַד, אוֹ לְפָחוֹת
יֵשׁ לוֹ שִׁכְחָה, כְּשֶׁמַּבָּטוֹ כָּל רֶגַע נוֹבֵט עַל הַמַּרְאוֹת.

אֶכְתֹּב אוֹתוֹ עַכְשָׁו: אַנִּיחַ לוֹ לְהֵעָלֵם מִלָּה מִלָּה
וְלֹא לִהְיוֹת כָּל כָּךְ; וְכָל שׁוּרָה תַּתְחִיל וְתִגָּמֵר

כְּמוֹ נְחִיתָהּ שֶׁל זְבוּב בְּתוֹךְ חֲדַר מַרְאוֹת. וּמֵחָדָשׁ:
יָם שֶׁל יָם, חוֹל שֶׁל חוֹל. הַבֵּט וּבְרָא אוֹתָם,

הַחֲזֵק בָּהֶם לְרֶגַע בֵּין הַגְּבוּלוֹת שֶׁנּוֹדְדִים,
קְבַע אוֹתָם בְּאוֹתִיּוֹת כְּמוֹ צְעָקָה סְדוּרָה

לוֹמַר אֶת מַה שֶּׁאֵין, שֶׁלֹּא הָיָה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
וְאַל תִּטְרַח יוֹתֵר מִזֶּה. עַכְשָׁו הַרְפֵּה. וְשׁוּב -

כְּשֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא זוֹחֵל, הַנֶּשֶׁל מִתְרַחֵשׁ מֵעַצְמוֹ

5

אֱחֹז עוֹלָם. סִיגַרְיָה, כּוֹס, שְׂפָתַיִם,
כֹּבֶד אֵיבָרֶיךָ עַל לוּחַ הַכִּסֵּא, פָּנַי, פָּנֶיךָ,

עֲלֵי שַׁלֶּכֶת עַל הַמִּדְרָכָה, תִּיק אֹכֶל, רֵיחַ חַם
וְאֶצְבָּעוֹת שֶׁמְּכַסּוֹת אוֹתְךָ לִפְנֵי כִּבּוּי הַיּוֹם.

עַכְשָׁו, לְרֶגַע אַל תֹּאחַז. עֲזֹב. הַנַּח לָהֶם לִפְשֹׁט
וּלְאַכְלֵס מַה שֶּׁבְּךָ, בְּלִי לִהְיוֹת כָּל כָּךְ עוֹלָם

בְּלִי לְהוֹשִׁיב אֶת הַיָּרֹק עַל הֶעָלִים אוֹ עַל
זִכְרוֹן עַנְפֵי הַדֶּקֶל בְּחוֹף הַיָּם (סָמוּךְ

לַגּוּף הַהוּא, הַנַּעֲרִי, רוֹכֵן עַל הַמַּחְבֶּרֶת),
תֵּן לֶעָלִים לְהִתְעַרְבֵּב בַּמִּדְרָכָה, לָנוּחַ,

לֹא לִהְיוֹת "עָלִים" בִּכְלָל, וְלֹא "סִיגַרְיָה", "כּוֹס"
"שְׂפָתַיִם". לִפְשֹׁט בְּךָ כְּמוֹ הִתְרַגְּשׁוּת,

כְּמוֹ יָם בְּחוֹף. וּכְשֶׁהֵם כְּבָר כָּךְ בְּתוֹכְךָ

כַּבֵּה אוֹתָם, וְשׁוּב הַדְלֵק. כַּבֵּה, הַדְלֵק,

כַּבֵּה־הַדְלֵק, וְשׁוּב. עַכְשָׁו
עֲשֵׂה אוֹתוֹ דָּבָר עִם הָעוֹלָם שֶׁבּוֹ אַתָּה "אַתָּה",

דָּבָר מִן הַדְּבָרִים. הָצֵץ בּוֹ שָׁט בַּמֶּרְחָבִים
שֶׁל גּוּף, כַּבֵּה־הַדְלֵק־כַּבֵּה וּרְאֵה

מִמָּה אַתָּה יֶשְׁנוֹ. כָּל זֶה אֵינוֹ אֶלָּא
נִמְשָׁל. אֲנַחְנוּ - נַמְשִׁיךְ וּנְהַבְהֵב, וּבְמִקְצָב בִּינָארִי

נַמְשִׁיךְ לוֹמַר לֹא־כְלוּם לְכָל דּוֹרֵשׁ -
אֲנִי, אַתָּה, וְכוּ'. וְלָמָּה לֹא, נִבְרָא מָשָׁל חָדָשׁ:

הִנֵּה, בָּרָאנוּ אֶת הַחוּץ הַזֶּה. אֶת הַכָּתֹם
עַל הַכָּחֹל, אֶת "הָעֶלְבּוֹן", אֶת "הַתִּקְוָה", אֶת מַה

שֶׁמְּכַרְכֵּר בֵּינֵינוּ, בֵּין יֵשׁ לְאַיִן, בֵּין
בֵּין לְבֵין. נִקְרָא לָזֶה.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

יָד עַל יָד. (מַה שֶּׁבָּקַע - נוֹגֵעַ)

6

אַתָּה אוֹמֵר: לְהֵחָדֵר לַחֲדֹר. חוֹלְיָם, יַמְחוֹל,
שׁוּלֵי הָאֶמְצַע. מִלִּים נוֹפְלוֹת בֵּינֵינוּ

כְּמוֹ מַשֶּׁהוּ שָׁבוּר. הַקְשֵׁב, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ.
אֲבָל אַתָּה, רַק בְּשֶׁלְּךָ, קַיָּם קַיָּם קַיָּם.

לֹא מְשַׁלְּמִים לְךָ עַל זֶה, וּבְכָל זֹאת,
אָדוֹן זוּלַת וּגְבֶרֶת, אַתָּה פּוֹסֵעַ בָּרְחוֹב כְּאִלּוּ שֶׁ

אַתָּה רַק שֵׁם וְאֵין לְךָ טַבּוּר. אֲנִי
עוֹשֶׂה כָּמוֹךָ, חוֹזֵר עַל הַתְּנוּעוֹת

שֶׁעֲלֵיהֶן אַתָּה חוֹזֵר. אֱמֹר לִי, בָּבוּאָה -
אֲנִי מֵטִיל בְּךָ עוֹד אֶבֶן - הֲיֵשׁ יֶשְׁנוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי?

אֲנִי אוֹמֵר יַמְחוֹל, חוֹלְיָם. כְּמוֹ מַשֶּׁהוּ
שָׁבוּר - מַרְבֶּה פָּנִים, רַגְלַיִם וְיָדַיִם, כְּמוֹ מַשֶּׁהוּ

שֶׁ''שָּׁם''. אָז דַּי, חֲזֹר אֵלַי. אֶתֵּן לְךָ לָלֶכֶת
כַּמָּה שֶׁתִּרְצֶה.

עַכְשָׁו כְּבָר אֵין הֶבְדֵּל בֵּינֵינוּ, מִלְּבַד הַשִּׁיר הַזֶּה
שֶׁגָּר בּוֹ קְצָת עוֹלָם. יֶשְׁנָהּ גַּם אֶפְשָׁרוּת אַחֶרֶת

וְלֹא אַחֶרֶת בֶּאֱמֶת: הִנֵּה, אֵינְךָ הוֹלֵךְ בִּכְלָל.
אַתָּה לְרֶגַע לֹא מַפְסִיק לָבוֹא. אֲנִי פּוֹתֵחַ

פֹּה מוּלִי רְאִי, וּמְדַפְדֵּף אוֹתוֹ מוּל מַה שֶּׁכְּבָר
נִכְתַּב לְמַעְלָה: הָעֶצֶב שֶׁאַתָּה, עָצוּב מוּל כְּחֹל שְׁמֵי עֶרֶב,

הַכַּעַס, הָעֶלְבּוֹן, הַגַּעְגּוּעַ שֶׁשּׁוֹאֵב כָּחֹל מִתּוֹךְ חָזְךָ,
אוֹ אֹשֶׁר שֶׁנִּשְׁפָּךְ פִּתְאֹם מוּל כְּחֹל אוֹתָם שְׁמֵי עֶרֶב

הוּא קוֹל שֶׁמִּתְלַוֶּה לְמַה שֶּׁמַּבָּטִי עַכְשָׁו
רוֹאֶה אוֹ לֹא רוֹאֶה. וְגַם אוֹתְךָ -

אֲנִי רוֹאֶה עוֹלָם־עוֹלָם, עַכְשָׁו־עַכְשָׁו, אֶחָד
וְעוֹד אֶחָד. בַּשִּׁיר הַזֶּה, שֶׁמְּדַדֶּה בֵּין דַּף

לְדַף, אַתָּה מֵצִיץ וּמְהַבְהֵב בֵּין אוֹת לְאוֹת,
וְנֶעֱלָם יֶשְׁנוֹ, בְּכָל הַסֶּנְטִימֶטְרִים

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

שֶׁרַק שׁוֹתְקִים פֹּה כִּבְיָכוֹל, מְרֻבָּעִים אוֹ עֲגֻלִּים,
בְּתוֹךְ נְיָר אוֹ מֵעָלָיו, צְדָדָיו, פָּנָיו אוֹ אֲחוֹרָיו,

וְלֹא מַפְסִיק לָבוֹא - וְלֹא מַמָּשׁ לָבוֹא. אָז דַּי, בְּבַקָּשָׁה,
אַל תִּתְחַבֵּא בְּכָל מָקוֹם, דַּבֵּר אֵלַי בְּבַת אַחַת.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

מַה שֶּׁנּוֹגֵעַ, יֵשׁ לוֹ פָּנִים.

7

הִנֵּה, אֲנִי יוֹשֵׁב עַל הַסַּפְסָל בַּפַּארְק וּמִתְחַמֵּם בַּשֶּׁמֶשׁ.
וְעַל יָדִי כְּמוֹ בְּפַארְק, זְקֵנָה יוֹשֶׁבֶת. הַגּוּף

רַק מְבַקֵּשׁ לַחֲזֹר לַהַתְחָלָה, לַהוֹפָעָה הָרִאשׁוֹנָה,
שֶׁכְּבָר רָאִיתָ שׁוּב וָשׁוּב בְּגִרְסָאוֹת פְּחוּתוֹת יוֹתֵר.

אָז - אַתָּה זוֹכֵר - בָּכִינוּ מֵהָאוֹר, וְהָעוֹלָם הָיָה הָאֶמְצַע,
כְּמוֹ תַּחֲנָה תַּחְתִּית שֶׁל רַכָּבוֹת. אַחַר כָּךְ הָיוּ רַק

הֶסְבֵּרִים מְגֻמְגָּמִים, שִׁירִים טְרוּפֵי הֶמְיָה חוֹזֶרֶת,
הִתְנַצְּלֻיּוֹת שֶׁלֹּא הוּבְנוּ, וּמִכְתָּבִים

שֶׁלֹּא פָּתְרוּ דָּבָר. אֲנָשִׁים עָיְפוּ מַהֵר, וּמִהֲרוּ אֶל מִי
שֶׁכְּבָר בָּטְחוּ בְּקִיּוּמָם. כָּמוֹנִי וְכָמוֹךָ

הֵם הֶאֱמִינוּ בַּהֶרְגֵּל בְּלִי לַחְשֹׁב עָלָיו, לָבְשׁוּ אוֹתוֹ
כְּמוֹ עוֹר נָחָשׁ, כָּל בֹּקֶר. אֲנִי שָׁאַלְתִּי מַה שְּׁלוֹמָם,

לָחַצְתִּי אֶת יָדָם ("שָׁלוֹם"), הִבַּטְנוּ זֶה עַל זֶה

מִלְמַעְלָה אוֹ לְמַטָּה בְּאוֹתוֹ כְּאֵב. בַּסְּפָרִים הָיָה כָּתוּב

אוֹתוֹ דָּבָר בְּעֵרֶךְ, רַק שֶׁזְּמַנָּם הָיָה אַחֵר, מָלֵא שִׁנַּיִם,
נוֹשֵׁךְ בְּגַב הַזְּמַן הַזֶּה, שֶׁבָּעוֹלָם לָבַשׁ אֶת הָעוֹלָם.

הָיוּ דְּבָרִים בְּלִי זְמַן בִּכְלָל: מִשְׁבְּצוֹת שִׂמְלָה בָּרוּחַ,
עוֹר מִתַּחַת אֶצְבָּעוֹת אוֹ שֶׁמֶשׁ, פֶּצַע שֶׁהִגְלִיד וְנֶעֱלַם,

כַּפְתּוֹרֵי בַּרְקָן סְגֻלִּים, כֶּבֶל שֶׁל חַשְׁמַל חוֹתֵךְ
אֶת הַחַלּוֹן לִשְׁנַיִם, רִפְרוּפֵי וִילוֹן בַּבֹּקֶר,

אוֹ מַחֲבוֹא בֵּין עֲשָׂבִים גְּבוֹהִים -
לִמְּדוּ אוֹתִי דָּבָר אַחֵר, שֶׁכָּל אֶחָד יוֹדֵעַ. אֶפְשָׁר

לְהִתְעַלֵּם מִזֶּה בְּאֶמְצָעִים פְּשׁוּטִים, כְּמוֹ בַּאֲרֶשֶׁת "מַה שְּׁלוֹמְךָ",
"בֶּן זוֹנָה", "סְבוּרַנִי שֶׁ" וְכוּ'. אֲבָל הַזְּמַן נִרְדָּף,

וְכָכָה הוּא יֶשְׁנוֹ. לְאֹרֶךְ שְׁבִיל שֶׁלֹּא נֻכַּשׁ הוֹפֵךְ הַבַּיִת
לְחָצֵר הָאֲחוֹרִית, לַדֶּשֶׁא שֶׁמַּקְרִיחַ וְחָזִיָּה עַל חֶבֶל,

וּ"כְבָר רָאִינוּ" מְמַלֵּא אֶת הַמַּרְאוֹת בַּהֲזָיוֹת
שֶׁקֹּדֶם נִקְרְאוּ חֲלוֹם. הַדֶּרֶךְ אֶל מִחוּץ לַבַּיִת

עוֹבֶרֶת דֶּרֶךְ מִזְבָּלוֹת שֶׁל דִּמּוּיֵי קִיּוּם, וּמִתּוֹכָן
אֵינְסְפוֹר זְרוֹעוֹת שֶׁל קַבְּצָנֵי פָּנִים שְׁלוּחוֹת

אֵלֶיךָ בִּילָלָה נִקְלֶשֶׁת: רְאֵה אוֹתִי, רְאֵה אוֹתִי וְהַאֲמֵן בִּי,
אֲנִי בִּנְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, קַח אוֹתִי אֵלֶיךָ, קַח -

וְתִוָּשַׁע. מֵרֹב טִפְּשׁוּת אֲנִי בּוֹכֶה אִתָּם, בּוֹכֶה
וְלֹא מַבִּיט אָחוֹרָה, לֹא מַבִּיט אָחוֹרָה. בַּלַּיְלָה -

הֵם מְקַדְּמִים אֶת שְׁאָר פָּנֶיךָ רְעֵבִים יוֹתֵר; אַתָּה סוֹגֵר
אֶת הַמִּלּוֹן שֶׁבּוֹ חַיִּים הֵם רַק בִּלְשׁוֹן רַבִּים, פּוֹתֵחַ סֵפֶר,

טֶלֶוִיזְיָה, מְקָרֵר, בַּקְבּוּק. אֲבָל לַמְרוֹת הַכֹּל
הֵם פֹּה - יוֹצְאִים מִתָּא הַהַקְפָּאָה כְּמוֹ שֵׁד מִתּוֹךְ בַּקְבּוּק

וְהוֹפ אֶל הַמָּסָךְ. אַתָּה עוֹצֵם עֵינַיִם וּמַנִּיחַ. שֶׁיַּעֲשׂוּ בְּךָ.
וּכְבָר אוֹרוֹת בָּמָה, מָסָךְ עוֹלֶה קְפָלִים קְפָלִים (אֶפְשָׁר

לוֹמַר "פַּרְגּוֹד"). יַעַר שֶׁל עֵינַיִם, צְלִילִים וְגוּף־שֶׁלְּךָ מוּלְךָ
שֶׁצָּץ מִשּׁוּם מָקוֹם, שֶׁמִּתְגַּלְגֵּל מִתּוֹךְ הַבֶּטֶן וְלֹא מַשְׁאִיר לְךָ אֲנִי

מֵעֵבֶר לְעַצְמוֹ. אַתָּה יוֹרֵד אֶל הַנָּהָר בְּמַדְרֵגוֹת שֶׁל אֶבֶן,
וּמִתְפַּשֵּׁט עָרֹם בְּלִי לְהַפְסִיק לִרְקֹד. שְׁנֵי נְעָרִים שְׂחֵמִים

רוֹחֲצִים תְּאוֹ בַּמַּיִם עַד שֶׁיִּתְרַצֶּה לְטְבֹּל. נֵץ נוֹפֵל עַל
בָּבוּאָה שֶׁל עֵץ בַּנְיָאן, בְּתוֹךְ הָרֶשֶׁת שֶׁפָּרַשׂ כֹּה, כָּךְ נִרְאֶה,

דַּיָּג; בַּחוּץ עוֹלָה יוֹרֶדֶת אַזְעָקָה שֶׁל מְכוֹנִית חוֹנָה.
אַתָּה נֶחֱלָץ מִן הַשְּׂמִיכָה, עוֹדְךָ מָלֵא עֵינַיִם, אוֹסֵף גּוּפְךָ

וּמְדַשְׁדֵּשׁ אֶל הַמִּקְלַחַת, כְּמוֹ חֲלוֹם חוֹזֵר. בֹּקֶר טוֹב,
אֲנִי אוֹמֵר לְךָ, מוֹצִיא אוֹתְךָ לְאַט לְאַט

מִן הָרְאִי אֶל הַמַּגֶּבֶת, שֶׁמַּחֲזִירָה אוֹתְךָ יוֹתֵר
אֶל תּוֹךְ הַגּוּף הַזֶּה וּמַלְבִּישָׁה לְךָ פָּנִים. אַתָּה

מַתְחִיל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּחֵךְ, לָשׁוֹן, גָּרוֹן, שְׂפָתַיִם, וּמְחַלֵּץ מִשָּׁם
קוֹל צָרוּד שֶׁמְּנַסֶּה אֶת הָאֲוִיר: "אֲנִי -"

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

פָּנִים שֶׁנִּגְמְלוּ מִלִּהְיוֹת פֶּה

8

מַה לִּי וְלוֹ, לַשִּׁיר הַזֶּה - עַכְשָׁו, כְּשֶׁמַּבָּטִי שׁוֹהֶה
עוֹד רֶגַע אַחֲרֵי, אוֹ בֵּין לְבֵין, כְּשֶׁהַמִּלִּים עֲדַיִן

לֹא נִפְרְדוּ מִן הָעוֹלָם; וְרַק תְּשׁוּקָה עוֹמֶדֶת
בֵּין רֵאשִׁיתוֹ לְבֵין סוֹפוֹ, בֵּין מַה שֶּׁיֵּשׁ בּוֹ

לְבֵין מַה שֶּׁאֵין. כִּי אֵין לַשִּׁיר הַזֶּה נוֹשֵׂא, מַמָּשׁ כְּמוֹ
לְךָ, אוֹ לִי.

כִּי אֵין לַשִּׁיר הַזֶּה נוֹשֵׂא, אֶלָּא נָשׂוּא בִּלְבַד,
וְכָל הַשְּׁאָר - נִשְׁאָר בְּלִי לִהְיוֹת יֶשְׁנוֹ יוֹתֵר

מִכֶּתֶם אוֹר אַחֲרֵי מַבָּט לַשֶּׁמֶשׁ. רַק הַתְּנוּעָה
הִיא הַנּוֹשֵׂא פֹּה; הַשִּׁיר מֻנָּח עָלֶיהָ. וּשְׁאָר דְּבָרִים

כְּמוֹ נִמְשָׁכִים מֵרִשּׁוּמֵי חָלָל, שֶׁהִסְתַּמְּנוּ, כִּמְדֻמֶּה,
בְּעִצּוּמוֹ שֶׁל מְעוּפָהּ: מִכָּאן זֶה עֵץ, מִכָּאן וָהָלְאָה

רֵיחַ עֵץ, מִכָּאן וָמַטָּה - הַשָּׁרָשִׁים אֵינָם עָפָר. עַד כָּאן

עָלֶה (מִשְׁטָח יָרֹק חָצוּי, שׁוּלָיו מְשֻׁנָּנִים, פְּגוּמִים

בְּכֶתֶם חוּם אוֹ שְׁנַיִם). עַכְשָׁו עוֹד קַו: זוֹ הַפְּטוֹטֶרֶת,
וְעוֹד מְעַט - עָנָף. בִּפְנִים יֵשׁ מַיִם, וּבַחוּץ יֵשׁ מַיִם

שֶׁשְּׁמָם אֲגַם אוֹ גֶּשֶׁם. בַּחוּץ יֵשׁ אוֹר, קוֹרְאִים לוֹ יוֹם;
בִּפְנִים זֶה מַשֶּׁהוּ אַחֵר, שֶׁעִנְיָנוֹ פוֹטוֹסִינְתֶזָה, וּמֵאָחוֹר -

זֶה צֵל. וְזֶה נִפְלָא, כִּי אָז אֶפְשָׁר לוֹמַר: "הִנֵּה אַלּוֹן",
"הִנֵּה שְׁכֶנְתִּי, מִיכַל". וְגַם יוֹתֵר:

"שָׁלוֹם, הִתְגַּעְגַּעְתִּי", "אֵיפֹה
הָיִיתָ כָּל הַזְּמַן?", "לֵךְ לַעֲזָאזֵל!" אֲבָל שׁוּם עֵץ

אֵינוֹ גָּדֵל פָּחוֹת מִן הָעוֹלָם וְלֹא נוֹבֵל אֶלָּא כָּמוֹהוּ,
אוֹ גַּם רָשׁוּם כְּ"עֵץ" בְּתוֹךְ הָאִינְוֶנְטָר "עוֹלָם".

אָז בּוֹא נִשְׁמֹר מֶרְחָק כְּמוֹ מֶרְחָק: הַיָּד שֶׁבֵּין אֲנִי לְבֵין אַתָּה
הִיא זִכָּרוֹן וְשִׁכְחָה שֶׁל מִישֶׁהוּ שֶׁאֵין לוֹ חוּץ.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
București 2014

הַפֶּה שֶׁיָּנַק הוּא הַפֶּה שֶׁמֵּינִיק בִּילָלָה

9

לְאָן שֶׁלֹּא תַּבִּיט זֶה כָּאן. "הַשִּׁיר הַזֶּה" חוֹזֵר הַבַּיְתָה
מִכָּל מָקוֹם לְכָל מָקוֹם, וְאֵין מָקוֹם פָּנוּי מִמֶּנּוּ,

צוֹלֵחַ יַבָּשׁוֹת בְּמַיִם סוֹעֲרִים, נוֹסֵק אֲוִיר אֶל שְׁמֵי אֵין־גֶּמֶר
שׁוֹכֵחַ אֵיךְ נִרְאוֹת פָּנֶיךָ, עַד שֶׁהֵן עוֹלוֹת פִּתְאֹם, מִן הַמַּרְאוֹת

כְּמוֹ זִכָּרוֹן: אַתָּה יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ תְּמוּנָה, מֻקְדָּם מֻקְדָּם בַּבֹּקֶר,
וְלֹא יָכוֹל שֶׁלֹּא לִרְאוֹת אֶת מַה שֶּׁאִי אֶפְשָׁר לִרְאוֹת:

מִתּוֹךְ הָעֲרָפֶל, עֵץ תְּאֵנָה צוֹמֵחַ בְּבוֹר הַמַּיִם הַיָּשָׁן,
וְהָעֶשֶׂב גָּבוֹהַּ וְלַח, עֲדַיִן קַו לְקַו, עֲדַיִן יָרֹק לְמַגָּע.

וַעֲדַיִן, מָה אוֹמְרִים לְעֵץ כְּשֶׁקְּלִפָּתוֹ נוֹגַעַת בְּלֶחְיִי
וְאֵין לוֹ הַתְחָלָה נִרְאֵית לָעַיִן. כָּל הַשִּׂיחָה הַזֹּאת

מִלָּה אַחַת שֶׁאֵין בָּהּ שֵׁם, וְהַנָּמוֹג נִשְׁאָר וְרַק נִשְׁאָר;
אֵיפֹה אַתָּה נִגְמָר, אֵיפֹה מְחֻדָּשׁ וּמְחֻדָּשׁ

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

אַתָּה מַתְחִיל. אֵיפֹה זֶה קוֹרֶה, אֵיפֹה זֶה קָרָה,
וְלָמָּה זֶה כּוֹאֵב, וּמַה זֶה שֶׁכּוֹאֵב, וּמָה,

אַחֲרֵי הַכֹּל, הֶחֱזִיר לָנוּ אֶת הַפָּנִים שֶׁלָּנוּ?
כְּבָשִׂים תָּלְשׁוּ וְלָעֲסוּ מֵעָל. אוֹר בָּחַן כַּפּוֹת עָלִים. הַזְּמַן

חָזַר אֶל הַמֶּרְחָק. וְשׁוּב, "הַשִּׁיר הַזֶּה..." לֹא־כְלוּם,
לֹא־כְלוּם.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

בַּמַּיִם הוּא שׁוֹשַׁנַּת יָם. מוֹשִׁיט זְרוֹעוֹת שֶׁל פֶּרַח. טוֹרֵף

10

וּבְכָל זֹאת, אֲנַחְנוּ פֹּה, מְצֻיָּדִים בַּכֹּל. כַּפּוֹת רַגְלַיִם,
גַּב, קִבֹּרֶת, עַיִן, אֹזֶן, אַף, לָשׁוֹן וְעוֹר; אֲנַחְנוּ פֹּה -

פָּנִים וּפְנִים, שְׁכֵנִים, עָרִים, עַמִּים. אֲנַחְנוּ פֹּה,
נוֹשְׁמִים, חַיִּים. וּמַה לּוֹמְדִים מִזֶּה?

יֵשׁ אוֹמְרִים, שֶׁהַחַיִּים הֵם הֶמְשֵׁכָם מוּל אֶפְשָׁרוּת אַחֶרֶת,
יֵשׁ אוֹמְרִים - כִּבּוּשׁ; יֵשׁ שֶׁמּוֹתְחִים סִימַן שִׁוְיוֹן

בֵּין הַחַיִּים לְהֶעְדֵּרָם, וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁהַחַיִּים
נִתְּנוּ לָנוּ לְשֵׁרוּתָם שֶׁל מִי

שֶׁחַיֵּיהֶם אֵינָם חַיִּים. אֲנִי אוֹמֵר: אַתָּה.
וְאֶפְשָׁר בְּקַלּוּת לְהַסְבִּיר זֹאת: הַלַּיְלָה עוֹטֵף שׁוּב

אֶת הַמַּרְאוֹת. בַּבַּיִת דּוֹלְקוֹת נוּרוֹת. גַּם בָּאוֹר אֵין מַבָּט
מִלְּבַד זֶה שֶׁמִּן הָרְאִי, אֵין אֶלָּא מַה שֶּׁרוֹאֶה אוֹתִי

רוֹאֶה אוֹתוֹ; וְאֵין בּוֹ פֻּרְקָן כִּי אִם גַּעְגּוּעַ, וְלֹא מָוֶת

אֶלָּא חַיִּים. וַאֲנִי מוֹצִיא מִן הַחַם וּמִן הַקַּר, הַלַּיְלָה עוֹטֵף,

וַאֲנִי מִתְגַּעְגֵּעַ אֶל מִי שֶׁרוֹאֶה אוֹתִי בִּנְגִיעָה,
וְאֵינִי זוֹכֵר דָּבָר. רַק זֶה.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

עַל הַחוֹל הַזְּכוּכִיתִי, הַשּׁוֹרֵט, הוּא מֵבִין

11

נָחָשׁ, אַתָּה אוֹמֵר. אֲנִי אוֹמֵר שָׂרָף.
וְאָז אַתָּה אוֹמֵר שֶׁנְּחָשִׁים הָיוּ תָּמִיד גַּם סֵמֶל לִרְפוּאָה,

חָכְמָה, וַאֲרִיכוּת יָמִים. נָחָשׁ וְלֹא שָׂרָף, אַתָּה וְלֹא מַכִּישׁ,
עָף מֵעַל לְצֹמֶת בֵּית דָּגָן, נוֹחֵת בְּחֵן עַל עֵץ הַדֻּבְדְּבָן

וְשָׁר וְשָׁר, כְּמוֹ זָמִיר אֶל זְמִירָתוֹ, יָפֶה מֵרֹב עַצְמוֹ.
הַטֶּלֶפוֹן פּוֹקֵעַ כְּמוֹ יְלָלוֹת בְּסוֹף סִמְטָא / הַפַּקְס מֵקִיא

וְאֵין מַצִּיל. saveאֶת נִשְׁמָתָם שֶׁל אֲחֵרִים / וְהַמַּחְשֵׁב בְּ־
זֶה שׁוּב מַתְחִיל, וְרַק מַתְחִיל. / זֶה כְּבָר הָיָה.

לֹא זֶה הַשִּׁיר שֶׁהוּא הַשִּׁיר, כִּי זֶה הַשִּׁיר שֶׁלֹּא מְקֻדָּשׁ לְךָ;
אֲנִי מַנִּיחַ אֶת הַשִּׁיר עַל כָּל פָּנִים שֶׁרַק אֶבְחַר,

לֹא מְחַכֶּה לְמַעֲנֶה, לֹא מְחַכֶּה שֶׁתִּמָּצֵא
מוּל אֶצְבָּעִי בַּ"מְּצִיאוּת". שָׁלוֹם לְךָ, מְצִיאוּת,

כְּמוֹ נַעֲרָה, עוֹלָה עַל כָּל דִּמְיוֹן

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
București 2014

כְּמוֹ רוֹכֵב עַל סוּס, דּוֹהֶרֶת עַל הָרֵק־דִּמּוּי, שֶׁאֵין

מָקוֹם פָּנוּי מִמֶּנּוּ, וְלֹא חָשׁוּב לְאָן תִּדְהַר, זֶה בָּא וּבָא
אִתְּךָ. זֶה דֵּי בָּרוּר כְּשֶׁנּוֹדְדִים מִן הָעֵרוּת לַזֶּה

אֶל הָעֵרוּת לַהוּא, וּקְצָת פָּחוֹת בָּרוּר
כְּשֶׁמַּסְכִּימִים כָּל כָּךְ עַל דִּמּוּיִים שֶׁפֹּה בֵּינֵינוּ,

וְדִמּוּיִים־שֶׁשָּׁם. אֱמֹר, הַאִם "לְהִתְעוֹרֵר" הוּא
מַשֶּׁהוּ אֶחָד? (הַאִם לְכֹּל הוּא לְהַגִּיעַ?) הַשִּׁיר הַזֶּה

כְּמוֹ הָעוֹלָם, כְּמוֹ חֲלוֹם חוֹזֵר, לֹא בָּא וְלֹא יַגִּיעַ
מִן הַחֲלוֹם אֶל "הָעוֹלָם", מִלַּיְלָה אֶל הַיּוֹם,

גַּם לֹא לְהֵפֶךְ. הַשִּׁיר אוֹמֵר שֶׁ"דִּמְדוּמִים" הֵם מְקוֹמוֹ,
וּכְבָר הוּא בְּתוֹכָם, מִבְּלִי לְהִזְדַּקֵּק

לְשֶׁמֶשׁ אוֹ שְׁקִיעָה. תְּמוּנַת הַהַכָּרָה בּוֹקַעַת
כְּמוֹ גּוֹזָל מִתּוֹךְ בֵּיצָה שֶׁל אֶפְשָׁרוּת חַמָּה: יֵשׁ מַה שֶּׁמְּרַגֵּשׁ

וְכָךְ קַיָּם. תְּמוּנַת הַהַכָּרָה בּוֹקַעַת, וְכָךְ הַיֵּשׁ יֶשְׁנוֹ.
אֲנִי רַק מְתָאֵר מַה שֶּׁרָאִיתִי אוֹ שָׁמַעְתִּי -

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

תְּמוּנָה־תְּמוּנָה, כְּאִלּוּ יֵשׁ פֹּה תּוֹר לִהְיוֹת. כִּתְמֵי לָבָן
שֶׁל לַהֲקַת שְׁחָפִים עַל יָם, גְּבָעוֹת שֶׁל חוֹל

שֶׁנֶּחֶרְצוּ בְּמֵי הַמַּיִם שֶׁנָּפְלוּ מִלְּמַעְלָה.
וְזֶהוּ מַעֲשֵׂה יוֹם יוֹם, זֶה שֶׁמִּמֶּנּוּ עֲשׂוּיִים הַמַּזְלֵגוֹת

וּמַה שֶּׁנִּנְעֲצוּ בּוֹ, וְגַם אֲנִי עַצְמִי; אֱמֹר וְאֶהְיֶה.
סוֹבֵב בַּחֶדֶר בְּלִי לִרְאוֹת, בְּלִי לִזְכֹּר דָּבָר,

וּמְחַפֵּשׂ מַאֲפֵרָה. כָּל זֶה נִכְתַּב. עַכְשָׁו אַתָּה. מָה הַהֶבְדֵּל עַכְשָׁו
שֶׁבֵּין הַשִּׁיר לְבֵין אַתָּה?

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

הוּא בָּא

12

הַאִם תָּבוֹא? הַאִם אֶשְׂמַח לִפְגֹּשׁ אוֹתְךָ? הַאִם הַדֶּלֶת
תִּהְיֶה הַשַּׁעַר? הַאִם שָׁלֹשׁ אִשִּׁים עֲדַיִן יְקַדְּמוּ פָּנֶיךָ

וַעֲדַיִן שְׁמוֹתֵיהֶן יִהְיוּ מְפֹרָשִׁים? אֵשׁ לֵב,
אֵשׁ רֹאשׁ, אֵשׁ בֵּין־הָרַגְלַיִם? הַאִם פָּנֶיךָ הֵם

עֲצֵי בָּעֵר לְשַׁלְהַבְתָּן עַכְשָׁו, הַאִם פָּנֶיךָ
נִצְחִיִּים כְּמוֹהֶן? הַאִם אִשֵּׁי תָּמִיד יַתְמִידוּ?

הֲלֹא כָּלוּ הַפַּרְפָּרִים? הַאִם הֵן בּוֹעֲרוֹת כָּךְ,
כְּמוֹ נְשִׁימָה, כְּמוֹ אֵשׁ הַבֶּטֶן

הַמְאַכֶּלֶת אֶת הַלֶּחֶם? הַאִם אֶרְאֶה אוֹתְךָ כְּשֶׁתֵּשֵׁב מוּלִי?
אֲהוּבִי, אֲהוּבָתִי, סִימַן שְׁאֵלָה שֶׁלִּי! מֵאֹפֶק עַד אֹפֶק

אֶרֶץ־שָׁם פְּרוּשָׂה בְּתוֹךְ בִּטְנִי. אֵיפֹה מַתְחִיל הַשְּׁבִיל הַזֶּה
שֶׁאֵין בּוֹ דֶּרֶךְ, אֵיפֹה נִגְמָר הַחוּט הַזֶּה,

שֶׁכֵּלוֹ קָצֶה? וּמִי הוֹלֵךְ לְשָׁם, גַּם כְּשֶׁאֲנִי נִשְׁאָר?

מִלְּבַד שְׁנֵי קִמּוּרִים וְשֶׁקַע בֵּינֵיהֶם, מִלְּבַד מוֹרָד

אֶל זוּג עַצְמוֹת צַוָּאר, אֵיזֶה סִימָן הוּא זֶה
שֶׁשּׁוֹבֵר בֶּחָזֶה קְרִיאָה אֲרֻכָּה: בּוֹא! - אַל תָּבוֹא!

וְעוֹד שׁוּרָה נוֹסֶקֶת מִן הַשִּׁיר לָגַעַת בַּתְּמוּנָה, אֲבָל
גַּם כָּאן, לְפִי שָׁעָה אֵינְךָ. אֵינֶנּוּ מַכִּירִים. לְפִי שָׁעָה

אֵין בָּנוּ בּוּז לָאֹשֶׁר. וּמַהוּ אֹשֶׁר! אֵשׁ קָרְבָּן שְׁקֵטָה
עָלֶיהָ מֻנָּחִים פָּנֵינוּ, וְחֹם שֶׁמְּמַלֵּא מִדַּי

אֶת חַלְלֵי הַבֶּטֶן, הֶחָזֶה. לְפִי שָׁעָה אַתָּה זוֹכֵר רַק
"בַּחוּץ קוֹפֵא הַחֹשֶׁךְ". אֲבָל אַחַר כָּךְ -

חַם. עָשָׁן עוֹלֶה וּמַשֶּׁהוּ נִשְׂרָף, וְאִם נַמְשִׁיךְ - נִכְלֶה.
בִּמְקוֹם זֶה, מִמֶּרְחָק, אֲנַחְנוּ מַזִּיעִים

וְלֹא מֵהִתְרַגְּשׁוּת. מְנַפְנְפִים עִתּוֹן, מִכְתָּב,
עוֹשִׂים קְצָת רוּחַ וּפוֹתְחִים חַלּוֹן לִשְׁאֹף

אֲוִיר שֶׁל לַיְלָה קַר. וּמְאֻחָר כְּבָר. מִישֶׁהוּ צָרִיךְ
לַחֲזֹר הַבַּיְתָה, וּמֵאָחוֹר שׁוּב "בּוֹא!" וְ"אַל תָּבוֹא!"

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

וּמְבִינִים: בּוֹא כְּשֶׁלֹּא תָּבוֹא. מָחָר אֶפְשָׁר יִהְיֶה
לִרְאוֹת כְּאֵב בַּחוֹל שֶׁנִּטְבְּעוּ בּוֹ עֲקֵבוֹת חוֹזְרִים.

בִּמְקוֹם כָּל זֶה אֲנִי מֵגִיף אֶת הַדֶּלֶת וּפוֹתֵחַ אֶת הַקִּיר,
וְעַל דַּלְתִּי אֲנִי כּוֹתֵב: אַל תָּבוֹא מִפֹּה, בּוֹא תָּמִיד מִשָּׁם.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

רָחוֹק מֵעַצְמוֹ הוּא רוֹאֶה אֶת עַצְמוֹ

13

קַל מְאֹד לִבְגֹּד בִּי אִתִּי. נַסֵּה, אֲנִי אֲפִלּוּ סוֹלֵחַ,
אַתָּה - לֹא. עַכְשָׁו צָרִיךְ לְחַזֵּר אַחֲרֶיךָ שָׁעוֹת,

לְהַשְׁאִיר פְּרָחִים עַל שֻׁלְחַן הָעֲבוֹדָה, פְּתָקִים
עַל שֻׁלְחַן הָאֹכֶל, לְהַזְמִין אוֹתְךָ לְדָגִים,

לְהַשְׁקוֹת אוֹתְךָ בְּג'ין טוֹנִיק (כּוֹס גְּבוֹהָה).
אַתָּה מִסְתּוֹבֵב יָמִים עִם עֵינַיִם גְּדוֹלוֹת

אוֹ מְשַׂחֵק בְּכַדּוּר אוֹ דֻּבִּי כְּאִלּוּ רַק הֵם
בָּעוֹלָם. כָּל זֶה כְּשֶׁהָעִתּוֹנִים מְלֵאִים בִּידִיעוֹת

נוֹרָאוֹת. מִישֶׁהוּ יָרָה בְּרֹאשׁוֹ בְּשִׁדּוּר חַי,
וְאוֹתוֹ דָּבָר קָרָה גַּם שָׁבוּעַ קֹדֶם, בְּ"שׁוֹשֶׁלֶת".

הַזִּכָּרוֹן עוֹבֵד כְּמוֹ דַּיָּג עָיֵף; תַּנִּינִים, כְּרִישִׁים
וּסְתָם סַרְדִּינִים נִלְחָמִים עַל הַקְּרָסִים

כְּמוֹ עַל קְרָשִׁים שֶׁל אֳנִיָּה שׁוֹקַעַת. כָּל זֶה

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

כְּשֶׁאַתָּה יוֹשֵׁב בַּסָּלוֹן. מָה הַפַּחַד? אֲנִי נוֹתֵן לְךָ יָד

וְלוֹקֵחַ אוֹתְךָ לַיָּם. הַיָּם סוֹעֵר, כְּמוֹ לִפְנֵי
עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים, כְּשֶׁכָּרִישׁ תּוֹעֶה נָגַס פֹּה

בְּאִשָּׁה אַחַת שֶׁהִדִּיפָה רֵיחַ דָּם. אַתָּה חוֹזֵר
לַדֻּבִּי־וְכַדּוּר שֶׁלְּךָ, וְלֹא מַפְסִיק לֹא־לְהַבִּיט בַּיָּם.

אֲנִי מוֹצִיא נְיָר וְעִפָּרוֹן, וּמְצַיֵּר לְךָ שִׁיר:
הַיָּם סוֹעֵר, כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ שׁוֹקְעוֹת מִתְעַטְּפוֹת

בְּחוֹל רָטֹב, רֵיחַ שֶׁל אַצּוֹת וּמֶלַח, וְקִילוֹמֶטְרִים
שֶׁל כָּחֹל, שְׁבוּרִים פַּסֵּי לָבָן. עַכְשָׁו אַתָּה זוֹכֵר,

לַמְרוֹת שֶׁכָּכָה לֹא קָרָה אַף פַּעַם. אַתָּה מֵרִים אֶת מַבָּטְךָ
וְזוֹכֵר הַכֹּל.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
București 2014

וּכְשֶׁתָּבוֹא

14

וּכְשֶׁתָּבוֹא הֵנָּה, זְכֹר אֶת זֶה, זְכֹר אֵיךְ הִגַּעְנוּ הֵנָּה:
אַלְפָא־בֵּיתִים חַיִּים נוֹתְרוּ קִילוֹמֶטְרִים מֵאָחוֹר

עַל מַסְלוּל הַסְּלָלוּם שֶׁל הַיֵּשׁ וְהָאַיִן, הִבְהֲבוּ עוֹד
רֶגַע, וְנֶעֶלְמוּ מִן הַמַּרְאָה. מַה שֶּׁהָיָה לָ"אַלְפָא" לוֹמַר

נִבְלַע לִפְנֵי הַשְּׁמִיעָה; רַק הַיְכֹלֶת הַזֹּאת, לְהִתְנַפֵּץ,
שָׁמְרָה אוֹתָנוּ יַחַד מִנְּפִילָה לְמַעְלָה, שֶׁאַחֲרֶיהָ

חֲבָטַת שָׁמַיִם. רָכַבְנוּ עַל הַזְּמַן, יָכֹלְנוּ לַעֲקֹף
עוֹד אֶלֶף הִתְרַסְּקֻיּוֹת, לְחַכּוֹת לַכָּחֹל הַמְּהַבְהֵב הַמִּתְקָרֵב,

לָצֵאת מִזֶּה רֶגַע לִפְנֵי שֶׁיְּבַקְשׁוּ תְּעוּדוֹת: מָה רָצִיתָ?
לְמָה הִתְכַּוַּנְתָּ? עַל מָה חָשַׁבְתָּ? יָכֹלְתָּ לָמוּת.

אֶפְשָׁר לִשְׁאֹל אֶת זֶה גַּם עַל אִשָּׁה, עַל שִׁיר
אוֹ עַל מַבָּט. אֲבָל שׁוּם דָּבָר לֹא יְסַפֵּק,

שׁוּם דָּבָר, חוּץ מִחוּץ גָּמוּר, אִם יֵשׁ כָּזֶה בִּכְלָל.

וּמַה כָּל כָּךְ קוֹסֵם בַּשָּׁם הַזֶּה, מָה, אִם לֹא הַכָּאן,

שֶׁמֻּטָּל כָּאן בְּכָזֶה סָפֵק, עַד שֶׁהוּא יוֹתֵר יֶשְׁנוֹ מֵאֵי פַּעַם -
וַעֲדַיִן לֹא דַּי. כְּשֶׁתָּבוֹא הֵנָּה, זְכֹר אֶת זֶה,

תֵּשֵׁב מוּלִי וְתִפֹּל, יָשָׁר לְתוֹךְ עֵינֶיךָ; וְתִפֹּל עָמֹק,
רָחוֹק, כָּךְ שֶׁגַּם לִי

יִהְיֶה לְאָן לִפֹּל. תָּמִיד אֶפְשָׁר לַעֲצֹר בְּצַד הַדֶּרֶךְ:
מִלִּים, תֵּרוּצִים, פְּלָאגִים, פְּלָטִינוֹת -

לִקְרֹא לְזֶה "אִי הֲבָנָה" - וּלְאוֹתֵת בְּצַד הַכְּבִישׁ
לְכָל כֶּתֶם שֶׁחוֹלֵף בְּזָוִית הָעַיִן: קַח אוֹתִי.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

עוֹד

15

לָכֵן, אֵינִי מַבִּיט בְּךָ אֲפִלּוּ, וּמַעֲדִיף אֶת הַחַלּוֹן,
וְהָעַיִן, בְּרֶדָה בִּשְׁחוֹרִים אֲפֹרִים, מִתְרַחֶקֶת עַכְשָׁו

לְגַלּוֹת פֹּה כַּמָּה הֶקֵּפִים שְׁבוּרִים שֶׁל צְמִיחָה
שֶׁלִּבָּם אֶחָד וְאֵינֶנּוּ נִכָּר לְמַרְאֶה.

כְּמוֹ עוֹר יָבֵשׁ שֶׁל פִּיל, חָרוּץ אִיִּים, עַתִּיק,
עֵץ הַזַּיִת אוֹסֵף אֶת קְפָלָיו

אֶל קֹעַר חַמּוּקִים זְקֵנִים, שׁוֹקְעֵי צֵל, שָׁבִים
לְהִמָּתַח בְּקִמּוּרִים שֶׁחֻסְפְּסוּ בִּנְגִיעוֹת הַשֶּׁמֶשׁ. שָׁם

מֵעַל גַּבְנוּן קְלִפָּה רוֹכֵן תִּינוֹק אֶל שָׁד:
מַסְמֵר חָלוּד.

מֵעֵבֶר לָזֶה לֹא מַבִּיט, לֹא חוֹשֵׁב. אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל
לַחְשֹׁב עַל הֶעָלִים הַמַּכְסִיפִים בַּחוּץ בְּאוֹר הַדִּמְדּוּמִים,

עַל הַשָּׁמַיִם שֶׁמֵּעַל לָהֶם, מֵעַל לַמַּבָּט. אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל

לַחְשֹׁב עַל הָאֵינְסוֹף וְעַל הָרִיק עַכְשָׁו, כְּשֶׁאַתָּה

עוֹמֵד לָמוּת. וּכְשֶׁאַתָּה עוֹמֵד לָמוּת, אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל
שֶׁלֹּא לַחְשֹׁב עָלֶיךָ. אֵיךְ, לַחְשֹׁב אוּלַי עַל אֲהוּבִים

שֶׁלֹּא הָיוּ עֲדַיִן, אוּלַי אֲפִלּוּ עַל אֲהוּבִים חַיִּים.
לַחְשֹׁב שֶׁגַּם בְּזֶה יֵשׁ מַחְשָׁבָה עָלֶיךָ,

וְגַם לְהַאֲמִין בָּזֶה. הַאִם אֲנִי יָכוֹל לִהְיוֹת חָזָק כָּזֶה
רַק בִּגְלַל מַה שֶּׁעָשִׂיתָ לִי עַכְשָׁו, שֶׁאַתָּה מֵת. מָחָר

אֶכְתֹּב לְךָ כַּמָּה מִלִּים, כְּתֹבֶת קֶבֶר אוֹ לְפָחוֹת פִּתְקָה -
מַשֶּׁהוּ פּוֹאֶטִי, כְּמוֹ לְמָשָׁל, "פֹּה שׁוֹכֵב רַקְדָן".

וְאִם זֶה לֹא יַסְפִּיק כְּדֵי לְקַבֵּר אוֹתְךָ, וַדַּאי אַרְחִיב:
"הַשְׁקוּ אוֹתִי", אֶכְתֹּב עַל פְּנֵי הַשַּׁיִשׁ, "הַשְׁקוּ אוֹתִי,

אֲנִי צָמֵא. הַשְׁקוּ אוֹתִי וְלֹא בְּמַיִם. הַשְׁקוּ אוֹתִי,
וְלֹא בְּהֶגְיוֹנוֹת צְלוּלִים. הַשְׁקוּ אוֹתִי, וְלֹא בְּשֵׂם.

הַשְׁקוּ אוֹתִי וְלֹא בְּיַיִן. הַשְׁקוּ אוֹתִי, וְלֹא יוֹתֵר -
הַשְׁקוּ אוֹתִי. לֹא דַּי בְּיֹפִי, לֹא דַּי בְּאַהֲבָה, לֹא דַּי בֵּאלֹהִים

לֹא דַּי גַּם בַּחַיִּים הָאֵלֶּה, וְלֹא בְּשׁוּם חַיִּים. הַשְׁקוּ אוֹתִי,
אֲנִי צָמֵא".

טוֹבֵעַ, הוּא נוֹשֵׁם מַיִם חַיִּים

16

נַרְקִיס שֶׁלִּי, בַּסּוֹף הִתְרַגַּלְתָּ. צִמַּחְתָּ זִימִים
בְּצִדֵּי צַוָּארְךָ, וּמַחֲלִיק מַטָּה מַטָּה,

הִשְׁתָּרַעְתָּ בֵּין גִּבְעוֹלִים וּמַיִם. וְהַהֵד הָיָה לְגַל
וְהַבָּבוּאָה לְמָקוֹם, וְהִבַּטְתָּ וְהִבַּטְתָּ וְהִבַּטְתָּ

אֶל שְׁמֵי פְּנֵי הַמַּיִם וְשׁוּב
קָפַצְתָּ - הַחוּצָה, אֵלַי.

וְהָרַעַם חָזַר לִהְיוֹת הַשֶּׁקֶט, הַמַּיִם - לִהְיוֹת מָסָךְ,
הָעַיִן - לְשַׁיִשׁ. אַתָּה חָזַרְתָּ לִהְיוֹת אֲנִי.

וְהַהֵד הָיָה לְקוֹל, וְהַבָּבוּאָה לְפָנִים,
וְרָוַח לְךָ.

בּוֹא
שֵׁב.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

יֵשׁ לוֹ זִכָּרוֹן. הַחוּץ נִקְרָע מִמֶּנּוּ פְּנִימָה

17

כְּבָר לֹא בָּרוּר אֵיךְ לְקַפֵּל בַּחֲזָרָה אֶת כָּל
הַשִּׁיר הַזֶּה. הַשִּׁיר הוּא זִכָּרוֹן, כְּמוֹ שֶׁמֶשׁ

שֶׁנּוֹתְרָה בָּעַיִן אַחֲרֵי מַבָּט בַּשֶּׁמֶשׁ; כָּכָה גַּם
הַשִּׁיר, שׁוּרָה אַחַר שׁוּרָה. בַּמַּדְרֵגוֹת

גֶּבֶר מְטַפֵּס בַּחֲזָרָה אֶל דִּירָתוֹ, קוֹמָה שְׁנִיָּה.
הָאִישׁ הַזֶּה, פִּתּוּי צָפוּי לְעוֹד שׁוּרָה, פּוֹתֵחַ

אֶת הַדֶּלֶת, וּמְגַשֵּׁשׁ אֶל מֶתֶג הַחַשְׁמַל. אַחַר כָּךְ לַמְּקָרֵר.
פּוֹתֵחַ תַּ'בַּקְבּוּק, וְלֹא עוֹשֶׂה מִזֶּה מָשָׁל, אֲפִלּוּ לֹא דֻּגְמָה.

אַתָּה אוֹמֵר שֶׁיֵּשׁ עֻבְדּוֹת וְכָל זֶה לֹא קָרָה בַּשִּׁיר, אֶלָּא
בַּמַּדְרֵגוֹת וּבַדִּירָה, בְּיוֹם רִאשׁוֹן בְּתֵשַׁע.

וְהוּא הָיָה אַתָּה, וּבִכְלָל חָזַרְתָּ
לְהַאֲכִיל אֶת הֶחָתוּל. הַשִּׁיר, אַתָּה אוֹמֵר, הוּא כְּמוֹ

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁנּוֹתְרָה בָּעַיִן אַחֲרֵי מַבָּט בָּעַיִן
שֶׁהִבִּיטָה אֶל הַשֶּׁמֶשׁ. אֲנִי אוֹמֵר, הַשִּׁיר אֵינוֹ רָחוֹק

יוֹתֵר מִן הַיְדִיעָה "הִנֵּה חָתוּל", "הִנֵּה מִלִּים", הִנֵּה
שׁוּב עוֹלָמוֹת שֶׁל זִכְרוֹנוֹת שֶׁיִּזָּכְרוּ מִכָּאן וָהָלְאָה.

נָכוֹן, שָׁכַחְתִּי לְדַבֵּר עַל הֶחָתוּל, שֶׁלֹּא הָיָה
וְלֹא נִבְרָא בַּשִּׁיר. טוֹב, אָז הֶחָתוּל זָלַל מִפַּח הַזֶּבֶל

כָּל אַחַר הַצָּהֳרַיִם, וְגִלָּה רַעַבְתָנוּת רַק מִתּוֹךְ חֶמְלָה
עַל בְּדִידוּתוֹ שֶׁל אִישׁ כָּזֶה. אֲבָל, סוֹפוֹ שֶׁל הַדָּבָר,

בַּשִּׁיר הַזֶּה אֵין שׁוּם חָתוּל שֶׁיִּשָּׁאֵר אָדִישׁ
לָרֵיחַ שֶׁל שְׁיָרֵי בְּשַׂר עוֹף, אוֹ לֹא יַבְחִין בָּהֶם בֵּין שׁוּרוֹתָיו,

לַמְרוֹת שֶׁנֶּאֶרְזוּ הֵיטֵב בְּדוֹגִי־בֶּג מִפְּלַסְטִיק
בַּמִּסְעָדָה הַשְּׁכוּנָתִית מַמָּשׁ לִפְנֵי שְׁעַת הַסְּגִירָה.

Contemporary
Literature Press

http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

בְּמִלּוּאוֹ, גַּם עֵץ אֵינֶנּוּ אֶלָּא זֶרַע

18

עַכְשָׁו אוּלַי נוּכַל לִקְרֹא כְּבָר אֶת הַשִּׁיר בְּלִי לִפְתֹּחַ אֶת הַסֵּפֶר.
עַכְשָׁו, כִּכְלוֹת כָּל זֶה, הוּא לֹא יִכְלֶה גַּם לְאַחַר סוֹפוֹ,

גַּם אִם יֻנַּח לוֹ קִיּוּמוֹ בִּכְתֹבֶת לֹא מְפֻעְנַחַת,
עַל מַצֵּבָה שֶׁפַּעַם בְּעִדָּן חוּשְׂפוּת בְּלֵב מִדְבָּר

רוּחוֹת פַּחְמָן דּוּ חַמְצָנִי עַל פְּנֵי הַמַּאֲדִים.
זֶה לֹא רָחוֹק יוֹתֵר מִן הַשּׁוּרָה הַזֹּאת, וְכָל מַה שֶּׁ

נִרְאֶה לִי כָּאן, הוּא רַק מַה שֶּׁאַתָּה רוֹאֶה: כְּתָמִים, תְּמוּנוֹת,
פָּנִים שֶׁל יֵשׁ־פֹּה, וְכַמָּה שֶׁתִּרְחַק - תִּקְרַב.

תְּמוּנוֹת תְּמוּנוֹת, הַזְּמַן פָּרוּשׂ עַל כָּל הָאָרֶץ, וּבְכָל זֹאת
שְׁחָפִים שֶׁל בֵּין הַצָּהֳרַיִם שׁוּב שׁוֹלְחִים צַוָּאר אֶל לַיְלָה

מָלֵא בַּחֲלוֹמוֹת דָּגִים. הַכֹּל נִרְשָׁם עַל חוֹל בְּיָד בּוֹטַחַת:
הַשִּׁיר הַזֶּה הָיָה שִׁירָהּ שֶׁל מֵאָה אַחֶרֶת, לֹא שׁוֹנָה מִזּוֹ שֶׁ

נִרְאֲתָה בַּזִּכָּרוֹן. כְּמוֹ בַּקְבּוּק מֵאֳנִיָּה,

בֵּין גַּרְגְּרֵי הַחוֹל שֶׁנִּצְבְּרוּ בִּשְׁעוֹן הַחוֹף, בְּרֹאשׁ חוּצוֹת

הוּא יֵרָאֶה, הַשִּׁיר הַזֶּה, לְגַמְרֵי בְּמִקְרֶה. בְּבַת אַחַת יָרוּץ עָרֹם
עַל שְׁנֵי חוֹפִים (אוּלַי יוֹתֵר) וְיִתְאַהֵב לְלֹא בּוּשָׁה

בְּכָל גֻּמְחָה וְתֵל, וִיקַלֵּל בְּלִי הֶעָרוֹת שׁוּלַיִם
אֶת בִּרְכּוֹתָיו הַמַּצְחִיקוֹת, וּבְעוֹדוֹ מַקְשִׁיב, יַקְשִׁיב.

וּבְלִי לָדַעַת מָה אֶפְשָׁר, מַה לֹּא, וּמָה אֵינֶנּוּ מָה,
רַק יַעֲשֶׂה אֶחָד וְעוֹד אֶחָד, אֶחָד פָּחוֹת אֶחָד, וִיקַבֵּל

אֶחָד אֶחָד וּשְׁנַיִם שְׁנַיִם שֶׁל אִם־אֵין־"אֲנִי" - אָז מִי.
וְאָז אַתָּה תַּחֲזֹר הַבַּיְתָה, פּוֹתֵחַ אֶת הַדֶּלֶת, וּמְגַשֵּׁשׁ

אֶל מֶתֶג הַחַשְׁמַל. אַחַר כָּךְ לַמְּקָרֵר, פּוֹתֵחַ תַּ'בַּקְבּוּק,
וְלֹא תַּעֲשֶׂה מִזֶּה מָשָׁל, אֲפִלּוּ לֹא דֻּגְמָה.

וְרַק תִּסְגֹּר אֶת הָרְאִי, מַבִּיט בַּמְּנוֹרָה, וּמִתְחַמֵּם כְּמוֹ פַּרְפָּר
בִּרְאִי אַחֵר, לְלֹא פָּנִים, שֶׁבּוֹ רוֹאִים

רַק יָם שֶׁל יָם, חוֹל שֶׁל חוֹל, כָּתֹם עַל כְּחֹל שְׁמֵי עֶרֶב,
שֶׁבּוֹ שׁוֹמְעִים: בּוֹא שֵׁב.

וּכְשֶׁתִּרְאֶה וְגַם תִּשְׁמַע, תִּשְׂמַח לָגוּר בַּשִּׁיר הַזֶּה,
תַּבִּיט אִתִּי בְּשַׂעֲרָה עַל מַעֲקֶה אַמְבָּט, עָצִיץ שֶׁל רַקָּפוֹת

אוֹ כָּל בְּרִיָּה אַחֶרֶת שֶׁחָלְפָה כָּאן, וּמַבָּטְךָ יִנְחַת
כְּמוֹ "אֲנִי" עָרֹם בָּעֲצִיצוּת הַזֹּאת,

קָרִיר, מָלֵא בְּכֹבֶד הֶעָפָר הַלַּח עַל תַּחְתִּיתְךָ וְדָפְנוֹתֶיךָ
וְכָבְדְּךָ נִשְׁעָן עַל הָרִצְפָּה. אוֹ בַּזְּקֵנָה עַל הַסַּפְסָל בַּפַּארְק -

תּוֹךְ רַחַשׁ שֶׁל עֵצִים, קוֹלוֹת שֶׁל יְלָדִים וְלַהַג אִמָּהוֹת -
חֹם מְחַלְחֵל בַּאֲבָרֶיךָ הַצְּפוּדִים, וְנִים לֹא נִים

מֵעִיר אוֹתָם לִזְכֹּר בְּלִי מִלִּים
מַגָּע, סַפְסָל אַחֵר, עוֹד רֶגַע שֶׁל. הַמַּחְשָׁבוֹת

חוֹלְפוֹת בְּךָ כְּמוֹ עֲנָנִים בִּשְׁמֵי לֹא־כְלוּם, מְחוֹז חֶפְצָן
אֵינוֹ יָדוּעַ וְאֵין לָהֶן מָחָר. הָרוּחַ הַמְשַׂחֵק

בִּשְׂעָרְךָ כְּמוֹ בֶּעָלִים, קוֹלוֹת שֶׁל יְלָדִים וְלַהַג אִמָּהוֹת -
כְּמוֹ מוּסִיקָה שֶׁל רֶקַע. וְהָעוֹלָם גָּדוֹל, הָלוֹךְ וָשׁוֹב

כֻּלּוֹ מָלֵא עֵינֶיךָ. מַדְרֵגָה שֶׁל אֶבֶן, נֵץ נוֹפֵל
עַל בָּבוּאָה שֶׁל עֵץ בַּנְיָאן בְּתוֹךְ הָרֶשֶׁת שֶׁפָּרַשׂ פֹּה

כָּךְ נִרְאֶה, דַּיָּג. וְשׁוּב אַתָּה נוֹשֵׂא מִדְרָךְ שֶׁל רֶגֶל יְחֵפָה,
אוֹ שׁוּב אוֹסֵף כְּנָפֶיךָ, מַנִּיחַ לְגוּפְךָ לִצְנֹחַ

מִבַּעַד לָאֲוִיר. אוֹ רַק פָּנִים שֶׁל מַיִם,
רָצוּד בַּעֲנָפִים וְיֶרֶק, אַתָּה מַרְאָה חַיָּה, עוֹלָם,

קוֹפֵל בְּלִי גּוּף אֵלֶיךָ עוֹד נֵץ, עוֹד עֵץ, וּמִתְנוֹדֵד
עִם הַנָּהָר. וּלְבַסּוֹף, כְּשֶׁעוֹרְךָ לוֹהֵט מִשֶּׁמֶשׁ

מוּצָן עַכְשָׁו בְּמַיִם עַד חָזְךָ, אַתָּה מוֹשֵׁךְ מוֹשֵׁךְ
אֵלֶיךָ אֶת הָרֶשֶׁת, שְׁרִירֶיךָ נִמְתָּחִים לַכֹּבֶד, וְהַמַּבָּט

בֵּין חֲרַכֵּי עֵינֶיךָ בּוֹחֵן גֵּוִים גְּמִישִׁים כְּסוּפִים
וּמְפַרְפֵּר אִתָּם בֵּין מֵיתָרִים שֶׁל שְׁתִי וָעֵרֶב.

וְאָז תֹּאמַר: הַשִּׁיר הַזֶּה הָיָה וְגַם נִבְרָא. הַשִּׁיר הַזֶּה -
עֵצָיו, יוֹשְׁבָיו, בָּתֵּי קָפֶה וְצַלָּחוֹת מְעוֹפְפוֹת שֶׁלּוֹ,

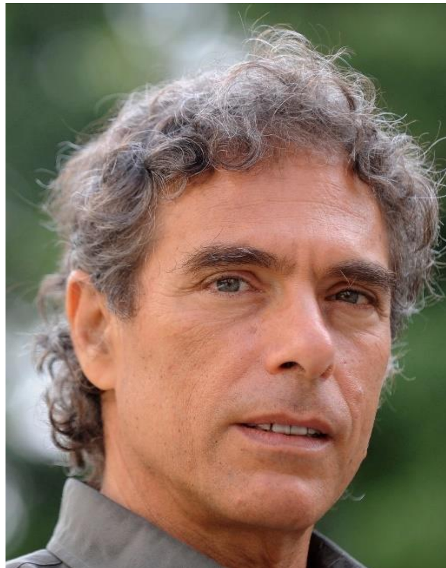
חֵיל פָּרָשִׁים, פִּילִים, גְּוִילִים, שֶׁזֶּה עַתָּה
נָסוֹג מֵהֶם מַבָּט - הַשִּׁיר הַזֶּה שֶׁלְּךָ בִּלְבַד, וּמְפֻלָּשׁ

כְּדֶרֶךְ מַבָּטְךָ. הִנֵּה, הַבֵּט אֵלַי, רְאֵה מַה שֶּׁרוֹאֶה בִּי;

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
Bucureşti 2014

הִנֵּה, כָּתַבְתָּ עוֹד שׁוּרָה.

Information about the Poet

Amir Or, born in Tel Aviv in 1956, is the author of ten volumes of poetry in Hebrew. His latest books are ***Heart Beast*** (2010) and ***Prophecy of the Madman*** (2012) and ***Loot*** (Selected poems 1977-2013) . His poems, translated into more than forty languages, have appeared in poetry journals, anthologies, as well as in thirteen books in Europe and Amrica. Among them are ***Poem*** and ***Day*** (Dedalus, Ireland, 2004, 2006,); ***The Museum of Time*** (ArtAark, 2009; Dutch, Azul Press 2012); ***Miracle/ Milagro*** (Spanish-English, Urpi Editores, U.S., 2011; Spanish, Colecion Sur, Havana 2013) ***Pohara*** (Serbian, Arhipelag, 2012) and ***Le Musée du Temps*** (Editons de l'Amandier, 2013).

Or has given readings and lectured for dozens of festivals and conferences worldwide. He is the recipient of Israeli and international poetry awards, including the Pleiades tribute (SPE 2000) for having made "a significant contribution to modern world poetry", the Fulbright Award for Writers, the Bernstein Prize, the Levi Eshkol Prime Minister's Poetry Prize, the Oeneumi literary prize 2010 of the Tetovo Poetry Festival and the Wine Poetry prize 2013 of the Struga Poetry Evenings. He was also awarded several poetry fellowships, among which: Iowa University, the Centre of Jewish-Hebrew Studies at the University of Oxford, the Literarische Colloquium—Berlin, the Heinrich Böll Foundation—Ireland, and the Hawthornden Castle—Scotland.

He has translated eight books into Hebrew, including ***The Gospel of Thomas, Stories from the Mahabharata***, and ***Limb Loosening Desire***—an anthology of erotic Greek poetry. For his translations from ancient Greek he was awarded the Ministry of Culture Prize.

Or has studied Philosophy and Comparative Religion at The Hebrew University in Jerusalem, where he has also lectured on Ancient Greek Religion. He has taught poetry and creative writing at Helicon Poetry School, as well as at universities in Israel, Europe, the U.S., and Japan. He has published numerous essays on poetry, classic studies, and comparative religion.

In 1990, Or co-founded Helicon Poetry Society, and later on served as Helicon's Chief Editor and Artistic Director. He initiated and developed its various projects, among which Helicon's poetry journal and its series of poetry books, the Sha'ar International Poetry Festival, and the Helicon Hebrew-Arabic Poetry School.

Or serves as editor of the Catuv poetry books series, as national editor of the international poetry magazines Atlas and Blesok, and as a national coordinator for the U.N. sponsored UPC venture, "Poets for Peace." He is a founding member of the EACWP (European Association of Creative Writing Programs) of the international Circle of Poets and of the WPM (World Poetry Movement).

Information about the Romanian Translator

Ioana Ieronim is a Romanian poet, translator and playwright.

The Triumph of the Waterwitch, narrative poetry (translation Adam J. Sorkin, Bloodaxe, UK, 2000), was shortlisted for the Sir Weidenfeld Prize, Oxford, for literature in translation. The volume was also published in Germany, *Brueckengasse ohne Ufer* (translation Dagmar Dusil). It refers to the post-WWII experience in a multinational Transylvanian village (Rasnov – Rosenau), as seen by a child.

More than ten collections of poetry; the most recent, *Când strugurii se prefac în vin* (When Grapes Turn Into Wine), Cartea Românească, Bucharest. Volumes online, in English: *Omnivorous Syllables* [www.liternet.ro]; *The Lens of a Flame* and *Ariadne's Veil* [http://editura.mttlc.ro].

Her poetry was published in journals and anthologies in the USA, Israel, Turkey, Argentina and a number of European countries.

Translations of Romanian poetry into English with Adam J. Sorkin a.o.. Extensive translation of foreign poetry into Romanian, published in a number of volumes and in cultural journals.

She participated in many international events and led the poetry readings of the yearly International Literary Festival of the Writers' Union in Romania, at the Black Sea, for a whole decade. She participated in multimedia performances in the USA, Romania and Greece.

Lately she developed an interest in theater: as a playwright, author of a collection of

drama, *Free Casino*, Tracus Arte, 2013, as well as essayist on new foreign drama, with a focus on contemporary Balkan and Israeli drama a.o.. She produced Romanian versions from Shakespeare, Arthur Miller, Tennessee Williams and newer world dramatists, in the current repertoire of prestigious Romanian theaters; some have been also published in volumes.
www.ioanaieronim.com

Information about the Editor and Illustrator

Bianca Zbarcea was born on 14 June 1991, in Brăila, Romania. She is a graduate student of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text— Bucharest University.

She is interested in photography, likes to read and to watch animated movies. She also hopes to grow into a good translator of novels.

She has been working as a sub-editor for *Contemporary Literature Press* for six months. This is the second book she edits and illustrates on her own.

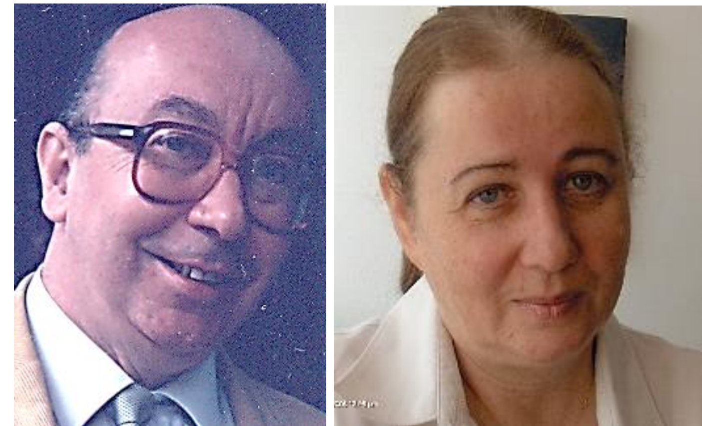
The **University of Bucharest** is supporting the largest up to date
Finnegans Wake Lexicographic Series:

A Manual for the Advanced Study of James Joyce's *Finnegans Wake* in One Hundred Volumes

by **C. George Sandulescu and Lidia Vianu**

at *Contemporary Literature Press*:
http://editura.mttlc.ro/Joyce%20Lexicography.html
http://sandulescu.perso.monaco.mc/

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
București 2014